

108

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA TELEKOMUNIKACYJNA

sporządzona w Montreux dnia 12 listopada 1965 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 12 listopada 1965 roku sporządzona została w Montreux Międzynarodowa konwencja telekomunikacyjna.

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną z zastrzeżeniem, że ratyfikacja niniejszej Konwencji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową nie oznacza przyjęcia Regulaminu radiokomunikacyjnego oraz Regulaminu radiokomunikacyjnego dodatkowego; oświadcza, że wymieniona Konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 28 grudnia 1968 roku.

L. S.

Przewodniczący Rady Państwa:
*M. Spsychalski*Minister Spraw Zagranicznych:
w z. *J. Winiewicz*

(Tekst umowy zamieszczony jest w załączniku do niniejszego numeru).

Au Nom de la République Populaire de Pologne

LE CONSEIL D'ETAT
DE LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE DE POLOGNEà tous ceux qui ces Présentés Lettres verront
fait savoir ce qui suit:

Une Convention internationale des télécommunications a été faite à Montreux le 12 novembre 1965.

Après avoir vu et examiné ladite Convention le Conseil d'Etat l'a approuvé et approuve avec la réserve que la ratification de cette Convention par la République Populaire de Pologne n'implique pas l'acceptation du Règlement des radiocommunications et du Règlement additionnel des radiocommunications; déclare que la Convention susmentionnée est acceptée, ratifiée et confirmée et promet qu'elle sera inviolablement observée.

En Foi de Quoi les Présentés Lettres ont été délivrées, revêtues du Sceau de la République Populaire de Pologne.

Donné à Varsovie, le 28 décembre 1968.

L. S.

Président du Conseil d'Etat:
*M. Spsychalski*Ministre des Affaires Etrangères:
w z. *J. Winiewicz*

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA TELEKOMUNIKACYJNA

(Montreux, 1965)

ad.

SPIS TREŚCI

	str.		str.
	3	ROZDZIAŁ IV	
		Postanowienia ogólne dotyczące telekomunikacji	
ROZDZIAŁ I			
Skład, cele i organizacja Związku			
Skład Związku	3	31. Prawo publiczności do korzystania z międzynarodowej służby telekomunikacyjnej	14
Prawa i obowiązki Członków i Członków Stowarzyszonych	4	32. Zatrzymywanie telekomunikacji	14
Siedziba Związku	4	33. Zawieszenie służby	14
Cele Związku	4	34. Odpowiedzialność	14
Organizacja Związku	4	35. Tajemnica korespondencji	14
Konferencja Pełnomocników	4	36. Zakładanie, eksploatacja i zabezpieczenie urządzeń i dróg telekomunikacyjnych	14
Konferencje administracyjne	5	37. Zawiadomienie o wykroczeniach	15
Regulamin wewnętrzny konferencji i zgromadzeń	6	38. Opłaty i zwolnienie od opłat	15
Rada Administracyjna	6	39. Prawo pierwszeństwa dla wiadomości telekomunikacyjnych dotyczących bezpieczeństwa życia ludzkiego	15
Sekretariat Generalny	7	40. Prawo pierwszeństwa dla telegramów i telefonicznych rozmów państwowych	15
Komitet Koordynacyjny	8	41. Język tajny	15
Funkcjonariusze wybierani i personel Związku	9	42. Sporządzanie i wyrównywanie rachunków	15
Międzynarodowa Izba Rejestracji Częstotliwości	9	43. Jednostka monetarna	15
Międzynarodowe Komitety Doradcze	10	44. Układy specjalne	15
Regulaminy	10	45. Konferencje, umowy i organizacje regionalne	15
Finanse Związku	11		
Języki	12	ROZDZIAŁ V	
		Postanowienia dotyczące wyłącznie radiokomunikacji	
ROZDZIAŁ II			
Stosowanie Konwencji i regulaminów		46. Racjonalne wykorzystywanie widma częstotliwości	15
Ratyfikacja Konwencji	12	47. Korespondencja wzajemna	16
Przystąpienie do Konwencji	13	48. Szkodliwe zakłócenia	16
Zastosowanie Konwencji do krajów lub terytoriów, w których imieniu stosunki międzynarodowe utrzymują Członkowie Związku	13	49. Wezwania i korespondencja w niebezpieczeństwie	16
Zastosowanie Konwencji do terytoriów znajdujących się pod zarządem powierniczym Organizacji Narodów Zjednoczonych	13	50. Fałszywe lub zwodnicze sygnały niebezpieczeństwa, bezpieczeństwa, sygnały pilne lub rozpoznawcze	16
Wykonywanie Konwencji i regulaminów	13	51. Urządzenia obrony narodowej	16
Wypowiedzenie Konwencji	13		
Wypowiedzenie Konwencji przez kraje lub terytoria, w których imieniu stosunki międzynarodowe utrzymują Członkowie Związku	13	ROZDZIAŁ VI	
Uchylenie poprzedniej Konwencji	13	Określenia	
Ważność obowiązujących regulaminów administracyjnych	13	52. Określenia	16
Stosunki z państwami nie będącymi stronami Konwencji	13		
Załatwianie sporów	14	ROZDZIAŁ VII	
		Postanowienia końcowe	
ROZDZIAŁ III		53. Wejście w życie Konwencji	16
Stosunki z Organizacją Narodów Zjednoczonych i innymi organizacjami międzynarodowymi		Formuła końcowa	16
Stosunki z Organizacją Narodów Zjednoczonych	14	Podpisy	17
Stosunki z organizacjami międzynarodowymi	14		
		ZAŁĄCZNIKI	
		Zał. 1. Wykaz krajów	22
		2. Określenie niektórych terminów użytych w Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej i w załącznikach do niej	22

	str.
3. Arbitraż	24
4. Regulamin ogólny dołączony do Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej	24
Regulamin ogólny	
(Załącznik 4)	
CZĘŚĆ 1	
Postanowienia ogólne dotyczące konferencji	
Rozdz. 1. Zaproszenie i dopuszczenie na Konferencje Pełnomocników w razie istnienia rządu zapraszającego	24
2. Zaproszenie i dopuszczenie na konferencje administracyjne w razie istnienia rządu zapraszającego	25
3. Postanowienia szczególne, odnoszące się do konferencji odbywających się bez rządu zapraszającego	25
4. Terminy i sposób przedstawiania wniosków na konferencje	25
5. Pełnomocnictwa delegacji na konferencje	25
6. Tryb zwoływania konferencji administracyjnych światowych na żądanie Członków i Członków Stowarzyszonych Związku lub na wniosek Rady Administracyjnej	26
7. Tryb zwoływania konferencji administracyjnych regionalnych na żądanie Członków i Członków Stowarzyszonych Związku lub na wniosek Rady Administracyjnej	26
8. Postanowienia wspólne dla wszystkich konferencji. Zmiana daty i miejsca konferencji	26
9. Regulamin wewnętrzny konferencji	26
Art. 1. Porządek miejsc	26
2. Otwarcie konferencji	27
3. Uprawnienia przewodniczącego konferencji	27
4. Powołanie komisji	27
5. Komisja kontroli budżetowej	27
6. Skład komisji	27
7. Przewodniczący i zastępcy przewodniczących podkomisji	27
8. Zwoływanie posiedzeń	27
9. Wnioski zgłoszone przed otwarciem konferencji	27
10. Wnioski lub poprawki składane w toku obrad konferencji	28
11. Warunki, jakim powinny odpowiadać wnioski lub poprawki, aby być przedmiotem obrad i głosowania	28
12. Wnioski lub poprawki pominięte lub odroczone	28
13. Prowadzenie obrad na posiedzeniu plenarnym	28
14. Prawo głosowania	29
15. Głosowanie	29
16. Komisje i podkomisje. Prowadzenie obrad i głosowanie	30
17. Zastrzeżenia	30
18. Protokoły posiedzeń plenarnych	30
19. Protokoły i sprawozdania komisji i podkomisji	30
20. Zatwierdzanie protokołów i sprawozdań z posiedzeń	30
21. Komisja redakcyjna	30
22. Numeracja	30
23. Przyjęcie ostateczne	30
24. Podpisanie	31
25. Komunikaty prasowe	31
26. Zwolnienie od opłat	31

CZĘŚĆ 2

Międzynarodowe komitety doradcze

	str.
Rozdz. 10. Postanowienia ogólne	31
11. Warunki uczestnictwa	31
12. Zadania zgromadzenia ogólnego	31
13. Zebrania zgromadzenia ogólnego	32
14. Języki i prawo głosowania na zgromadzeniach ogólnych	32
15. Komisje studiów	32
16. Bieg spraw w komisjach studiów	32
17. Funkcje dyrektora. Sekretariat wyspecjalizowany	32
18. Propozycje na konferencje administracyjne	32
19. Stosunki pomiędzy komitetami doradczymi oraz stosunki z innymi organizacjami międzynarodowymi	32

PROTOKOŁY

Protokół końcowy do Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej

I. Afganistan	32
II. Algieria (Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna)	32
III. Algieria (Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna), Królestwo Arabii Saudyjskiej, Republika Iraku, Królestwo Haszymickie Jordanii, Państwo Kuwejt, Liban, Królestwo Maroka, Syryjska Republika Arabska, Zjednoczona Republika Arabska, Republika Sudanu, Tunezja	32
IV. Algieria (Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna), Republika Federalna Kamerunu, Republika Środkowoafrykańska, Demokratyczna Republika Konga, Republika Konga (Brazzaville), Republika Wybrzeża Kości Słoniowej, Republika Dahomeju, Etiopia, Republika Gabonu, Ghana, Republika Gwinei, Republika Górnej Wolty, Kenia, Republika Liberii, Malawi, Republika Malgaska, Republika Mali, Królestwo Maroka, Muzułmańska Republika Mauretanii, Republika Nigeru, Federalna Republika Nigerii, Uganda, Zjednoczona Republika Arabska, Republika Somali, Republika Rwandy, Republika Senegalu, Sierra Leone, Republika Sudanu, Zjednoczona Republika Tanzanii, Republika Czad, Republika Togo, Tunezja, Republika Zambii	32
V. Republika Argentyńska	32
VI. Republika Argentyńska, Boliwia, Brazylia, Chile, Republika Kolumbii, Kostaryka, Ekwador, Gwatemala, Meksyk, Nikaragua, Panama, Paragwaj, Peru, Republika Wenezueli	32
VII. Związek Australijski, Malawi, Malta, Nowa Zelandia, Królestwo Holandii, Republika Filipin, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii, Trynidad i Tobago	32
VIII. Austria, Belgia, Dania, Finlandia, Islandia, Księstwo Liechtenstein, Luksemburg, Norwegia, Królestwo Holandii, Niemiecka Republika Federalna, Szwecja, Konfederacja Szwajcarska	32
IX. Belgia	32
X. Białoruska Socjalistyczna Republika Radziecka, Ukraińska Socjalistyczna Republika Radziecka, Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich	32
XI. Białoruska Socjalistyczna Republika Radziecka, Ludowa Republika Bułgarii, Kuba, Węgierska Republika Ludowa, Mongolska Republika Ludowa, Polska Rzeczpospolita Ludowa, Socjalistyczna Republika Rumunii, Ukraińska Socjalistyczna Republi-	

	str.		str.
ka Radziecka, Czechosłowacka Republika Socjalistyczna, Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich	35	XXXIV. Iran	37
XII. Unia Birmańska	35	XXXV. Państwo Izrael	37
XIII. Ludowa Republika Bułgarii, Kuba, Węgierska Republika Ludowa, Mongolska Republika Ludowa, Polska Rzeczpospolita Ludowa, Socjalistyczna Republika Rumunii, Czechosłowacka Republika Socjalistyczna	35	XXXVI. Włochy	37
XIV. Ludowa Republika Bułgarii, Kuba, Węgierska Republika Ludowa, Mongolska Republika Ludowa, Polska Rzeczpospolita Ludowa, Socjalistyczna Republika Rumunii, Czechosłowacka Republika Socjalistyczna	35	XXXVII. Jamajka	37
XV. Federalna Republika Kamerunu	35	XXXVIII. Kenia	37
XVI. Kanada	35	XXXIX. Republika Liberii	37
XVII. Chile	35	XL. Malajzja	38
XVIII. Chiny	35	XLI. Muzułmańska Republika Mauretanii	38
XIX. Republika Cypru	35	XLII. Nepal	38
XX. Republika Kolumbii, Hiszpania	35	XLIII. Republika Federalna Nigerii	38
XXI. Republika Korei	36	XLIV. Uganda	38
XXII. Kostaryka	36	XLV. Pakistan	38
XXIII. Republika Wybrzeża Kości Słoniowej	36	XLVI. Panama	38
XXIV. Kuba	36	XLVII. Peru	38
XXV. Kuba, Węgierska Republika Ludowa, Mongolska Republika Ludowa, Polska Rzeczpospolita Ludowa	36	XLVIII. Republika Filipin	38
XXVI. Republika Dahomeju	36	XLIX. Portugalia	38
XXVII. Dania, Finlandia, Islandia, Norwegia, Szwecja	36	L. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii	39
XXVIII. Stany Zjednoczone Ameryki	36	LI. Republika Rwandy	39
XXIX. Etiopia	36	LII. Republika Senegalu	39
XXX. Grecja	36	LIII. Sierra Leone	39
XXXI. Republika Gwinei, Republika Mali	36	LIV. Singapur	39
XXXII. Republika Indii	37	LV. Republika Somali	39
XXXIII. Republika Indonezji	37	LVI. Republika Sudanu	39
		LVII. Konfederacja Szwajcarska	39
		LVIII. Zjednoczona Republika Tanzanii	40
		LIX. Terytoria Stanów Zjednoczonych Ameryki	40
		LX. Syjam	40
		LXI. Republika Togo	40
		LXII. Turcja	40
		LXIII. Republika Wenezueli	40
		LXIV. Federacyjna Socjalistyczna Republika Jugosławii	40
		LXV. Republika Zambii	40
		Formuła końcowa i podpisy	40

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA TELEKOMUNIKACYJNA

WSTĘP

- 1 Uznając całkowicie suwerenne prawa każdego kraju do unormowania swej telekomunikacji, pełnomocnicy umawiających się Rządów, w celu ułatwienia stosunków i współpracy między narodami przez sprawne działanie telekomunikacji, zawarli niniejszą Konwencję.
- 2 Kraje i zespoły terytoriów, będące stronami niniejszej Konwencji tworzą Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny.

ROZDZIAŁ I

Skład, cele i organizacja Związku

Artykuł 1

Skład Związku

- 3 1. W skład Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego wchodzić Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni.
- 4 2. Członkiem Związku staje się:
 - a) każdy kraj lub zespół terytoriów, wymieniony w załączniku 1, po podpisaniu i ratyfikacji Konwencji bądź po przystąpieniu do tego Aktu przezeń lub w jego imieniu;
 - 5 b) każdy kraj, nie wymieniony w załączniku 1, który zostanie członkiem Organizacji Narodów Zjednoczonych i przystąpi do niniejszej Konwencji zgodnie z postanowieniami art. 19;
 - 6 c) każdy kraj suwerenny, nie wymieniony w załączniku 1 i nie będący członkiem Organizacji

Narodów Zjednoczonych, który złoży wniosek o przyjęcie go do Związku w charakterze Członka i który po uzyskaniu zgody dwóch trzecich liczby Członków Związku na ten wniosek przystąpi do Konwencji zgodnie z postanowieniami artykułu 19.

- 7 3. Członkiem Stowarzyszonym Związku staje się:
 - a) każdy kraj, nie będący Członkiem Związku na podstawie pozycji 4—6, który przystąpi do Konwencji zgodnie z postanowieniami artykułu 19, po uzyskaniu zgody większości Członków Związku na swój wniosek o przyjęcie w charakterze Członka Stowarzyszonego;
 - 8 b) każde terytorium lub zespół terytoriów, nie ponoszący pełnej odpowiedzialności za swe stosunki międzynarodowe, w którego imieniu jeden z Członków Związku podpisał i ratyfikował niniejszą Konwencję lub przystąpił do niej zgodnie z postanowieniami artykułów 19 lub 20, jeżeli wniosek o przyjęcie na Członka Stowarzyszonego, złożony przez wspomnianego Członka Związku, uzyskał zgodę większości Członków Związku;
 - 9 c) każde terytorium powiernicze, w którego imieniu Organizacja Narodów Zjednoczonych przystąpiła do Konwencji zgodnie z postanowieniami artykułu 21 i którego wniosek o przyjęcie w charakterze Członka Stowarzyszonego został przedstawiony przez Organizację Narodów Zjednoczonych.

0 4. Jeżeli terytorium lub grupa terytoriów, wchodząca w skład zespołu terytorium będącego Członkiem Związku, została lub zostaje zgodnie z postanowieniami pozycji 8 Członkiem Stowarzyszonym Związku, jej prawa i obowiązki wynikające z niniejszej Konwencji są takie same jak Członka Stowarzyszonego.

1 5. Przy stosowaniu postanowień pozycji 6, 7 i 8, gdy wniosek o przystąpienie w charakterze Członka lub Członka Stowarzyszonego złożony zostanie w przerwie między dwiema Konferencjami Pełnomocników w drodze dyplomatycznej i za pośrednictwem kraju, w którym znajduje się siedziba Związku, Sekretarz Generalny zasięga opinii Członków Związku w tej sprawie. Członek, który nie wypowie się w terminie czterech miesięcy, licząc od daty zwrócenia się do niego o opinię, będzie uważany za wstrzymującego się od głosowania.

Artykuł 2

Prawa i obowiązki Członków i Członków Stowarzyszonych

2 1. (1) Wszyscy Członkowie są uprawnieni do brania udziału w konferencjach Związku i mogą być wybierani do każdego z jego organów.

3 (2) Każdy Członek ma prawo do jednego głosu na wszystkich konferencjach Związku, na zebraniach międzynarodowych komitetów doradczych, w których bierze udział, i jeśli jest członkiem Rady Administracyjnej, na wszystkich sesjach Rady.

4 (3) Każdy Członek ma także prawo do jednego głosu we wszystkich konsultacjach, przeprowadzonych w drodze korespondencyjnej.

5 2. Członkowie Stowarzyszeni mają te same prawa i obowiązki co Członkowie Związku. Jednakże nie mają oni prawa do głosowania na konferencjach lub w innych organach Związku ani też zgłaszania kandydatów do Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości. Nie mogą oni być wybierani do Rady Administracyjnej.

Artykuł 3

Siedziba Związku

16 Siedzibą Związku jest Genewa.

Artykuł 4

Cele Związku

17 1. Związek ma na celu:

a) utrzymanie i rozwijanie współpracy międzynarodowej dla ulepszenia i racjonalnego wykorzystania wszelkiego rodzaju telekomunikacji;

18 b) popieranie rozwoju urządzeń technicznych i ich najbardziej wydajnej eksploatacji w celu podniesienia sprawności usług telekomunikacji, zwiększenia jej użyteczności i jak najszerzego udostępnienia jej publiczności;

19 c) uzgadnianie działalności krajów, zmierzającej do osiągnięcia tych wspólnych celów.

20 2. W tym celu Związek będzie w szczególności:

a) przydzielał częstotliwości radiowe i rejestrował przydziały częstotliwości w sposób, pozwalający na uniknięcie szkodliwych zakłóceń między stacjami radiokomunikacyjnymi poszczególnych krajów;

21 b) koordynował działalność, mającą na celu likwidację szkodliwych zakłóceń między stacjami radiokomunikacyjnymi poszczególnych krajów oraz polepszanie wykorzystania widma częstotliwości;

22 c) popierał współpracę Członków i Członków Stowarzyszonych, mających na celu ustalenie opłat

na możliwie najniższym poziomie, dającym się jednocześnie pogodzić z wysoką jakością służb i zdrową samowystarczalną gospodarką finansową telekomunikacji;

23 d) popierał tworzenie, rozwój i doskonalenie urządzeń i sieci telekomunikacji w nowych lub rozwijających się krajach, wykorzystując wszystkie będące w jego dyspozycji środki, w szczególności poprzez swój udział w odpowiednich programach Organizacji Narodów Zjednoczonych;

24 e) inicjował stosowanie środków zwiększających bezpieczeństwo życia ludzkiego przez współdziałanie służb telekomunikacji;

25 f) przeprowadzał badania, ustalał regulaminy, przyjmował uchwały, formułował zalecenia i opinie, gromadził i ogłaszał informacje dotyczące telekomunikacji dla dobra wszystkich Członków i Członków Stowarzyszonych.

Artykuł 5

Organizacja Związku

26 Organizacja Związku opiera się na:

1. Konferencji Pełnomocników, najwyższym organie Związku.

27 2. Konferencjach administracyjnych.

28 3. Radzie Administracyjnej.

29 4. Organach stałych Związku, którymi są:

a) Sekretariat Generalny

30 b) Międzynarodowa Izba Rejestracji Częstotliwości (IFRB)

31 c) Międzynarodowy Doradczy Komitet Radiokomunikacyjny (CCIR)

32 d) Międzynarodowy Doradczy Komitet Telegraficzny i Telefoniczny (CCITT).

Artykuł 6

Konferencja Pełnomocników

33 1. Konferencja Pełnomocników, najwyższy organ Związku, składa się z delegacji reprezentujących Członków i Członków Stowarzyszonych.

34 2. Konferencja Pełnomocników:

a) określa ogólne zasady, jakimi powinien kierować się Związek dla osiągnięcia celów wymienionych w artykule 4 niniejszej Konwencji;

35 b) bada sprawozdania Rady Administracyjnej z jej działalności i działalności Związku od ostatniej Konferencji Pełnomocników;

36 c) ustala wytyczne budżetu Związku, jak również limity wydatków Związku, na okres do następnej Konferencji Pełnomocników;

37 d) ustala podstawowe wynagrodzenia, stawki płac oraz system dodatków i emerytur dla całego personelu Związku;

38 e) zatwierdza ostatecznie rachunki Związku;

39 f) wybiera Członków Związku, mających wejść w skład Rady Administracyjnej;

40 g) wybiera Sekretarza Generalnego i Zastępcę Sekretarza Generalnego oraz ustala terminy objęcia przez nich urzędu;

41 h) poddaje rewizji Konwencję, jeśli uzna to za potrzebne;

42 i) zawiera lub poddaje rewizji, jeśli zajdzie tego potrzeba, umowy między Związkiem a innymi organizacjami międzynarodowymi, bada wszystkie umowy tymczasowe zawarte w imieniu Związku przez Radę Administracyjną z tymi

- organizacjami i podejmuje w związku z tym wszelkie kroki, jakie uzna za stosowne;
- 13 j) zajmuje się wszelkimi innymi sprawami telekomunikacji, których rozpatrzenie uzna za konieczne.
- 4 3. Konferencja Pełnomocników zbiera się w zasadzie w terminie i miejscu określonym przez poprzednią Konferencję Pełnomocników.
- 5 4. (1) Data i miejsce następnej Konferencji Pełnomocników lub jedno z nich może ulec zmianie:
- 6 a) na prośbę co najmniej jednej czwartej liczby Członków i Członków Stowarzyszonych Związku, zgłoszoną indywidualnie do Sekretarza Generalnego,
- 7 b) lub na wniosek Rady Administracyjnej.
- 8 (2) W obu wypadkach nową datę i miejsce lub jedno z nich ustala się za zgodą większości Członków Związku.

Artykuł 7

Konferencje administracyjne

- 1) 1. Do konferencji administracyjnych Związku zalicza się:
- a) konferencje administracyjne światowe,
- b) konferencje administracyjne regionalne.
2. Konferencje administracyjne zwołuje się normalnie dla rozpatrzenia poszczególnych zagadnień telekomunikacyjnych. Przedmiotem obrad tych konferencji mogą być jedynie sprawy wpisane do ich porządku dziennego. Decyzje tych konferencji, we wszystkich wypadkach, powinny odpowiadać postanowieniom Konferencji.
3. (1) Porządek dzienny konferencji administracyjnej światowej może obejmować:
- a) częściową rewizję regulaminów administracyjnych wymienionych w pozycji 203;
- b) wyjątkowo pełną rewizję jednego lub więcej z tych regulaminów;
- c) wszystkie inne zagadnienia o znaczeniu światowym, należące do kompetencji konferencji.
- (2) Porządek dzienny konferencji administracyjnej regionalnej może jedynie obejmować poszczególne zagadnienia telekomunikacji o charakterze regionalnym, włącznie z wytycznymi dla Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości, odnoszącymi się do działalności interesującej dany region, pod warunkiem że wytyczne te nie są sprzeczne z interesami innych regionów. Ponadto decyzje takiej konferencji, we wszystkich wypadkach, powinny odpowiadać postanowieniom regulaminów administracyjnych.
4. (1) Porządek dzienny konferencji administracyjnej będzie ustalony przez Radę Administracyjną, jeżeli chodzi o konferencję administracyjną światową, za zgodą większości Członków Związku i za zgodą większości członków zainteresowanego regionu, jeśli chodzi o konferencję administracyjną regionalną, z zachowaniem postanowień pozycji 76.
- (2) W tym wypadku porządek dzienny będzie obejmować wszystkie zagadnienia, o których włączeniu zdecydowała Konferencja Pełnomocników.
- (3) Porządek dzienny konferencji administracyjnej światowej, odnoszącej się do radiokomunikacji, może również obejmować:
- a) wybór członków Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości, z zastosowaniem pozycji 172—174;
- b) instrukcje dotyczące działalności Izby i ocenę jej działalności.
5. (1) Konferencja administracyjna światowa jest zwoływana:

- a) na podstawie decyzji Konferencji Pełnomocników, która może ustalić datę i miejsce jej zebrania;
- 61 b) na podstawie zalecenia poprzedniej konferencji administracyjnej światowej;
- 62 c) na prośbę co najmniej jednej czwartej liczby Członków i Członków Stowarzyszonych Związku, zgłoszoną indywidualnie do Sekretarza Generalnego;
- 63 d) na wniosek Rady Administracyjnej.
- 64 (2) W wypadkach przewidzianych w pozycjach 61, 62, 63 i ewentualnie 60 datę i miejsce konferencji ustala Rada Administracyjna za zgodą większości Członków Związku, z zachowaniem postanowień pozycji 76.
- 65 6. (1) Konferencja administracyjna regionalna jest zwoływana:
- a) na podstawie decyzji Konferencji Pełnomocników;
- 66 b) na podstawie zalecenia konferencji administracyjnej światowej lub poprzedniej regionalnej;
- 67 c) na prośbę co najmniej jednej czwartej liczby Członków i Członków Stowarzyszonych Związku, należących do zainteresowanego regionu, zgłoszoną indywidualnie do Sekretarza Generalnego;
- 68 d) na wniosek Rady Administracyjnej.
- 69 (2) W wypadkach przewidzianych w pozycjach 66, 67, 68 i ewentualnie 65 datę i miejsce konferencji ustala Rada Administracyjna za zgodą większości Członków Związku, należących do danego regionu, z zachowaniem postanowień pozycji 76.
- 70 7. (1) Porządek dzienny, data i miejsce konferencji administracyjnej mogą ulec zmianie:
- a) na prośbę co najmniej jednej czwartej liczby Członków i Członków Stowarzyszonych Związku w odniesieniu do konferencji administracyjnej światowej lub jednej czwartej liczby Członków i Członków Stowarzyszonych Związku, należących do zainteresowanego regionu, w odniesieniu do konferencji administracyjnej regionalnej. Prośby są zgłaszane indywidualnie do Sekretarza Generalnego, który przedstawia je Radzie Administracyjnej do aprobaty;
- 71 b) na wniosek Rady Administracyjnej.
- 72 (2) W wypadkach przewidzianych w pozycjach 70 i 71 proponowane zmiany są ostatecznie przyjęte, jeżeli w odniesieniu do konferencji administracyjnej światowej wyraziła na nie zgodę większość Członków Związku, a w odniesieniu do konferencji administracyjnej regionalnej — większość Członków Związku, należących do właściwego regionu, z zachowaniem postanowień pozycji 76.
- 73 8. (1) Rada Administracyjna może uznać za celowe poprzedzenie głównej sesji konferencji administracyjnej zebraniem przygotowawczym dla opracowania propozycji, dotyczących podstaw technicznych pracy konferencji.
- 74 (2) Zwołanie takiego zebrania przygotowawczego i jego porządek obrad wymaga aprobaty większości Członków Związku w odniesieniu do konferencji administracyjnej światowej lub większości członków Związku, należących do zainteresowanego regionu, w odniesieniu do konferencji administracyjnej regionalnej, z zachowaniem postanowień pozycji 76.
- 75 (3) Jeżeli zebranie przygotowawcze konferencji administracyjnej nie postanowi inaczej, teksty ostatecznie przyjęte ujęte będą w formę sprawozdania zatwierdzonego przez to zebranie i podpisanego przez jego przewodniczącego.
- 76 9. W razie konsultacji, przewidzianych w pozycjach

56, 64, 69, 72 i 74, Członkowie Związku, którzy nie odpowiedzieli w terminie ustalonym przez Radę Administracyjną, będą uznani za nie uczestniczących w tych konsultacjach i w następstwie nie będą uwzględniani przy obliczaniu większości. Jeżeli ilość otrzymanych odpowiedzi nie przekroczyła połowy liczby konsultowanych Członków Związku, przeprowadza się nową konsultację.

Artykuł 8

Regulamin wewnętrzny konferencji i zgromadzeń

17 W organizacji swojej pracy i w prowadzeniu swych obrad konferencje i zgromadzenia stosują regulamin wewnętrzny zamieszczony w Regulaminie ogólnym, dołączonym do Konwencji. Jednakże każda konferencja lub zgromadzenie może przyjąć postanowienia, jakie uzna za niezbędne w uzupełnieniu postanowień rozdziału 9 Regulaminu ogólnego, z zastrzeżeniem, że postanowienia dodatkowe będą zgodne z postanowieniami Konwencji i Regulaminu ogólnego.

Artykuł 9

Rada Administracyjna

A. Organizacja i czynności

78 1. (1) Rada Administracyjna składa się z dwudziestu dziewięciu Członków Związku, wybranych przez Konferencję Pełnomocników z uwzględnieniem potrzeby słusznej reprezentacji wszystkich części świata. Członkowie Związku wybrani do Rady sprawują swój urząd do czasu, w którym Konferencja Pełnomocników przystąpi do wyboru nowej Rady. Członkowie Rady mogą być ponownie wybierani.

79 (2) Jeżeli w czasie między dwiema Konferencjami Pełnomocników powstanie wakans w Radzie Administracyjnej, miejsce to z samego prawa przypada Członkowi Związku, który w ostatnich wyborach otrzymał największą ilość głosów spośród nie wybranych Członków z tego samego obszaru.

80 (3) Miejsce w Radzie uważa się za wakuujące:

a) jeżeli Członek Rady nie jest reprezentowany na dwóch kolejnych sesjach rocznych Rady;

81 b) jeżeli Państwo będące Członkiem Związku zrezygnuje ze swojej funkcji Członka Rady.

82 2. Każdy z Członków Rady Administracyjnej mianuje do udziału w pracach Rady osobę, która w miarę możliwości jest funkcjonariuszem jego administracji telekomunikacyjnej lub jest bezpośrednio odpowiedzialna przed tą administracją albo działa w jej imieniu; osoba ta powinna posiadać kwalifikacje nabyte dzięki jej doświadczeniu w służbach telekomunikacji.

83 3. Każdy członek Rady Administracyjnej ma jeden głos.

84 4. Rada Administracyjna uchwała swój regulamin wewnętrzny.

85 5. Rada Administracyjna na początku każdej sesji dorocznej wybiera swego przewodniczącego i jego zastępcę. Wybrani pełnią swój urząd aż do otwarcia następnej sesji dorocznej i mogą być wybierani ponownie. Zastępca przewodniczącego pełni obowiązki przewodniczącego w czasie jego nieobecności.

86 6. (1) Rada Administracyjna zbiera się na sesję doroczną w siedzibie Związku.

87 (2) W czasie tej sesji może zapaść decyzja zwołania w drodze wyjątku sesji nadzwyczajnej.

88 (3) W przerwach między sesjami zwyczajnymi Rada może być zwołana, w zasadzie w siedzibie Związku, przez jej przewodniczącego na żądanie większości członków Rady.

89 7. Sekretarz Generalny i Zastępca Sekretarza Generalnego, przewodniczący i wiceprzewodniczący Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości oraz dyrektorzy Międzynarodowych Komitetów Doradczych uczestniczą z urzędu w obradach Rady Administracyjnej, ale bez prawa udziału w głosowaniu. Rada może jednak odbywać posiedzenia, ograniczone wyłącznie do swoich członków.

90 8. Sekretarz Generalny pełni obowiązki sekretarza Rady Administracyjnej.

91 9. (1) W przerwach między Konferencjami Pełnomocników Rada Administracyjna działa w imieniu Konferencji Pełnomocników w granicach udzielonych przez nią uprawnień.

92 (2) Rada działa tylko w czasie trwania sesji urzędowych.

93 10. Przedstawiciel każdego z Członków Rady Administracyjnej ma prawo uczestniczyć w charakterze obserwatora we wszystkich zebraniach organów stałych Związku, wymienionych w pozycjach 30, 31 i 32.

94 11. Jedynie koszty podróży i utrzymania, poniesione przez przedstawiciela każdego z Członków Rady Administracyjnej w związku z pełnieniem czynności na sesjach Rady, obciążają Związek.

B. Uprawnienia

95 12. (1) Zadaniem Rady Administracyjnej jest podejmowanie wszelkich kroków, ułatwiających wprowadzenie w życie przez Członków i Członków Stowarzyszonych postanowień Konwencji, regulaminów, uchwał Konferencji Pełnomocników oraz, w razie potrzeby, uchwał innych konferencji lub zebrań Związku.

96 (2) Rada zapewnia skuteczną koordynację działalności Związku.

97 13. W szczególności Rada Administracyjna:

a) wypełnia wszelkie zadania powierzone jej przez Konferencję Pełnomocników;

98 b) w przerwach, między poszczególnymi Konferencjami Pełnomocników, zabezpiecza współpracę z wszystkimi organizacjami międzynarodowymi wymienionymi w artykułach 29 i 30. W tym celu zawiera w imieniu Związku układy tymczasowe z organizacjami międzynarodowymi wymienionymi w artykule 30 oraz z Organizacją Narodów Zjednoczonych, stosując przy tym postanowienia Układu pomiędzy Organizacją Narodów Zjednoczonych i Międzynarodowym Związkiem Telekomunikacyjnym; te układy tymczasowe powinny być przedłożone następnej Konferencji Pełnomocników zgodnie z postanowieniami pozycji 42;

99 c) ustala ilość i hierarchię personelu Sekretariatu Generalnego i sekretariatów wyspecjalizowanych stałych organów Związku, kierując się ogólnym wytycznymi, udzielonymi przez Konferencję Pełnomocników;

100 d) opracowuje wszelkie regulaminy, jakie uzna za niezbędne dla działalności administracyjnej i finansowej Związku, oraz regulaminy administracyjne, które powinny uwzględniać bieżącą praktykę Organizacji Narodów Zjednoczonych i organizacji wyspecjalizowanych, stosujących jednolity system uposażeń, dodatków i emerytu;

101 e) kontroluje funkcjonowanie administracji Związku;

102 f) bada i uchwała roczny budżet Związku, stosując przy tym wszystkie możliwe oszczędności;

103 g) podejmuje niezbędne kroki dla przeprowadzenia rocznej rewizji rachunków Związku, które przedstawia Sekretarz Generalny, oraz zatwierdza

- dla przedstawienia najbliższej Konferencji Pełnomocników;
- h) uzgadnia, o ile jest to niezbędne:
1. skalę wynagrodzeń personelu kategorii fachowej i kategorii wyższej, z wyłączeniem wynagrodzeń dla stanowisk obsadzanych w drodze wyboru, przystosowując ją do skali wynagrodzeń przyjętej przez Organizację Narodów Zjednoczonych dla odpowiednich kategorii jednolitego systemu;
 2. skalę wynagrodzeń personelu kategorii służb ogólnych, przystosowując je do wynagrodzeń stosowanych przez Organizację Narodów Zjednoczonych i organizacje wyspecjalizowane w siedzibie Związku;
 3. dodatki służbowe dla personelu kategorii fachowej i kategorii wyższej, włącznie ze stanowiskami obsadzonymi w drodze wyboru, stosownie do postanowień Organizacji Narodów Zjednoczonych, obowiązujących w siedzibie Związku;
 4. dodatki dla wszystkich pracowników Związku, stosownie do zmian przyjętych w jednolitym systemie Organizacji Narodów Zjednoczonych;
 5. składki Związku i personelu do Wspólnej Kasy Emerytalnej Pracowników Organizacji Narodów Zjednoczonych, stosownie do postanowień Komitetu Mieszanego tej Kasy;
 6. dodatki drożyzniane przyznawane członkom Kasy Ubezpieczeniowej personelu Związku, zgodnie z praktyką stosowaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych;
- i) stosuje niezbędne środki dla zwołania Konferencji Pełnomocników i konferencji administracyjnych Związku zgodnie z postanowieniami artykułów 6 i 7;
- j) przedstawia Konferencji Pełnomocników wszelkie wnioski, które uzna za wskazane;
- k) koordynuje działalność stałych organów Związku, podejmuje odpowiednie kroki dla załatwienia wniosków lub zaleceń przedstawionych przez te organy i bada ich sprawozdania roczne;
- l) obsadza tymczasowo, o ile uzna to za celowe, zwolnione stanowisko Zastępcy Sekretarza Generalnego;
- m) obsadza tymczasowo zwolnione stanowiska dyrektorów międzynarodowych komitetów doradczych;
- n) wykonuje inne czynności przewidziane w niniejszej Konwencji, a w ramach określonych przez Konwencję i regulaminy wszelkie czynności, które uzna za konieczne dla sprawnej administracji Związku;
- o) podejmuje, za zgodą większości Członków Związku, niezbędne postanowienia dla tymczasowego uregulowania spraw nie przewidzianych w Konwencji i jej załącznikach, które nie mogą być odłożone do następnej właściwej konferencji;
- p) przedstawia Konferencji Pełnomocników do rozpatrzenia sprawozdanie ze swojej działalności i działalności Związku;
- q) przesyła Członkom i Członkom Stowarzyszonym Związku, możliwie najszybciej po każdej swojej sesji, zwięzłe sprawozdania ze swoich prac, wraz ze wszystkimi niezbędnymi dokumentami;
- r) popiera współpracę międzynarodową, mającą na

celu zapewnienie współpracy technicznej z krajami nowymi lub rozwijającymi się, wszystkimi środkami będącymi w jej dyspozycji, a w szczególności przez udział Związku w odpowiednich programach Organizacji Narodów Zjednoczonych, stosownie do zadań Związku dotyczących popierania rozwoju telekomunikacji wszystkimi możliwymi sposobami.

Artykuł 10

Sekretariat generalny

- 120 1. (1) Sekretariatem Generalnym Związku kieruje Sekretarz Generalny przy pomocy Zastępcy Sekretarza Generalnego.
- 121 (2) Sekretarz Generalny i Zastępca Sekretarza Generalnego przystępują do pełnienia swoich obowiązków od daty ustalonej w chwili ich wyboru. W zasadzie wykonują oni swoje obowiązki do daty ustalonej przez następną Konferencję Pełnomocników i mogą być wybrani ponownie.
- 122 (3) Sekretarz Generalny jest odpowiedzialny przed Radą Administracyjną za całość gospodarki administracyjnej i finansowej Związku. Zastępca Sekretarza Generalnego jest odpowiedzialny przed Sekretarzem Generalnym.
- 123 (4) Jeżeli wakuje stanowisko Sekretarza Generalnego, to funkcje jego spełnia tymczasowo Zastępca Sekretarza Generalnego.
- 124 2. Sekretarz Generalny:
- a) koordynuje działalność organów stałych Związku przy pomocy Komitetu Koordynacyjnego, o którym jest mowa w artykule 11;
 - 125 b) organizuje pracę Sekretariatu Generalnego i mianuje personel tego Sekretariatu, stosując się do wytycznych udzielonych przez Konferencję Pełnomocników oraz do przepisów uchwalonych przez Radę Administracyjną;
 - 126 c) podejmuje kroki administracyjne, dotyczące organizacji sekretariatów wyspecjalizowanych organów stałych Związku i mianuje personel tych sekretariatów w porozumieniu z przełożonym każdego organu stałego; nominacja odbywa się na wniosek tego ostatniego, ostateczna jednak decyzja w sprawach mianowania lub zwolnienia należy do Sekretarza Generalnego;
 - 127 d) informuje Radę Administracyjną o wszystkich postanowieniach, przyjętych przez Organizację Narodów Zjednoczonych i organizacje wyspecjalizowane, dotyczących warunków służby, dodatków i emerytur w jednolitym systemie;
 - 128 e) czuwa nad przestrzeganiem regulaminów administracyjnych i finansowych, zatwierdzonych przez Radę Administracyjną;
 - 129 f) pełni nadzór wyłącznie administracyjny nad personelem sekretariatów wyspecjalizowanych, który pracuje pod bezpośrednim kierownictwem przełożonych organów stałych Związku;
 - 130 g) organizuje prace sekretariatu, związane z przygotowaniem i odbyciem konferencji Związku;
 - 131 h) organizuje, w razie potrzeby w porozumieniu z rządem zapraszającym, sekretariaty wszystkich konferencji Związku, i we współpracy z przełożonym zainteresowanego organu stałego dostarcza niezbędnych służb na okres zebrań każdego organu stałego Związku; może on również na żądanie i na podstawie umowy organizować sekretariaty wszystkich innych zebrań dotyczących telekomunikacji;
 - 132 i) utrzymuje w stanie aktualnym dokumentację

- urzędową, sporządzoną na podstawie danych dostarczonych w tym celu przez organy stałe Związku lub przez Administrację, z wyjątkiem kartoteki głównej i niezbędnej dokumentacji, mającej związek z działalnością Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości;
- 33 j) ogłasza zalecenia i zasadnicze sprawozdania organów stałych Związku;
- 34 k) ogłasza układy międzynarodowe lub regionalne dotyczące telekomunikacji, nadsyłane mu do wiadomości przez strony, i utrzymuje w stanie aktualnym odnośne dokumenty;
- 35 l) ogłasza normy techniczne Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości oraz wszelką pozostałą dokumentację dotyczącą przydziałów i wykorzystania częstotliwości, jakie w wykonaniu swych obowiązków opracowuje Międzynarodowa Izba Rejestracji Częstotliwości;
- 36 m) sporządza, ogłasza i utrzymuje w stanie aktualnym, w razie potrzeby przy pomocy innych organów stałych Związku:
- 37 1. dokumenty dotyczące składu i organizacji Związku;
- 38 2. statystykę ogólną i dokumenty służbowe Związku, przewidziane przez regulaminy dołączone do Konwencji;
- 39 3. wszelkie inne dokumenty, których sporządzenie zleciły konferencje lub Rada Administracyjna;
- 140 n) rozpowszechnia ogłaszane dokumenty;
- 141 o) gromadzi i ogłasza we właściwej formie wszelkie informacje krajowe i międzynarodowe, dotyczące telekomunikacji całego świata;
- 142 p) zbiera i ogłasza, przy współpracy z innymi organami stałymi Związku, informacje o charakterze technicznym lub administracyjnym, które mogłyby być szczególnie przydatne dla krajów nowych lub rozwijających się, w celu okazania im pomocy w udoskonalaniu ich sieci telekomunikacyjnych. Uwaga tych krajów powinna być również zwrócona na możliwości, jakie dają programy międzynarodowe prowadzone pod egidą Organizacji Narodów Zjednoczonych;
- 143 q) gromadzi i ogłasza wszelkie informacje, które mogą być użyteczne dla Członków lub Członków Stowarzyszonych, dotyczące rozwoju środków technicznych podnoszących sprawność służb telekomunikacyjnych, a w szczególności mających na celu możliwie jak najlepsze wykorzystanie częstotliwości radiowych w celu zmniejszenia wzajemnych zakłóceń;
- 144 r) wydaje periodyczne czasopismo, zawierające informacje ogólne oraz dokumentację z zakresu telekomunikacji, w oparciu o materiały dostarczone sekretariatowi lub przezeń zebrane, włącznie z materiałami, które może uzyskać od innych organizacji międzynarodowych;
- 145 s) przygotowuje i przedstawia Radzie Administracyjnej roczny preliminarz budżetowy, który po zatwierdzeniu przez Radę podaje do wiadomości wszystkich Członków i Członków Stowarzyszonych Związku;
- 146 t) sporządza sprawozdanie finansowe przedstawiane co rok Radzie Administracyjnej oraz bezpośrednio przed każdą Konferencją Pełnomocników zestawienie rachunkowe za okres ubiegły. Sprawozdania te, po sprawdzeniu i zatwierdzeniu przez Radę Administracyjną, podawane są do wiadomości Członków i Członków Stowarzyszonych i przedstawiane następnej Konferencji Pełnomocników do zbadania i ostatecznego zatwierdzenia;
- 147 u) sporządza roczne sprawozdanie z działalności Związku, które po zatwierdzeniu przez Radę Administracyjną przesyła wszystkim Członkom i Członkom Stowarzyszonym;
- 148 v) pełni wszelkie inne czynności związane z pracą sekretariatu Związku;
- 149 w) działa w charakterze prawnego przedstawiciela Związku.
- 150 3. Zastępca Sekretarza Generalnego pomaga Sekretarzowi Generalnemu w wykonywaniu jego obowiązków i wykonuje poszczególne zadania, które zleci mu Sekretarz Generalny. Spełnia on obowiązki Sekretarza Generalnego w czasie jego nieobecności.
- 151 4. Sekretarz Generalny lub Zastępca Sekretarza Generalnego mogą brać udział w charakterze doradczym w Zgromadzeniach plenarnych międzynarodowych komitetów doradczych i we wszystkich konferencjach Związku; Sekretarz Generalny lub jego przedstawiciel mogą brać udział w charakterze doradczym we wszystkich innych zebraniach Związku; ich udział w posiedzeniach Rady Administracyjnej określony jest postanowieniami pozycji 89.

Artykuł 11

Komitet Koordynacyjny

- 152 1. (1) Komitet Koordynacyjny pomaga Sekretarzowi Generalnemu, udzielając opinii w zagadnieniach administracyjnych, finansowych i współpracy technicznej, dotyczących kilku organów stałych, jak również w dziedzinie stosunków zewnętrznych i informacji publicznej.
- 153 (2) Komitet rozpatruje również wszystkie ważne zagadnienia przedłożone mu przez Radę Administracyjną. Po zbadaniu tych zagadnień Komitet przedstawia Radzie za pośrednictwem Sekretarza Generalnego odpowiednie sprawozdanie.
- 154 (3) W szczególności Komitet pomaga Sekretarzowi Generalnemu w wypełnianiu zadań powierzonych mu stosownie do pozycji 144, 145, 146 i 147.
- 155 (4) Komitet bada wyniki działalności Związku w dziedzinie współpracy technicznej i przedstawia Radzie Administracyjnej zalecenia za pośrednictwem Sekretarza Generalnego.
- 156 (5) Komitet zobowiązany jest do zapewnienia współpracy z wszystkimi organizacjami międzynarodowymi, wymienionymi w artykułach 29 i 30 w zakresie reprezentowania organów stałych Związku w konferencjach tych organizacji.
- 157 2. Komitet powinien dążyć do formułowania swoich wniosków jednogłośnie. Sekretarz Generalny może jednak podejmować decyzje, nawet bez poparcia dwóch lub więcej członków Komitetu, jeżeli uważa, że dane zagadnienia mają charakter pilny. W tych wypadkach oraz jeżeli Komitet tego zażąda, przedstawia on Radzie Administracyjnej na temat tych zagadnień sprawozdanie, którego tekst przyjęty jest przez wszystkich członków Komitetu. W takich samych okolicznościach, jeżeli zagadnienia nie są pilne, lecz jednakże ważne, są one odsyłane do rozpatrzenia przez następną sesję Rady Administracyjnej.
- 158 3. Przewodniczącym Komitetu jest Sekretarz Generalny; w skład Komitetu wchodzi Zastępca Sekretarza Generalnego, dyrektorzy Międzynarodowych Komitetów Doradczych i przewodniczący Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości.
- 159 4. Komitet zbiera się co najmniej raz w miesiącu zwoływany przez swojego przewodniczącego.

Artykuł 12

Funkcjonariusze wybierani i personel Związku

- 60 1. Sekretarz Generalny, Zastępca Sekretarza Generalnego i dyrektorzy Międzynarodowych Komitetów Doradczych powinni być obywatelami różnych krajów — Członków Związku. Przy ich wyborze należy uwzględnić zasady podane w pozycji 164 oraz zasadę słusznej reprezentacji geograficznej obszarów świata.
- 31 2. (1) W czasie wykonywania swych czynności funkcjonariusze wybierani, jak również personel Związku, nie powinni żądać ani otrzymywać instrukcji od jakiegokolwiek rządu lub jakiegokolwiek władzy spoza Związku. Powinni oni wstrzymać się od wszelkiego działania, nie dającego się pogodzić z ich stanowiskiem funkcjonariuszy międzynarodowych.
- 2 (2) Każdy Członek lub Członek Stowarzyszony będzie respektować wyłącznie międzynarodowy charakter czynności funkcjonariuszy wybieranych oraz personelu Związku i nie będzie usiłował wpływać na nich przy wykonywaniu ich obowiązków.
- 3 (3) Funkcjonariusze wybierani, jak również personel Związku, nie mogą poza swoją funkcją mieć jakichkolwiek udziałów lub zainteresowań finansowych jakiegokolwiek charakteru w jakimkolwiek przedsiębiorstwie zajmującym się telekomunikacją. Jednakże określenie „zainteresowanie finansowe” nie może stać na przeszkodzie w pobieraniu w dalszym ciągu uposażenia emerytalnego, z tytułu służby na poprzednio zajmowanym stanowisku.
- 4 3. Względem decydującym przy przyjmowaniu personelu i ustalaniu warunków pracy powinna być konieczność zapewnienia Związkowi usług osób odznaczających się wysoką efektywnością pracy, fachowością i nieskazitelnością charakteru. Powinna być także brana pod uwagę konieczność doboru personelu na podstawie możliwie najdalej idącego uwzględnienia reprezentacji poszczególnych obszarów geograficznych.

Artykuł 13

Międzynarodowa Izba Rejestracji Częstotliwości

1. Główne zadania Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości polegają na:
- a) prowadzeniu systematycznych wpisów przydziałów częstotliwości, dokonywanych przez poszczególne kraje w sposób, pozwalający ustalić zgodnie z trybem postępowania przewidzianym w Regulaminie radiokomunikacyjnym i zgodnie z wszelkimi uchwałami, jakie mogą być podjęte przez właściwe konferencje Związku, datę, cel i charakterystykę techniczną każdego z tych przydziałów, a to w celu zapewnienia formalnego uznania międzynarodowego;
 - b) udzielaniu Członkom i Członkom Stowarzyszonym porad, mających na celu wykorzystanie praktycznie największej ilości dróg radiokomunikacyjnych w tych pasmach widma częstotliwości, gdzie mogą powstać szkodliwe zakłócenia wzajemne;
 - c) wykonaniu wszelkich zadań dodatkowych, odnoszących się do przydziału i wykorzystania częstotliwości, zleconych przez właściwą konferencję Związku albo też za zgodą większości Członków Związku przez Radę Administracyjną, w celu przygotowania takiej konferencji lub wykonania jej uchwał;
 - d) prowadzeniu bieżąco niezbędnej dokumentacji, odnoszącej się do wykonywanych przez nią czynności.

- 169 2. (1) Międzynarodowa Izba Rejestracji Częstotliwości jest organem składającym się z pięciu członków niezależnych, wyznaczonych stosownie do postanowień pozycji 172—180.
- 170 (2) Członkowie Izby powinni posiadać pełne kwalifikacje, oparte na ich wiedzy technicznej w dziedzinie radiokomunikacji oraz doświadczenie praktyczne w sprawach przydziału i wykorzystania częstotliwości.
- 171 (3) Poza tym dla lepszego rozumienia zagadnień, przedstawianych Izbie stosownie do pozycji 166, każdy z członków powinien znać warunki geograficzne, ekonomiczne i demograficzne jednego z poszczególnych obszarów świata.
- 172 3. (1) Pięciu członków Izby jest wybieranych na okres przynajmniej pięcioletni przez administracyjną konferencję światową, zajmującą się zagadnieniami ogólnymi interesującymi radiokomunikację. Członkowie ci wybierani są spośród kandydatów zgłoszonych przez kraje — Członków Związku. Każdy Członek Związku może zgłosić tylko jednego kandydata, obywatela swojego kraju. Każdy kandydat powinien odpowiadać kwalifikacjom wymienionym w pozycjach 170 i 171.
- 173 (2) Tryb postępowania, dotyczący tych wyborów, ustala sama konferencja w sposób, zapewniający sprawiedliwą reprezentację poszczególnych obszarów świata.
- 174 (3) Przy kolejnych wyborach każdy członek Izby może być ponownie zgłoszony jako kandydat przez kraj, którego jest obywatelem.
- 175 (4) Członkowie Izby obejmują swe obowiązki od daty ustalonej przez konferencję administracyjną światową, która ich wybrała. Pełnią oni swój urząd w zasadzie aż do dnia ustalonego przez następną konferencję, która wybierze ich następców.
- 176 (5) Jeżeli w przerwie, która dzieli dwie konferencje administracyjne światowe wybierające członków Izby, wybrany członek Izby zrezygnuje ze stanowiska lub opuści swą pracę bez uzasadnionego powodu na okres przekraczający trzydzieści dni lub umrze, przewodniczący Izby zwróci się do kraju — Członka Związku, którego obywatelem jest wspomniany członek Izby, z wnioskiem o możliwie jak najszybsze mianowanie jego następcy, obywatela tego kraju.
- 177 (6) Jeżeli wspomniany kraj — Członek Związku nie mianuje następcy w ciągu trzech miesięcy od daty wniosku, traci swoje prawo mianowania jakiejś osoby do zasiadania w Izbie na pozostały okres kadencji Izby.
- 178 (7) Jeżeli w przerwie, która dzieli dwie konferencje administracyjne światowe wybierające członków Izby, następcą z kolei zrezygnuje ze stanowiska lub opuści swą pracę bez uzasadnionego powodu na okres ponad trzydziestu dni lub umrze, kraj — Członek Związku, którego jest on obywatelem, nie ma prawa mianowania drugiego następcy.
- 179 (8) W przypadkach przewidzianych w pozycjach 177 i 178, przewodniczący Izby prosi Sekretarza Generalnego o wezwanie krajów — Członków Związku należących do zainteresowanego obszaru do zgłaszania kandydatów na następcę, którego wyboru dokona Rada Administracyjna na następnej sesji rocznej.
- 180 (9) Dla zapewnienia efektywnej działalności Izby każdy kraj, którego obywatelem jest wybrany członek Izby, powinien, o ile to jest możliwe, wstrzymać się od jego odwołania w okresie między dwiema konferencjami administracyjnymi światowymi, które wybierają członków Izby.
- 181 4. (1) Tryb pracy Izby określa Regulamin radiokomunikacyjny.
- 182 (2) Członkowie Izby wybierają spośród siebie przewodniczącego i zastępcę przewodniczącego, którzy peł-

nią swój urząd przez okres jednego roku. Następnie zastępca przewodniczącego obejmuje w każdym następnym roku urząd przewodniczącego, a nowy zastępca przewodniczącego jest wybierany.

183 (3) Izba dysponuje wyspecjalizowanym sekretariatem.

184 5. (1) Członkowie Izby pełnią swój urząd nie w charakterze przedstawicieli swych krajów lub pewnego obszaru, lecz jako bezstronni rzecznicy, obdarzeni mandatem międzynarodowym.

185 (2) Żaden z członków Izby nie będzie żądał ani też otrzymywał instrukcji w przedmiocie wykonywania swych obowiązków od któregośkolwiek rządu lub członków rządu, od jakiegokolwiek organizacji albo osoby prawnej lub fizycznej. Ponadto każdy Członek lub Członek Stowarzyszony respektować będzie międzynarodowy charakter Izby i czynności jej członków i w żadnym wypadku nie będzie usiłował wpłynąć na któregośkolwiek z członków Izby przy wykonywaniu jego obowiązków.

Artykuł 14

Międzynarodowe komitety doradcze

186 1. (1) Do zadań Międzynarodowego Doradczego Komitetu Radiokomunikacyjnego (CCIR) należy badanie zagadnień technicznych i eksploatacyjnych z zakresu radiokomunikacji oraz wydawanie zaleceń, odnoszących się do tych zagadnień.

187 (2) Do zadań Międzynarodowego Doradczego Komitetu Telegraficznego i Telefonicznego (CCITT) należy badanie zagadnień z zakresu techniki, eksploatacji i taryf służby telegraficznej i telefonicznej oraz wydawanie zaleceń, odnoszących się do tych zagadnień.

188 (3) Przy wykonywaniu swoich zadań każdy komitet doradczy powinien zwracać należytą uwagę na badanie zagadnień i opracowanie zaleceń, bezpośrednio związanych z tworzeniem, rozwojem i udoskonaleniem telekomunikacji w krajach nowych lub rozwijających się, tak w zakresie regionalnym, jak i w dziedzinie międzynarodowej.

189 (4) Na prośbę zainteresowanych krajów każdy komitet doradczy może także prowadzić badania i udzielać porad co do zagadnień dotyczących telekomunikacji krajowej tych krajów. Badania tych zagadnień powinny być prowadzone stosownie do postanowień pozycji 190.

190 2. (1) Zagadnienia badane przez każdy z międzynarodowych komitetów doradczych, co do których mają one wydać zalecenia, są im przekazywane przez Konferencję Pełnomocników, konferencje administracyjne, Radę Administracyjną, inny komitet doradczy lub Międzynarodową Izbę Rejestracji Częstotliwości. Uzupełniają one zagadnienia, które zgromadzenie plenarne komitetu doradczego zdecydowało włączyć do badań, lub zagadnienia, których badania zaproponowano lub zaakceptowano w drodze korespondencji w okresie między zgromadzeniami plenarnymi przy poparciu przynajmniej dwudziestu Członków i Członków Stowarzyszonych Związku.

191 (2) Zgromadzenia plenarne międzynarodowych komitetów doradczych mają prawo przedkładać konferencjom administracyjnym propozycje, wynikające bezpośrednio z ich zaleceń lub wniosków z prowadzonych przez nie badań.

192 3. Członkami międzynarodowych komitetów doradczych są:

a) z samego prawa zarządy wszystkich Członków i Członków Stowarzyszonych Związku;

193 b) każde uznane prywatne towarzystwo eksploatacyjne, które za zgodą Członka lub Członka

Stowarzyszonego, który je uznał, wyraził chęć brania udziału w pracach tych komitetów.

194 4. Każdy z międzynarodowych komitetów doradczych działa za pośrednictwem:

a) zgromadzenia plenarnego, które zbiera się w zasadzie co trzy lata. Jeśli została zwołana odpowiednia konferencja administracyjna światowa, zebranie zgromadzenia plenarnego odbywa się, w miarę możliwości, nie później niż na osiem miesięcy przed tą konferencją;

195 b) komisji studiów, powołanych przez zgromadzenie plenarne do opracowywania zagadnień przeznaczonych do badań;

196 c) dyrektora, wybieranego przez zgromadzenie plenarne, początkowo na okres odpowiadający podwójnemu okresowi dzielącemu dwa kolejne zgromadzenia plenarne, normalnie na sześć lat. Może on być ponownie wybrany przez każde następne zgromadzenie plenarne i jeżeli został ponownie wybrany, pełni swoją funkcję do następnego zgromadzenia plenarnego, normalnie przez trzy lata. Jeżeli stanowisko to niespodziewanie zwolni się, kolejne zgromadzenie plenarne wybiera nowego dyrektora;

197 d) sekretariatu wyspecjalizowanego, który pomaga dyrektorowi;

198 e) laboratoriów lub urzędzeń technicznych, utworzonych przez Związek.

199 5. Tworzy się Komisję Światową Planu oraz komisje regionalne planu, stosownie do wspólnych decyzji zgromadzeń plenarnych międzynarodowych komitetów doradczych. Komisje te opracowują plan ogólny dla międzynarodowej sieci telekomunikacyjnej, celem ułatwienia planowania służb międzynarodowych telekomunikacji. Komisje przedkładają międzynarodowemu komitetom doradczym do badań zagadnienia, mające szczególne znaczenie dla krajów nowych i rozwijających się, a które należą do kompetencji tych komitetów.

200 6. Zgromadzenia plenarne i komisje studiów międzynarodowych komitetów doradczych stosują się również w czasie swoich zebrań do postanowień regulaminu wewnętrznego, zawartego w Regulaminie ogólnym, dołączonym do Konwencji. Mogą one także przyjmować wewnętrzny regulamin dodatkowy, stosownie do pozycji 77. Ten regulamin dodatkowy publikowany jest w formie uchwały w dokumentach zgromadzeń plenarnych.

201 7. Metody pracy międzynarodowych komitetów doradczych są określone w drugiej części Regulaminu Ogólnego, dołączonego do Konwencji.

Artykuł 15

Regulaminy

202 1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 8 Regulaminu ogólny stanowiący Załącznik 4 do niniejszej Konwencji ma tę samą moc obowiązującą i ten sam okres ważności jak sama Konwencja.

203 2. (1) Postanowienia niniejszej Konwencji są uzupełnione przez następujące regulaminy administracyjne:

Regulamin telegraficzny,

Regulamin telefoniczny,

Regulamin radiokomunikacyjny,

Regulamin radiokomunikacyjny dodatkowy.

204 (2) Ratyfikacja niniejszej Konwencji stosownie do artykułu 18 lub przystąpienie do niniejszej Konwencji stosownie do artykułu 19 oznacza akceptację Regulaminu ogólnego i regulaminów administracyjnych, obowiązujących w chwili tej ratyfikacji lub tego przystąpienia.

- 15 (3) Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni powinni zawiadamiać Sekretarza Generalnego o zatwierdzeniu przez nich każdej nowelizacji tych regulaminów, dokonanej przez właściwe konferencje administracyjne. Sekretarz Generalny informuje Członków i Członków Stowarzyszonych o utrzymaniu zawiadomień dotyczących zatwierdzenia w miarę ich napływu.
- 16 3. W razie rozbieżności, między postanowieniem Konwencji i któregośkolwiek z regulaminów obowiązuje postanowienie w brzmieniu Konwencji.

Artykuł 16

Finanse Związku

- 17 1. Wydatki Związku składają się z następujących wydatków:
- a) Rady Administracyjnej, Sekretariatu Generalnego, Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstoliwości, sekretariatów międzynarodowych komitetów doradczych, laboratoriów i urzędzeń technicznych, utworzonych przez Związek;
 - b) Konferencji Pełnomocników i konferencji administracyjnych światowych;
 - c) wszystkich zebrań międzynarodowych komitetów doradczych.
- 20 2. Wydatki konferencji administracyjnych regionalnych, wymienionych w pozycji 50, dzieli się między wszystkich Członków i Członków Stowarzyszonych zainteresowanego regionu, stosownie do klasy ich udziału w wydatkach oraz na tej samej podstawie między Członków i Członków Stowarzyszonych z innych regionów, którzy ewentualnie uczestniczyli w tych konferencjach.
- 1 3. Rada Administracyjna bada i zatwierdza budżet roczny Związku, uwzględniając limit wydatków, ustalony przez Konferencję Pełnomocników.
- 2 4. Wydatki Związku pokrywane są udziałami Członków i Członków Stowarzyszonych, ustalonymi w zależności od liczby jednostek w klasie udziału, wybranej przez każdego Członka i Członka Stowarzyszonego zgodnie z następującą tabelą:

Klasa 30 jednostek		Klasa 8 jednostek	
"	25	"	5
"	20	"	4
"	18	"	3
"	15	"	2
"	13	"	1 jednostki
"	10	"	1/2

- 3 5. Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni mają prawo swobodnego wyboru klasy udziału, według której będą uczestniczyć w pokrywaniu wydatków Związku.
- 4 6. (1) Każdy Członek lub Członek Stowarzyszony, co najmniej na sześć miesięcy przed wejściem w życie Konwencji, powinien zawiadomić Sekretarza Generalnego, którą klasę wybrał.
- 5 (2) O decyzji tej Sekretarz Generalny zawiadamia Członków i Członków Stowarzyszonych.
- 6 (3) Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni, którzy nie zawiadomią o podjętej przez nich decyzji w terminie przewidzianym w pozycji 214, zachowują klasę udziału podaną poprzednio Sekretarzowi Generalnemu.
- 7 (4) Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni mogą w każdym czasie zmienić klasę udziału na wyższą niż ta, którą wybrali poprzednio.
- 8 (5) W okresie obowiązywania Konwencji ilość jednostek udziału, ustalonych stosownie do pozycji 214—216, nie może ulec żadnemu zmniejszeniu.

- 219 7. Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni płacą z góry swoje składki roczne, obliczone na podstawie budżetu, przyjętego przez Radę Administracyjną.
- 220 8. (1) Każdy z nowych Członków lub Członków Stowarzyszonych z roku swojego przystąpienia płaci składkę obliczoną od pierwszego dnia miesiąca, w którym nastąpiło przystąpienie.
- 221 (2) W razie wypowiedzenia Konwencji przez Członka lub Członka Stowarzyszonego składkę należy zapłacić aż do ostatniego dnia miesiąca, w którym wypowiedzenie nabrało mocy obowiązującej.
- 222 9. Sumy dłużne podlegają oprocentowaniu od początku każdego roku budżetowego Związku. Stopa procentowa wynosi 3% (trzy procent) rocznie dla pierwszych sześciu miesięcy i 6% (sześć procent) rocznie, począwszy od siódmego miesiąca.
- 223 10. Następujące postanowienia stosuje się do składek prywatnych uznanych towarzystw eksploatacyjnych, organizacji naukowych i przemysłowych lub organizacji międzynarodowych:
- 224 a) prywatne uznane towarzystwa eksploatacyjne i organizacje naukowe lub przemysłowe uczestniczą w wydatkach międzynarodowych komitetów doradczych, w których pracy zgłosiły swój udział. Prywatne uznane towarzystwa eksploatacyjne uczestniczą także w wydatkach konferencji administracyjnych, do których zgłosiły swój udział lub w których uczestniczyły stosownie do postanowień pozycji 621 Regulaminu ogólnego;
 - 225 b) organizacje międzynarodowe również uczestniczą w wydatkach konferencji lub zebrań, do udziału w których zostały dopuszczone, o ile Rada Administracyjna nie zwolniła ich od tego na zasadzie wzajemności;
 - 226 c) prywatne uznane towarzystwa eksploatacyjne, organizacje naukowe lub przemysłowe i organizacje międzynarodowe, które uczestniczą w wydatkach konferencji lub zebrań stosownie do postanowień pozycji 224 i 225, mają prawo swobodnego wyboru klasy spośród wyszczególnionych w tabeli podanej w pozycji 212, według której będą uczestniczyć w wydatkach; zawiadamiają one Sekretarza Generalnego o wybranej klasie;
 - 227 d) prywatne uznane towarzystwa eksploatacyjne, organizacje naukowe lub przemysłowe i organizacje międzynarodowe, które uczestniczą w wydatkach konferencji lub zebrań, mogą w każdym czasie zmienić klasę udziału na wyższą niż ta, którą wybrały poprzednio;
 - 228 e) w okresie obowiązywania Konwencji ilość jednostek udziału nie może ulec żadnemu zmniejszeniu;
 - 229 f) w razie wypowiedzenia udziału w pracach międzynarodowego komitetu doradczego, składkę należy zapłacić aż do ostatniego dnia miesiąca, w którym wypowiedzenie nabrało mocy obowiązującej;
 - 230 g) wysokość jednostki udziału prywatnych uznanych towarzystw eksploatacyjnych, organizacji naukowych lub przemysłowych i organizacji międzynarodowych w wydatkach międzynarodowych komitetów doradczych, w których pracy zgłosiły swój udział, jest ustalana corocznie przez Radę Administracyjną. Udziały traktowane są jako wpływy Związku. Podlegają one oprocentowaniu stosownie do postanowień pozycji 222;

- 231 h) wysokość jednostki udziału w wydatkach konferencji administracyjnej prywatnych uznanych towarzystw eksploatacyjnych, które brały w niej udział stosownie do pozycji 621 Regulaminu ogólnego, i organizacji międzynarodowych, które brały w niej udział, jest ustalana w wyniku podziału całości budżetu konferencji przez ogólną ilość jednostek udziału Członków i Członków Stowarzyszonych z tytułu ich udziału w wydatkach Związku. Udziały traktowane są jako wpływy Związku. Podlegają one oprocentowaniu, począwszy od sześćdziesiątego dnia po wysłaniu rachunku, stosownie do postanowień pozycji 222.
232. 11. Wydatki laboratoriów lub urządzeń technicznych Związku powstałe wskutek pomiarów, prób lub badań specjalnych, wykonywanych dla poszczególnych Członków lub Członków Stowarzyszonych albo też grup Członków lub Członków Stowarzyszonych, organizacji regionalnych lub innych, ponoszą ci Członkowie lub Członkowie Stowarzyszeni, grupy, organizacje itd., które je zleciły.
- 233 12. Sekretarz Generalny w porozumieniu z Radą Administracyjną ustala cenę sprzedaży dokumentów administracyjnym, uznanym prywatnym towarzystwom eksploatacyjnym lub osobom prywatnym, biorąc pod uwagę jako zasadę konieczność pokrycia kosztów publikacji i rozpowszechniania.

Artykuł 17

Języki

- 234 1. (1) Językami urzędowymi Związku są: angielski, chiński, hiszpański, francuski i rosyjski.
- 235 (2) Językami roboczymi Związku są: angielski, hiszpański i francuski.
- 236 (3) W wypadku rozbieżności wiarygodny jest tekst francuski.
- 237 2. (1) Dokumenty końcowe Konferencji Pełnomocników i konferencji administracyjnych, jak również ich akta końcowe, protokoły, uchwały, zalecenia i opinie powinny być sporządzane w językach urzędowych Związku w brzmieniu równoznacznym pod względem treści i w jednakowej formie.
- 238 (2) Wszystkie inne dokumenty tych konferencji powinny być sporządzane w językach roboczych Związku.
- 239 3. (1) Dokumenty oficjalne Związku, przewidziane w regulaminach administracyjnych, powinny być publikowane w pięciu językach urzędowych.
- 240 (2) Wszystkie inne dokumenty, które Sekretarz Generalny opracowuje dla powszechnego użytku w trakcie wykonywania swych zadań, powinny być sporządzone w trzech językach roboczych.
- 241 4. Wszystkie dokumenty, o których mowa w pozycjach 237—240, mogą być publikowane również w innych językach niż wyżej wymienione, pod warunkiem że Członkowie lub Członkowie Stowarzyszeni, którzy żądają takiej publikacji, zobowiążą się pokryć wszystkie koszty poniesione w związku z tłumaczeniem i publikacją.
- 242 5. (1) Podczas obrad konferencji Związku i ilekroć zajdzie tego potrzeba, podczas zebrań Rady Administracyjnej i stałych organów Związku powinien być stosowany skuteczny system wzajemnego tłumaczenia na trzy języki robocze i na język rosyjski.
- 243 (2) W razie zgody wszystkich uczestników zebrań na tę procedurę, obrady mogą toczyć się w ilości

języków mniejszej od wyżej wymienionych czterech języków.

- 244 6. (1) Podczas konferencji Związku i zebrań jego Rady Administracyjnej i jego organów stałych mogą być używane inne języki oprócz wymienionych w pozycjach 235 i 242:
- 245 a) jeżeli do Sekretarza Generalnego lub przełożonego odnośnego organu stałego wpłynął wniosek o zapewnienie użycia dodatkowo jednego lub kilku języków w mowie lub piśmie pod warunkiem, że poniesione w związku z tym wydatki dodatkowe pokryte zostaną przez Członków lub Członków Stowarzyszonych, którzy zgłosili wniosek lub go poparli;
- 246 b) gdy którakolwiek z delegacji bierze na siebie zorganizowanie na własny koszt ustnego tłumaczenia ze swego języka na którykolwiek z języków wymienionych w pozycji 242.
- 247 (2) W wypadku przewidzianym w pozycji 245 Sekretarz Generalny lub przełożony organu stałego uwzględni, w miarę możliwości, zgłoszony wniosek po otrzymaniu od zainteresowanych Członków lub Członków Stowarzyszonych zobowiązania, że pokryją oni całkowicie poniesione przez Związek koszty.
- 248 (3) W wypadku wymienionym w pozycji 246, zainteresowana delegacja może ponadto, jeżeli sobie tego życzy, zorganizować na własny koszt tłumaczenie ustne z jednego z języków wymienionych w pozycji 242.

ROZDZIAŁ II

Stosowanie Konwencji i regulaminów

Artykuł 18

Ratyfikacja Konwencji

- 249 1. Niniejsza Konwencja będzie ratyfikowana przez każdy z Rządów, który ją podpisał, stosownie do zasad konstytucyjnych obowiązujących w danym kraju. Dokumenty ratyfikacyjne powinny być przekazane Sekretarzowi Generalnemu w możliwie najkrótszym czasie, w drodze dyplomatycznej, za pośrednictwem Rządu kraju, w którym znajduje się siedziba Związku. Sekretarz Generalny zawiadamia o tym Członków i Członków Stowarzyszonych.
- 250 2. (1) W ciągu dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszej Konwencji każdy z Rządów sygnatariuszy Konwencji korzysta z praw przyznanych Członkom Związku w pozycjach 12—14, nawet jeżeli nie złożył dokumentu ratyfikacyjnego stosownie do pozycji 249.
- 251 (2) Po upływie dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszej Konwencji Rząd sygnatariusz Konwencji, który nie złożył dokumentu ratyfikacyjnego stosownie do postanowień pozycji 249, nie będzie uprawniony do głosowania na żadnej z konferencji Związku, na żadnej sesji Rady Administracyjnej, na żadnym z zebrań organów stałych Związku ani w żadnej konsultacji korespondencyjnej prowadzonej stosownie do postanowień Konwencji, aż do chwili złożenia dokumentu ratyfikacyjnego; inne prawa tego Rządu niż prawo głosowania pozostają nienaruszone.
- 252 3. Po wejściu w życie niniejszej Konwencji, zgodnie z artykułem 53, każda ratyfikacja obowiązuje od daty złożenia dokumentu ratyfikacyjnego Sekretarzowi Generalnemu.
- 253 4. W razie nieratyfikowania Konwencji przez jeden lub kilka Rządów sygnatariuszy będzie ona obowiązywała Rządy, które ją ratyfikowały.

Artykuł 19

Przystąpienie do Konwencji

- 154 1. Rząd kraju, który nie podpisał niniejszej Konwencji, może do niej przystąpić w każdej chwili zgodnie z postanowieniami artykułu 1.
- 155 2. Dokument przystąpienia powinien być przesłany Sekretarzowi Generalnemu w drodze dyplomatycznej za pośrednictwem Rządu kraju, w którym znajduje się siedziba Związku. Przystąpienie, jeżeli nie postanowiono inaczej, nabiera mocy od daty złożenia dokumentu. Sekretarz Generalny zawiadamia Członków i Członków Stowarzyszonych o przystąpieniu oraz przesyła każdemu z nich uwierzytelniony odpis tego dokumentu.

Artykuł 20

Stosowanie Konwencji do krajów lub terytoriów, w których imieniu stosunki międzynarodowe utrzymują Członkowie Związku

- 56 1. Członkowie Związku mogą w każdym czasie oświadczyć, że niniejsza Konwencja ma zastosowanie do wszystkich krajów lub terytoriów, w których imieniu Członkowie utrzymują stosunki międzynarodowe, do grupy tych krajów lub terytoriów bądź też do jednego z nich.
- 57 2. Każde oświadczenie złożone zgodnie z postanowieniami pozycji 256 powinno być skierowane do Sekretarza Generalnego Związku, który zawiadamia o tym Członków i Członków Stowarzyszonych.
- 58 3. Postanowienia pozycji 256 i 257 nie mają zastosowania do krajów, terytoriów lub grup terytoriów wymienionych w załączniku 1 do niniejszej Konwencji.

Artykuł 21

Stosowanie Konwencji do terytoriów znajdujących się pod zarządem powierniczym Organizacji Narodów Zjednoczonych

- 59 Organizacja Narodów Zjednoczonych może przystąpić do niniejszej Konwencji w imieniu terytorium lub grupy terytoriów, nad którymi sprawuje zarząd zgodnie z umową o powiernictwie przewidzianą w artykule 75 Karty Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 22

Wykonywanie Konwencji i regulaminów

- 50 1. Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni są obowiązani do przestrzegania postanowień niniejszej Konwencji i dołączonych do niej regulaminów we wszystkich założonych lub eksploatowanych przez siebie urządzeniach i stacjach telekomunikacyjnych, które pełnią służbę międzynarodową lub które mogą powodować szkodliwe zakłócenia służb radiokomunikacyjnych innych krajów. Nie dotyczy to służb, które na mocy postanowień artykułu 51 niniejszej Konwencji zwolnione są od tego obowiązku.
- 51 2. Ponadto są oni obowiązani do stosowania środków niezbędnych do tego, aby uznane przedsiębiorstwa eksploatacyjne, uprawnione do zakładania i utrzymywania telekomunikacji, przestrzegały postanowień niniejszej Konwencji i dołączonych do niej regulaminów, jeżeli przedsiębiorstwa te pełnią służbę międzynarodową lub eksploatują stacje, które mogą powodować szkodliwe zakłócenia służby telekomunikacyjnej innych krajów.

Artykuł 23

Wypowiedzenie Konwencji

- 262 1. Każdy Członek lub Członek Stowarzyszony, który ratyfikował Konwencję lub do niej przystąpił, ma prawo wypowiedzieć ją przez notyfikację, skierowaną do Sekretarza Generalnego w drodze dyplomatycznej za pośrednictwem Rządu kraju, w którym znajduje się siedziba Związku. Sekretarz Generalny zawiadamia o tym pozostałych Członków i Członków Stowarzyszonych.
- 263 2. Wypowiedzenie to nabiera mocy po upływie jednego roku od dnia otrzymania notyfikacji przez Sekretarza Generalnego.

Artykuł 24

Wypowiedzenie Konwencji przez kraje lub terytoria, w których imieniu stosunki międzynarodowe utrzymują Członkowie Związku

- 264 1. W każdym czasie można zaprzestać stosowania niniejszej Konwencji w stosunku do kraju, terytorium lub zespołu terytoriów, do którego zastosowano postanowienia artykułu 20. Jeżeli kraj ten, terytorium lub zespół terytoriów jest Członkiem Stowarzyszonym, przestaje nim być od tej chwili.
- 265 2. Wypowiedzenie wspomniane w poprzednim paragrafie notyfikuje się w sposób określony w pozycji 262 i nabiera ono mocy z zachowaniem warunków przewidzianych w pozycji 263.

Artykuł 25

Uchylenie poprzedniej Konwencji

- 266 Niniejsza Konwencja uchyla i zastępuje w stosunkach między umawiającymi się Rządami Międzynarodową konwencję telekomunikacyjną — Genewa, 1959.

Artykuł 26

Ważność obowiązujących regulaminów administracyjnych

- 267 Regulaminy administracyjne, przewidziane w pozycji 203, obowiązują w chwili podpisania niniejszej Konwencji. Uważa się je za dołączone do niniejszej Konwencji i pozostają one w mocy, z zastrzeżeniem częściowych zmian, jakie mogą być przyjęte stosownie do pozycji 52, aż do chwili wejścia w życie nowych regulaminów, opracowanych przez właściwe konferencje administracyjne światowe, które mają je zastąpić jako załączniki do niniejszej Konwencji.

Artykuł 27

Stosunki z państwami nie będącymi stronami Konwencji

- 268 1. Każdy Członek i Członek Stowarzyszony zastrzega dla siebie, jak również dla uznanych przez siebie prywatnych towarzystw eksploatacyjnych, prawo określenia warunków, na jakich odbywać się będzie wymiana telekomunikacyjna z państwem, nie będącym stroną Konwencji.
- 269 2. Jeżeli Członek lub Członek Stowarzyszony przejmie od państwa, nie będącego stroną Konwencji, wiadomość telekomunikacyjną, powinien przesłać tę wiadomość dalej; w obrębie dróg telekomunikacyjnych Członka lub Członka Stowarzyszonego mają w tym wypadku zastosowanie obowiązujące postanowienia Konwencji i Regulaminów, jak również normalne stawki.

Artykuł 28
Zalätwanie sporów

- 270** 1. Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni mogą zalätwiać swe spory w sprawach dotyczących stosowania niniejszej Konwencji lub regulaminów wspomnianych w artykule 15 w drodze dyplomatycznej lub stosując procedurę ustanowioną w zawartych między nimi układach dwustronnych lub wielostronnych, dotyczących rozstrzygnięcia sporów międzynarodowych, a także w każdy inny sposób, na jaki wspólnie się zgodzą.
- 271** 2. W razie gdy żaden z tych sposobów nie zostanie użyty, każdy Członek lub Członek Stowarzyszony będący stroną w sporze może uciec się do arbitrażu, zgodnie z postanowieniami określonymi w Załączniku 3 lub stosownie do Protokołu Dodatkowego Fakultatywnego.

ROZDZIAŁ III

Stosunki z Organizacją Narodów Zjednoczonych i innymi organizacjami międzynarodowymi

Artykuł 29

Stosunki z Organizacją Narodów Zjednoczonych

- 272** 1. Stosunki pomiędzy Organizacją Narodów Zjednoczonych a Międzynarodowym Związkiem Telekomunikacyjnym określa układ, zawarty pomiędzy tymi dwiema organizacjami.
- 273** 2. Zgodnie z postanowieniami artykułu XVI wyżej wspomnianego układu służby telekomunikacyjne Organizacji Narodów Zjednoczonych mają prawa i obowiązki określone w niniejszej Konwencji i dołączonych do niej regulaminach. Zgodnie z powyższym są one uprawnione do uczestniczenia z głosem doradczym we wszystkich konferencjach Związku, włącznie z zebraniem międzynarodowych komitetów doradczych.

Artykuł 30

Stosunki z organizacjami międzynarodowymi

- 274** Dla osiągnięcia pełnej koordynacji międzynarodowej w dziedzinie telekomunikacji Związek współdziała z organizacjami międzynarodowymi o pokrewnej działalności i zainteresowaniach.

ROZDZIAŁ IV

Postanowienia ogólne dotyczące telekomunikacji

Artykuł 31

Prawo publiczności do korzystania z międzynarodowej służby telekomunikacyjnej

- 275** Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni uznają prawo publiczności do korzystania z urzędów międzynarodowej służby publicznej dla przesyłania wiadomości. Usługi, opłaty i gwarancja dla każdego rodzaju korespondencji są jednakowe dla wszystkich użytkowników, bez prawa pierwszeństwa lub jakiegokolwiek uprzywilejowania.

Artykuł 32

Zatrzymywanie telekomunikacji

- 276** 1. Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni zastrzegają sobie prawo wstrzymania przesyłki każdego telegramu prywatnego, którego treść wydaje się zagrażać

bezpieczeństwu państwa lub uchybiać jego prawu, porządkowi publicznemu bądź dobrem obyczajom, pod warunkiem natychmiastowego zawiadomienia urzędu nadawczego o zatrzymaniu telegramu w całości lub też jakiegokolwiek jego części, z wyjątkiem wypadku, gdy wysłanie takiego zawiadomienia wydaje się grozić bezpieczeństwu państwa.

- 277** 2. Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni zastrzegają sobie prawo przzerwania każdej prywatnej korespondencji telekomunikacyjnej, która wydaje się grozić bezpieczeństwu państwa lub uchybiać jego prawu, porządkowi publicznemu bądź dobrem obyczajom.

Artykuł 33

Zawieszenie służby

- 278** Każdy Członek lub Członek Stowarzyszony zastrzega sobie prawo zawieszenia międzynarodowej służby telekomunikacyjnej na czas nieokreślony, bądź całkowicie, bądź też w pewnych relacjach lub dla pewnych rodzajów korespondencji wychodzącej, przychodzącej czy tranzytowej, pod warunkiem niezwłocznego zawiadomienia o tym wszystkich pozostałych Członków i Członków Stowarzyszonych za pośrednictwem Sekretarza Generalnego.

Artykuł 34

Odpowiedzialność

- 279** Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni nie przyjmują żadnej odpowiedzialności w stosunku do użytkowników międzynarodowej służby telekomunikacji, w szczególności z tytułu roszczeń o odszkodowanie.

Artykuł 35

Tajemnica korespondencji

- 280** 1. Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni zobowiązują się stosować wszelkie możliwe środki, dające się pogodzić z użytym systemem telekomunikacji, w celu zapewnienia tajemnicy korespondencji międzynarodowej.
- 281** 2. Jednakże zastrzegają sobie prawo zawiadamiania właściwych władz o treści tej korespondencji w celu zapewnienia stosowania prawodawstwa krajowego lub wykonania umów międzynarodowych, których są stronami.

Artykuł 36

Zakładanie, eksploatacja i zabezpieczenie urzędów i dróg telekomunikacyjnych

- 282** 1. Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni podejmą wszelkie niezbędne kroki, mające na celu uruchomienie w najlepszych warunkach technicznych dróg i urzędów niezbędnych dla zapewnienia szybkiej i nieprzerwanej międzynarodowej łączności telekomunikacyjnej.
- 283** 2. W miarę możliwości drogi te i urządzenia powinny być eksploatowane według najlepszych metod i wzorów, opartych o doświadczenia praktyczne eksploatacji oraz utrzymane w stanie zdatnym do użytku i na poziomie odpowiadającym postępowi nauki i techniki.
- 284** 3. Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni w ramach swego prawodawstwa zapewniają ochronę tych dróg i urzędów.
- 285** 4. Jeżeli układy specjalne nie stanowią inaczej, każdy z Członków i Członków Stowarzyszonych zastosuje niezbędne środki dla zapewnienia konserwacji tych międzynarodowych odcinków łączy telekomunikacyjnych, które znajdują się pod ich kontrolą.

Artykuł 37

Zawiadomienie o wykroczeniach

- 86 Dla ułatwienia stosowania artykułu 22 niniejszej Konwencji Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni zobowiązują się informować wzajemnie o wykroczeniach przeciwko postanowieniom niniejszej Konwencji i dołączonych do niej regulaminów.

Artykuł 38

Oplaty i zwolnienie od opłat

- 87 Postanowienia dotyczące opłat telekomunikacyjnych oraz różnych wypadków zwolnienia od opłat są zawarte w regulaminach dołączonych do niniejszej Konwencji.

Artykuł 39

Prawo pierwszeństwa dla wiadomości telekomunikacyjnych dotyczących bezpieczeństwa życia ludzkiego

- 88 Międzynarodowe służby telekomunikacyjne obowiązane są do udzielania bezwzględnego pierwszeństwa wiadomościom telekomunikacyjnym, dotyczącym bezpieczeństwa życia ludzkiego na morzu, lądzie, w powietrzu i w przestrzeni kosmicznej, jak również wyjątkowo pilnym epidemiologicznym wiadomościom telekomunikacyjnym Światowej Organizacji Zdrowia.

Artykuł 40

Prawo pierwszeństwa dla telegramów i telefonicznych rozmów państwowych

- 89 Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 39 i 49 niniejszej Konwencji telegrafy państwowe, gdy zażąda tego nadawca, korzystają z prawa pierwszeństwa w stosunku do innych telegramów. Również państwowe rozmowy telefoniczne mogą na wyraźne żądanie korzystać, w miarę możliwości, z prawa pierwszeństwa przed innymi rozmowami telefonicznymi.

Artykuł 41

Język tajny

- 90 1. Telegramy państwowe, jak również telegrafy służbowe mogą być redagowane w języku tajnym we wszystkich relacjach.
- 91 2. Prywatne telegrafy zredagowane w języku tajnym mogą być dopuszczone między wszystkimi krajami z wyjątkiem tych, które uprzednio zawiadomiły za pośrednictwem Sekretarza Generalnego, że nie dopuszczają języka tajnego do tego rodzaju korespondencji.
- 92 3. Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni, którzy nie dopuszczają telegramów prywatnych zredagowanych w języku tajnym, wychodzących lub przychodzących na ich terytorium, muszą zezwolić jednak na tranzyt tych telegramów, z wyjątkiem wypadku zawieszenia służby, wymienionego w artykule 33 niniejszej Konwencji.

Artykuł 42

Sporządzanie i wyrównywanie rachunków

- 93 1. Zarządy Członków i Członków Stowarzyszonych oraz uznane prywatne towarzystwa eksploatacyjne, bio-

rażące udział w międzynarodowej służbie telekomunikacyjnej, uzgadniają wysokość swych wierzytelności i zobowiązań.

- 294 2. Rachunki dotyczące wierzytelności i zobowiązań, wymienione w pozycji 293, sporządza się zgodnie z postanowieniami regulaminów, dołączonych do niniejszej Konwencji, chyba że zainteresowane strony zawarły odrębne porozumienia w tej sprawie.

- 295 3. Wyrównywanie rachunków międzynarodowych należy traktować jako transakcje bieżące i dokonywać je zgodnie z bieżącymi zobowiązaniami międzynarodowymi zainteresowanych krajów, jeżeli ich Rządy zawarły porozumienie w tej sprawie. W braku takich porozumień lub układów specjalnych, zawartych na podstawie artykułu 44 niniejszej Konwencji, regulowanie rachunków odbywa się zgodnie z postanowieniami regulaminów.

Artykuł 43

Jednostka monetarna

- 296 Jednostką monetarną stosowaną przy układaniu taryf międzynarodowej korespondencji telekomunikacyjnej i wystawianiu rachunków międzynarodowych jest frank złoty, mający 100 centymów, o wadze 10,31 grama i próbie 0,900.

Artykuł 44

Układy specjalne

- 297 Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni zastrzegają sobie i dla uznanych przez siebie prywatnych towarzystw eksploatacyjnych oraz dla innych towarzystw, należycie do tego celu upoważnionych, prawo zawierania układów specjalnych w sprawach telekomunikacji, które nie dotyczą ogółu Członków i Członków Stowarzyszonych. Układy te nie powinny jednak naruszać postanowień niniejszej Konwencji lub dołączonych do niej regulaminów, dotyczących szkodliwych zakłóceń, które mogłyby wynikać dla służb radiokomunikacyjnych innych krajów wskutek wykonania tych układów.

Artykuł 45

Konferencje, umowy i organizacje regionalne

- 298 Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni zastrzegają sobie prawo odbywania konferencji regionalnych, zawierania umów regionalnych i powoływania do życia organizacji regionalnych dla załatwiania spraw telekomunikacji, mogących znaleźć rozwiązanie w skali regionalnej. Umowy regionalne nie powinny naruszać postanowień niniejszej Konwencji.

ROZDZIAŁ V

Postanowienia dotyczące wyłącznie radiokomunikacji

Artykuł 46

Racjonalne wykorzystywanie widma częstotliwości

- 299 Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni uznają za pożądane ograniczyć używaną ilość częstotliwości i szerokość wstęgi widma do minimum, które jest niezbędne dla zadowalającego działania potrzebnych służb. W tym celu pożądane jest, ażeby najnowsze osiągnięcia techniki wprowadzane były w życie bez żadnej zwłoki.

Artykuł 47

Korespondencja wzajemna

- 300** 1. Stacje, prowadzące wymianę radiokomunikacyjną w służbie ruchomej, obowiązane są w granicach normalnego ich działania wymieniać wzajemnie korespondencję radiową, niezależnie od stosowanego przez nie systemu radiowego.
- 301** 2. Jednakże, aby nie hamować postępu wiedzy, postanowienia pozycji **300** nie stoją na przeszkodzie w zastosowaniu systemu radiowego, nie nadającego się do współpracy z innymi systemami, pod warunkiem, że niezdolność ta wynika z istoty danego systemu, a nie jest wynikiem zastosowania urządzeń, mających na celu jedynie uniemożliwienie współpracy.
- 302** 3. Bez względu na postanowienia pozycji **300** stacja może być przydzielona do międzynarodowej ograniczonej służby telekomunikacyjnej, określonej przez cel tej służby lub przez inne okoliczności, niezależnie od stosowanego systemu.

Artykuł 48

Szkodliwe zakłócenia

- 303** 1. Wszystkie stacje, bez względu na ich przeznaczenie, powinny być tak urządzone i eksploatowane, aby nie powodowały zakłóceń szkodliwych w korespondencji lub dla służb radiowych pozostałych Członków i Członków Stowarzyszonych, uznanych przez nich prywatnych towarzystw eksploatacyjnych i innych towarzystw, należycie uprawnionych do pełnienia służby radiokomunikacyjnej, działających zgodnie z postanowieniami Regulaminu radiokomunikacyjnego.
- 304** 2. Każdy Członek lub Członek Stowarzyszony zobowiązuje się nałożyć na uznane przez siebie prywatne towarzystwa eksploatacyjne i inne należycie uprawnione do tego towarzystwa obowiązek przestrzegania postanowień pozycji **303**.
- 305** 3. Poza tym Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni uznają za pożądane poczynić wszelkie możliwe praktyczne kroki dla zabezpieczenia korespondencji radiowej i służb radiowych, wymienionych w pozycji **303**, przed szkodliwymi zakłóceniami, powodowanymi działaniem wszelkiego rodzaju aparatów i urządzeń elektrycznych.

Artykuł 49

Wezwania i korespondencja w niebezpieczeństwie

- 306** Stacje radiokomunikacyjne zobowiązane są odbierać z prawem bezwzględnej pierwszeństwa wezwania i korespondencję w niebezpieczeństwie, bez względu na ich pochodzenie, odpowiadać na te wezwania w ten sam sposób i podejmować niezwłocznie kroki, jakich sytuacja wymaga.

Artykuł 50

Fałszywe lub zwodnicze sygnały niebezpieczeństwa, bezpieczeństwa, sygnały pilne lub rozpoznawcze

- 307** Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni zobowiązują się podejmować wszelkie środki, aby zapobiec nadawaniu lub dalszemu przekazywaniu fałszywych lub zwodniczych sygnałów niebezpieczeństwa bądź bezpieczeń-

stwa, sygnałów pilnych lub rozpoznawczych i współpracować przy lokalizacji i identyfikacji stacji ich własnego kraju, nadających takie sygnały.

Artykuł 51

Urządzenia obrony narodowej

- 308** 1. Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni zachowują całkowitą swobodę w zakresie wojskowych urządzeń radiokomunikacyjnych swych armii, sił zbrojnych morskich i powietrznych.
- 309** 2. Przy używaniu tych urządzeń należy jednak przestrzegać w miarę możliwości postanowień regulaminowych, dotyczących niesienia pomocy w wypadkach niebezpieczeństwa, podejmowania środków przeciwdziałających powstawaniu szkodliwych zakłóceń, jak również, zależnie od rodzaju pełnionej przez nie służby, postanowień regulaminów, dotyczących typu nadawań i dopuszczalnych częstotliwości.
- 310** 3. Ponadto, gdy urządzenia te biorą udział w służbie korespondencji publicznej lub w innych służbach, podpadających pod przepisy regulaminów dołączonych do niniejszej Konwencji, w zasadzie powinny one przy pełnieniu tej służby stosować się do postanowień regulaminowych.

ROZDZIAŁ VI

Określenia

Artykuł 52

Określenia

- 311** Gdy z treści niniejszej Konwencji inaczej nie wynika:
- a) określenia podane w Załączniku 2 posiadają znaczenie nadane im przez załącznik;
- 312** b) inne określenia podane w regulaminach wspomnianych w artykule 15 posiadają znaczenie nadane im przez regulaminy.

ROZDZIAŁ VII

Postanowienia końcowe

Artykuł 53

Wejście w życie Konwencji

- 313** Niniejsza Konwencja wchodzi w życie pierwszego stycznia tysiąc dziewięćset sześćdziesiątego siódmego roku w stosunkach między krajami, terytoriami lub grupami terytoriów, które przed tą datą złożą dokumenty ratyfikacyjne lub przystąpienia do niej.

*
*
*

Na dowód czego odnośni pełnomocnicy podpisali niniejszą Konwencję sporządzoną w jednym egzemplarzu w językach angielskim, chińskim, francuskim, hiszpańskim i rosyjskim, z tym że w razie sporu tekst francuski będzie rozstrzygający; egzemplarz ten zostanie złożony w archiwach Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, który przekaże odpis jego każdemu Krajowi-sygnatariuszowi.

Sporządzono w Montreux, dnia 12 listopada 1965 r.

Za Afganistan:

M. A. GRAN
S. N. ALAWI

Za Ludową Republikę Bułgarii:

V. MAKARSKI

Za Algierię (Algierską Republikę Ludowo-Demokratyczną):

A. AMRANI
S. DOUZIDIA
M. HARBI

Za Republikę Federalną Kamerunu:

TCHOUTA MOUSSA
H. EFFOUDOU

Za Królestwo Arabii Saudyjskiej:

A. ZAIDAN
M. MIRDA
A. K. BASHAWRI

Za Kanadę:

F. G. NIXON

Za Republikę Środkowo-Afrykańską:

E. N'ZENGOU
L. A. MOZIALLO

Za Republikę Argentyńską:

A. LOZANO CONEJERO
M. BUCICH
O. GARCÍA PIÑEIRO
R. A. SALVADOR
F. DIACO

Za Cejlon:

G. E. de S. ELLAWELA

Za Federację Australijską:

C. J. GRIFFITHS
R. E. BUTLER

Za Chile:

H. CALCAGNI P.
E. CLAUDE F.
R. HUIDOBRO

Za Austrię:

B. SCHAGINGER
K. VAVRA
A. SAPIK

Za Chiny:

Y. SHEN
T. C. YU
T. C. LIU
T. V. MIAO

Za Belgię:

M. C. E. D. LAMBIOTTE
R. ROTHSCHILD

Za Republikę Cypru:

R. MICHAELIDES
A. E. EMBEDOKLIS

Za Białoruską Socjalistyczną Republikę Radziecką:

P. AFANASSIEV

Za Watykan:

A. STEFANIZZI
P. V. GIUDICI

Za Unię Birmańską:

MIN LWIN
PE THAN

Za Republikę Kolumbii:

E. ARANGO
S. QUIJANO-CABALLERO
O. ROVIRA ARANGO

Za Boliwię:

M. C. SEJAS SIERRA

Za Republikę Demokratyczną Konga:

J. MULUMBA
B. KALONJI
F. TUMBA
A. MASAMBA
M. G. M'BELA

Za Brazylię:

E. MACHADO DE ASSIS
E. MARTINS DA SILVA
D. S. FERREIRA
C. GOMES DE BARROS
J. A. MARQUES
H. DOURADO

Za Republikę Konga (Brazzaville):

M. N'TSIBA
J. BALIMA
R. RIZET

Za Republikę Korei:

I. Y. CHUNG
C. W. PAK

Za Finlandię:

O. J. SALOILA
T. A. PUOLANNE

Za Costa Rica:

C. DI MOTTOLA BALESTRA
M. BAGLI

Za Francję:

I. CABANNE
G. TERRAS
R. VARGUES

Za Republikę Wybrzeża Kości Słoniowej:

S. CISSOKO
T. KONDE
B. SAKANOKO

Za Republikę Gabonu:

E. MÉFANE
J. A. ANGUILEY

Za Kubę:

P. W. LUIS TORRES
L. SOLÁ VILLA
J. A. VALLADARES TIMONEDA

Za Ghanę:

J. A. BROBBEY

Za Republikę Dahomeju:

T. BOURAÏMA

Za Grecję:

A. MARANGOUDAKIS
D. BACALEXIS

Za Danię:

G. PEDERSEN
P. F. ERIKSEN

Za Gwatemalę:

F. VILLELA JIMÉNEZ

Za Zespół Terytoriów Reprezentowanych przez Francuski
Zarząd Poczty i Telekomunikacji Zamorskiej:

E. SKINAZI
M. CHAPRON
J. L. A. CONSTANTIN
G. AUNEVEUX

Za Republikę Gwinei:

S. DIARRA
A. I. DIALLO
M. B. CAMARA
M. SAADI

Za Ekwador:

E. PONCE y CARBO

Za Republikę Haiti:

J. D. BAGUIDY

Za Hiszpanię:

J. P. de LOJENDIO e IRURE
J. A. GIMÉNEZ-ARNAU
J. GARRIDO

Za Republikę Górnej Wolty:

A. M. KAMBIRÉ

Za Stany Zjednoczone Ameryki:

J. C. HOLMES

Za Węgierską Republikę Ludową:

D. HORN

Za Etiopię:

D. NEGASH
D. BEYENE

Za Republikę Indii:

CHAMAN LAL
C. P. VASUDEVAN
G. D. GOKARN
A. ASRANI

Republikę Indonezji:	Za Królestwo Laosu:
A. TAHIR	I. CABANNE
PRATOMO	
T. AWUY	Za Liban:
A. BOER	N. KAYATA
	M. GHAZAL
Iran:	
G. SHAKIBNIA	Za Republikę Liberii:
	J. L. COOPER, Jr.
Republikę Iraku:	
W. KARAGOLI	Za Księstwo Liechtenstein:
	A. HILBE
Irlandię:	
L. O'BROIN	Za Luksemburg:
P. L. O'COLLMÁIN	E. RAUS
M. O'MALLEY	J. B. WOLFF
Islandię:	
B. KRISTJANSSON	Za Malajzję:
	V. T. SAMBANTHAN
Państwo Izrael:	K. P. CHEW
E. RON	MAH SECK WAH
M. SHAKKÉD	B. A. K. SHAMSUDDIN
M. BAVLY	
Włochy:	Za Malawi:
F. BABUSCIO-RIZZO	A. W. LE FEVRE
A. BIGI	
Jamajkę:	Za Republikę Madagaskaru:
H. H. HAUGHTON	C. RAMANITRA
G. A. GAUNTLETT	R. RAVELOMANANTSOA-RATSIMIHAN
	J. CHAUVICOURT
Japonię:	Za Republikę Mali:
I. HATAKEYAMA	M. SIDIBE
M. TAKASHIMA	
M. ITANO	Za Malte:
	I. XUEREB
Królestwo Haszymickie Jordanii:	A. BARBARA
Z. GOUSSOUS	J. V. GALEA
K. SAMAWI	
Kenię:	Za Królestwo Maroka:
F. M. HINAWY	A. LARAQUI
	A. BERRADA
	M. BENABDELLAH
Państwo Kuwejt:	
F. HAMZEH	Za Muzułmańską Republikę Mauretanii:
A. M. AL-SABEJ	M. N'DIAYE
F. KODSI	

Za Meksyk:

C. NÚÑEZ A.
L. BARAJAS G.

Za Monako:

C. C. SOLAMITO
A. Y. PASSERON

Za Mongolską Republikę Ludową:

D. GOTOV
S. GANDORJE
L. NATSAGDORJE

Za Nepal:

H. P. UPADHYAY

Za Nikaraguę:

A. A. MULLHAUPT

Za Republikę Nigeru:

B. BOLHO
B. BATOURE
R. MAS

Za Federalną Republikę Nigerii:

G. C. OKOLI
E. A. ONUOHA

Za Norwegię:

L. LARSEN
P. ØVREGARD
N. J. SØBERG
T. L. NEBELL

Za Nową Zelandię:

E. S. DOAK
A. W. BROCKWAY

Za Ugandę:

J. W. L. 'AKOL
G. W. ADAMS

Za Pakistan:

M. S. KARI
R. AHMAD
M. ASLAM

Za Panamę:

J. A. TACK

Za Paragwaj:

S. GUANES
M. FERREIRA FALCON

Za Królestwo Holandii:

G. H. BAST

Za Peru:

E. GOMEZ CORNEJO
J. BARREDA
F. SOLARI SWAYNE
A. A. GIESECKE MATTO

Za Republikę Filipin:

V. A. PACIS
A. G. GAMBOA, Jr.
P. F. MARTINEZ
R. D. TANDIÑGAN

Za Polską Rzeczpospolitą Ludową:

H. BACZKO

Za Portugalię:

J. T. C. CALVET de MAGALHÃES
M. A. VIEIRA
J. da CRUZ FILIPE
R. REZENDE RODRIGUES
M. F. da COSTA JARDIM

Za Prowincje Hiszpańskie w Afryce:

J. SABAU BERGAMÍN

Za Zamorskie Prowincje Portugalskie:

J. T. C. CALVET de MAGALHÃES
M. A. VIEIRA
J. da CRUZ FILIPE
R. REZENDE RODRIGUES
M. F. da COSTA JARDIM

Za Syryjską Republikę Arabską:

A. S. ATASSI
A. M. NARFAKH

Za Zjednoczoną Republikę Arabską:

I. FOUAD
A. OSMAN
F. I. ALI

Za Niemiecką Republikę Federalną:

H. BORNEMANN

1 Ukraina Socjalistyczną Republikę Radziecką:

G. SINTCHENKO

1 Republikę Somali:

S. I. ABDI

1 Socjalistyczną Republikę Rumunii:

M. GRIGORE
G. AIRINEI

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii:

W. A. WOLVERSON
H. G. LILLICRAP
C. E. LOVELL
P. W. F. FRYER
H. C. GREENWOOD

Republikę Rwandy:

Z. HABİY AMBERE
L. SIBOMANA

Republikę Senegalu:

I. N'DIAYE
M. ROULET
L. DIA

Sierra Leone:

C. S. DAVIES

Singapur:

CHONG TONG CHAN

Republikę Sudanu:

M. S. SULEIMAN
F. M. F. BARBARY

Szwecję:

H. STERKY
H. WESTERBERG
S. HULTARE

Konfederację Szwajcarską:

G. A. WETTSTEIN
A. LANGENBERGER
F. LOCHER
R. RUTSCHI
G. BUTTEX

Zjednoczoną Republikę Tanzanii:

C. G. KAHAMA

Za Republikę Czad:

M. NGARNIM
G. GOY

Za Czechosłowacką Republikę Socjalistyczną:

M. LAIPERT

Za Terytoria Stanów Zjednoczonych Ameryki:

F. CORNEIRO

Za Terytoria Zamorskie, dla których stosunki międzynarodowe zapewnia Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii:

A. H. SHEFFIELD
D. SIMPER

Za Syjam:

S. PUNYARATABANDHU
S. SUKHANETR
C. VAJRABHAYA
D. CHAROENPHOL

Za Republikę Togo:

A. AITHNARD

Za Trynidad i Tobago:

W. A. ROSE
T. A. WILSON

Za Tunezję:

Z. CHELLI
M. MELI
A. LADJIMI

Za Turcję:

N. TANAY
A. F. ARPACI
M. D. KARAOGLAN
S. ÇUBUKÇU

Za Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich:

A. POUKHALSKI

Za Republikę Wenezueli:

E. TOVAR COVA

Za Federacyjną Socjalistyczną Republikę Jugosławii:

P. VASILJEVIĆ

Za Republikę Zambii:

L. CHANGUFU

ZAŁĄCZNIK 1

(patrz pozycja 4)

Afganistan	Dominikana (Republika)	Malawi	Zjednoczone Królestwo
Albania (Republika Ludowa)	El Salvador (Republika)	Madagaskar (Republika Malgaska)	Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii
Algieria (Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna)	Zespół Terytoriów reprezentowanych przez Francuski Zarząd Poczty i Telekomunikacji Zamorskiej	Mali (Republika)	Rwanda (Republika)
Arabia Saudyjska (Królestwo)	Ekwador	Malta	Senegal (Republika)
Argentyna (Republika)	Hiszpania	Maroko (Królestwo)	Sierra Leone
Australia (Federacja)	Stany Zjednoczone Ameryki	Mauretania (Republika Muzułmańska)	Singapur
Austria	Etiopia	Meksyk	Sudan (Republika)
Belgia	Finlandia	Monako	Afryka Południowa (Republika) i Terytorium Afryki Południowo-Zachodniej
Białoruś (Socjalistyczna Republika Radziecka)	Francja	Mongolia (Republika Ludowa)	Szwecja
Birma (Unia)	Gabon (Republika)	Nepal	Szwajcaria (Konfederacja)
Boliwia	Ghana	Nikaragua	Tanzania (Zjednoczona Republika)
Brazylia	Grecja	Niger (Republika)	Czad (Republika)
Bułgaria (Republika Ludowa)	Gwatemala	Nigeria (Republika Federalna)	Czechosłowacja (Republika Socjalistyczna)
Burundia (Królestwo)	Gwinea (Republika)	Norwegia	Terytoria Stanów Zjednoczonych Ameryki
Kambodża (Królestwo)	Haiti (Republika)	Nowa Zelandia	Terytoria Zamorskie, dla których stosunki międzynarodowe zapewnił Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii
Kamerun (Republika Federalna)	Górna Wolta (Republika)	Uganda	Syjam
Kanada	Honduras (Republika)	Pakistan	Togo (Republika)
Afryka Środkowa (Republika)	Węgry (Republika Ludowa)	Panama	Trynidad i Tobago
Cejlon	India (Republika)	Paragwaj	Tunezja
Chile	Indonezja (Republika)	Holandia (Królestwo)	Turcja
Chiny	Iran	Peru	Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich
Cypr (Republika)	Irak (Republika)	Filipiny (Republika)	Urugwaj (Republika Wschodnia)
Miasto Watykan (Państwo)	Irlandia	Polska (Rzeczpospolita Ludowa)	Wenezuela (Republika)
Kolumbia (Republika)	Islandia	Portugalia	Wietnam (Republika)
Kongo (Republika Demokratyczna)	Izrael (Państwo)	Prowincje Hiszpańskie w Afryce	Jemen
Republika Konga (Brazzaville)	Włochy	Zamorskie Prowincje Portugalskie	Jugosławia (Federacyjna Socjalistyczna Republika)
Korea (Republika)	Jamajka	Syryjska Republika Arabska	Zambia (Republika)
Costa Rica	Japonia	Zjednoczona Republika Arabska	
Wybrzeże Kości Słoniowej (Republika)	Jordania (Haszymickie Królestwo)	Niemiecka Republika Federalna	
Kuba	Kenia	Ukraińska Socjalistyczna Republika Radziecka	
Dahomej (Republika)	Kuwejt (Państwo)	Republika Somali	
Dania	Laos (Królestwo)	Rumunia (Republika Socjalistyczna)	
	Liban		
	Liberia (Republika)		
	Libia (Królestwo)		
	Liechtenstein (Księstwo)		
	Luksemburg		
	Malajzja		

ZAŁĄCZNIK 2

(patrz artykuł 52)

Określenie niektórych terminów użytych w Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej i w załącznikach do niej

- 401** Administracja: Każdy resort lub organ państwowy odpowiedzialny za wywiązywanie się z zobowiązań nałożonych przez Międzynarodową konwencję telekomunikacyjną i dołączone do niej regulaminy.
- 402** Prywatne towarzystwo eksploatacyjne: Każda osoba fizyczna lub prawna, poza zakładami lub organami państwowymi, która prowadzi eksploatację urządzeń telekomunikacyjnych, przeznaczonych do zapewniania międzynarodowej służby telekomunikacyjnej lub takich, które są w stanie spowodować szkodliwe zakłócenia tej służby.

- 403** Uznane prywatne towarzystwo eksploatacyjne: Każde prywatne towarzystwo eksploatacyjne podpadające pod poprzednie określenie, które pełni służbę korespondencji publicznej lub prowadzi eksploatację radiofonii i na które nałożone zostały zobowiązania przewidziane w artykule 22 przez Członka lub Członka Stowarzyszonego, na którego terytorium znajduje się siedziba zarządu tego towarzystwa eksploatacyjnego, lub przez Członka lub Członka Stowarzyszonego, który upoważnił to towarzystwo eksploatacyjne do założenia i eksploatacji służby telekomunikacyjnej swoim terytorium.

- 404** Delegat: Osoba wysłana przez rząd Członka lub Członka Stowarzyszonego Związku na Konferencję P

- nomocników lub osoba reprezentująca rząd lub administrację Członka lub Członka Stowarzyszonego Związku na konferencji administracyjnej lub zebraniu międzynarodowego komitetu doradczego.
- 405** Przedstawiciel: Osoba wysłana przez uznane prywatne towarzystwo eksploatacyjne na konferencję administracyjną lub zebranie międzynarodowego komitetu doradczego.
- 406** Rzecznik: Osoba wysłana przez krajową instytucję naukową lub przemysłową, upoważniona przez rząd lub administrację swojego kraju do brania udziału w zebraniach komisji studiów międzynarodowego komitetu doradczego.
- 407** Obserwator: Osoba wysłana przez:
- Organizację Narodów Zjednoczonych na mocy postanowień artykułu 29 Konwencji;
 - jedną z organizacji międzynarodowych zaproszonych lub dopuszczonych do brania udziału w pracach konferencji zgodnie z postanowieniami Regulaminu ogólnego;
 - rząd Członka lub Członka Stowarzyszonego Związku, uczestniczący bez prawa głosowania w konferencji administracyjnej regionalnej, odbywającej się zgodnie z postanowieniami artykułu 7 Konwencji.
- 08** Delegacja: Zespół delegatów i ewentualnie przedstawicieli, doradców, attaché i tłumaczy wysłanych przez ten sam kraj.
- Każdy Członek lub Członek Stowarzyszony decyduje według swego uznania o składzie swej delegacji. W szczególności może on włączyć w skład swej delegacji w charakterze delegatów, doradców lub attaché osoby należące do uznanych przez siebie prywatnych towarzystw eksploatacyjnych lub osoby należące do innych przedsiębiorstw prywatnych, zainteresowanych telekomunikacją.
- 09** Telekomunikacja: Każde przesyłanie, nadawanie lub odbiór znaków, sygnałów, pisma, obrazów, dźwięków lub wszelkiego rodzaju wiadomości przewodami, drogą radiową, optyczną lub za pomocą innych systemów elektromagnetycznych.
- 10** Telegrafia: System telekomunikacji, który pośredniczy w każdej czynności zapewniającej przekazywanie i odtwarzanie na odległość treści jakiegoś dokumentu, jak pismo, druk bądź określony obraz, lub też odtwarzania na odległość w ten sposób różnych rodzajów informacji. W zastosowaniu do Regulaminu radiokomunikacyjnego termin „telegrafia” oznacza, z wyjątkiem wypadków, gdy postanowiono inaczej, „system telekomunikacji służący do przesyłania pisma przy pomocy umówionych sygnałów”.
- 11** Telefonia: System telekomunikacji służący do przesyłania mowy lub w pewnych wypadkach innych dźwięków.
- 2** Radiokomunikacja: Telekomunikacja przy użyciu fal radio-elektrycznych.
- 3** Radio: Określenie ogólne zastosowania fal radio-elektrycznych.
- 414** Szkodliwe zakłócenia: Każde nadawanie, każde promieniowanie lub indukcja, która zagraża działaniu służby radionawigacyjnej lub innej służby bezpieczeństwa*) albo która znacznie obniża jakość służby radiokomunikacyjnej, działającej zgodnie z Regulaminem radiokomunikacyjnym, przeszkadzając jej lub przerywając w sposób powtarzający się.
- 415** Służba międzynarodowa: Służba telekomunikacyjna między wszelkiego rodzaju urzędami i stacjami telekomunikacyjnymi, znajdującymi się w różnych krajach lub należącymi do różnych krajów.
- 416** Służba ruchoma: Służba radiokomunikacyjna pomiędzy stacjami ruchomymi i stacjami lądowymi lub pomiędzy stacjami ruchomymi.
- 417** Służba radioddyfuzyjna: Służba radiokomunikacyjna zajmująca się nadawaniem programów przeznaczonych do bezpośredniego odbioru przez szeroki ogół. Do służby tej zalicza się nadawanie dźwiękowe bądź telewizyjne i wszelkie inne rodzaje nadawania.
- 418** Korespondencja publiczna: Każda wiadomość telekomunikacyjna, którą urzędy lub stacje obowiązane są przyjąć do wysłania ze względu na fakt, że są otwarte do użytku publicznego.
- 419** Telegram: Wiadomość na piśmie przeznaczona do wysłania drogą telegraficzną celem dostarczenia adresatowi. Określenie to obejmuje również radiotelegramy, z wyjątkiem wypadków, gdy postanowiono inaczej.
- 420** Telegramy i rozmowy telefoniczne państwowe: Telegramy i rozmowy telefoniczne pochodzące od władz wymienionych poniżej:
- głowy państwa;
 - szefa i członków rządu;
 - szefa terytorium lub szefa jednego z terytoriów wchodzącego do grupy terytoriów, będącej Członkiem lub Członkiem Stowarzyszonym;
 - szefa terytorium, będącego pod powiernictwem lub mandatem Organizacji Narodów Zjednoczonych, Członka lub Członka Stowarzyszonego;
 - naczelnych dowódców sił zbrojnych, lądowych, morskich lub powietrznych;
 - przedstawicieli dyplomatycznych lub konsularnych;
 - Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, szefów organów głównych Organizacji Narodów Zjednoczonych;
 - Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w Hadze.
- 421** Odpowiedzi na telegramy państwowe wymienione powyżej uważa się również za telegramy państwowe.
- 422** Telegramy służbowe: Telegramy wymienione między:
- a) administracjami;
 - b) uznanymi prywatnymi towarzystwami eksploatacyjnymi;
 - c) administracjami i uznanymi prywatnymi towarzystwami eksploatacyjnymi;
 - d) administracjami i uznanymi prywatnymi towarzystwami eksploatacyjnymi z jednej strony a Sekretarzem Generalnym Związku z drugiej strony.
- i dotyczące publicznej telekomunikacji międzynarodowej.
- 423** Telegramy prywatne: Wszystkie telegramy poza telegramami państwowymi i służbowymi.

*) Za służbę bezpieczeństwa uważa się w każdą służbę radiokomunikacyjną, działającą stale lub okresowo w interesie bezpieczeństwa życia ludzkiego lub ratowania dobytku.

ZAŁĄCZNIK 3

(patrz artykuł 28)

Arbitraż

- 501** 1. Strona odwołująca się do sądu rozjemczego wszczy-
na postępowanie przesyłając stronie pozwanej zawiado-
mienie o zadaniu postępowania rozjemczego.
- 502** 2. Strony powinny porozumieć się wzajemnie, czy
rozjemstwo ma być powierzone osobom, administracjom
czy też rządowi. Jeśli w ciągu miesiąca, od daty zawiado-
mienia o wszczęciu postępowania rozjemczego, stro-
ny nie dojdą do porozumienia w tej sprawie, rozjem-
stwo powierza się rządowi.
- 503** 3. Jeżeli rozjemstwo powierza się osobom, rozjemcy
nie mogą być obywatelami krajów, będących stronami
w sporze, ani też mieć miejsca zamieszkania w tych
krajach, ani też być na ich służbie.
- 504** 4. Jeżeli rozjemstwo powierza się rządowi lub ich ad-
ministracjom, należy wybrać je spośród Członków
lub Członków Stowarzyszonych nie zainteresowanych
w sporze, lecz będących stronami umowy, której stoso-
wanie wywołało spór.
- 505** 5. W ciągu trzech miesięcy od daty otrzymania za-
wiadomienia o wszczęciu postępowania rozjemczego
każda ze stron będąca w sporze wyznaczy rozjemcę.
- 506** 6. Jeżeli w sporze są zainteresowane więcej niż dwie
strony, każda z dwu grup posiadających wspólne inte-
resy w sporze wyznacza jednego rozjemcę, zgodnie z po-
stępowaniem określonym w pozycjach **504** i **505**.
- 507** 7. Obaj w ten sposób wyznaczeni rozjemcy porozu-
miewają się co do wyboru trzeciego, który, jeżeli dwaj

pierwsi rozjemcy są osobami a nie rządami lub admini-
stracjami, powinien odpowiadać warunkom określonym
w pozycji **503**, a ponadto mieć inną przynależność pań-
stwową niż dwaj pierwsi. W braku porozumienia mię-
dzy dwoma rozjemcami co do wyboru trzeciego rozjem-
cy każdy z rozjemców zaproponuje trzeciego, nie zain-
teresowanego w jakikolwiek sposób w sporze. Sekre-
tarz Generalny dokona wyboru trzeciego rozjemcy dro-
gą losowania.

- 508** 8. Strony będące w sporze mogą porozumieć się co
do załatwienia ich sporu przez jednego rozjemcę, wy-
znaczonego za wspólną zgodą stron. Każda ze stron mo-
że również wybrać rozjemcę i prosić Sekretarza Gene-
ralnego o dokonanie wyboru między nimi drogą loso-
wania.
- 509** 9. Rozjemca lub rozjemcy ustalają tryb postępowania
rozjemczego według swego swobodnego uznania.
- 510** 10. Orzeczenie pojedynczego rozjemcy jest ostateczne
i wiążące dla stron będących w sporze. Jeżeli rozjem-
stwo jest powierzone kilku rozjemcom, orzeczenie, które
zapadło większością głosów rozjemców, jest ostateczne
i wiążące strony.
- 511** 11. Każda strona ponosi koszty, które spowodowała
w związku ze zbadaniem sprawy i jej skierowaniem na
drogę postępowania rozjemczego. Inne koszty postępo-
wania rozjemczego obciążają w równych częściach stro-
ny, biorące udział w sporze.
- 512** 12. Związek dostarczy wszelkich informacji odnoszą-
cych się do sporu, których będzie potrzebował rozjemca
lub rozjemcy.

ZAŁĄCZNIK 4

Regulamin ogólny
dołączony do Międzynarodowej konwencji
telekomunikacyjnej

CZĘŚĆ I

Postanowienia ogólne dotyczące konferencji

ROZDZIAŁ 1

Zaproszenie i dopuszczenie na Konferencje Pełnomocników
w razie istnienia rządu zapraszającego

- 601** 1. Rząd zapraszający w porozumieniu z Radą Admi-
nistracyjną ustala ostateczną datę i dokładne miejsce
konferencji.
- 602** 2. (1) Na rok przed tą datą rząd zapraszający wysyła
zaproszenie do rządu każdego kraju — Członka Związ-
ku i do każdego Członka Stowarzyszonego Związku.
- 603** (2) Zaproszenia te mogą być przesłane bezpośred-
nio bądź za pośrednictwem Sekretarza Generalnego lub
innego rządu.
- 604** 3. Sekretarz Generalny wysyła zaproszenie Organi-
zacji Narodów Zjednoczonych, stosownie do postano-
wień artykułu 29 Konwencji.
- 605** 4. Rząd zapraszający, za zgodą Rady Administracyj-
nej bądź na jej wniosek, może zaprosić do udziału w
konferencji z głosem doradczym organizacje wyspecja-

lizowane Organizacji Narodów Zjednoczonych, (jak rów-
nież Międzynarodową Agencję Energii Atomowej, na
zasadzie wzajemności.

- 606** 5. Rząd zapraszający powinien otrzymać odpowiedzi
Członków i Członków Stowarzyszonych najpóźniej na
miesiąc przed otwarciem konferencji; w miarę możliwo-
ści odpowiedzi powinny zawierać wszystkie szczegóły
dotyczące składu delegacji.
- 607** 6. Każdy stały organ Związku ma prawo do uczestni-
czenia w konferencji z głosem doradczym, jeżeli konfe-
rencja rozpatruje sprawy należące do jego kompeten-
cji. W razie potrzeby konferencja może zaprosić organ,
który nie uważał swego uczestnictwa w konferencji za
niezbędne.
- 608** 7. Do udziału w Konferencji Pełnomocników dopusz-
cza się:
- a) delegacje w rozumieniu podanym w pozycji **408**
Załącznika 2 Konwencji;
 - 609** b) obserwatorów Organizacji Narodów Zjednoczo-
nych;
 - 610** c) obserwatorów organizacji wyspecjalizowanych
i Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej,
stosownie do pozycji **605**.

ROZDZIAŁ 2

Zaproszenie i dopuszczenie na konferencje administracyjne w razie istnienia rządu zapraszającego

- 611 1. (1) Postanowienia pozycji 601—606 mają zastosowanie do konferencji administracyjnych.
- 612 (2) Jednakże okres czasu przewidziany dla przesłania zaproszenia może być skrócony do sześciu miesięcy, o ile jest to konieczne.
- 613 (3) Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni Związku mogą zawiadamić o otrzymaniu zaproszenia uznane przez nich prywatne towarzystwa eksploatacyjne.
- 614 2. (1) Rząd zapraszający może, w porozumieniu z Radą Administracyjną lub na jej wniosek, zawiadomić o konferencji organizacje międzynarodowe, które są zainteresowane w delegowaniu swych obserwatorów z głosem doradczym.
- 615 (2) Zainteresowane organizacje międzynarodowe, w ciągu dwóch miesięcy od daty otrzymania notyfikacji, zwrócą się do rządu zapraszającego z prośbą o dopuszczenie.
- 616 (3) Rząd zapraszający zbiera zgłoszenia, a konferencja podejmuje sama decyzje o dopuszczeniu.
- 617 3. (1) Do udziału w konferencjach administracyjnych dopuszcza się:
- a) delegacje, w rozumieniu podanym w pozycji 408 Załącznika 2 do Konwencji;
 - 618 b) obserwatorów Organizacji Narodów Zjednoczonych;
 - 619 c) obserwatorów organizacji wyspecjalizowanych i Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej, stosownie do postanowienia pozycji 605.
 - 620 d) obserwatorów organizacji międzynarodowych, dopuszczonych stosownie do postanowień pozycji 614—616;
 - 621 e) przedstawicieli uznanych prywatnych towarzystw eksploatacyjnych, należycie upoważnionych przez kraj — Członka, do którego przynależą;
 - 622 f) stałe organy Związku na warunkach określonych w pozycji 607.

ROZDZIAŁ 3

Postanowienia szczególne, odnoszące się do konferencji odbywających się bez rządu zapraszającego

- 23 W razie zwołania konferencji bez udziału rządu zapraszającego mają zastosowanie postanowienia rozdziału 1 i 2. Sekretarz Generalny po porozumieniu z Rządem Konfederacji Szwajcarskiej podejmuje niezbędne kroki dla zwołania i zorganizowania konferencji w siedzibie Związku.

ROZDZIAŁ 4

Terminy i sposób przedstawiania wniosków na konferencje

- 24 1. Niezwłocznie po wysłaniu zaproszeń Sekretarz Generalny zwraca się do Członków i Członków Stowarzyszonych o nadsyłanie mu w terminie czterech miesięcy wniosków dotyczących prac konferencji.
- 25 2. Każdy wniosek, którego przyjęcie pociąga za sobą rewizję tekstu Konwencji lub Regulaminów, powinien się powoływać na pozycje tych części tekstu, które wymagają rewizji. Motywacja propozycji powinna być w każdym przypadku podana możliwie w krótkiej formie.

- 626 3. Sekretarz Generalny w miarę otrzymania wniosków podaje je do wiadomości wszystkim Członkom i Członkom Stowarzyszonym.
- 627 4. Sekretarz Generalny zbiera i systematyzuje wnioski otrzymane od administracji oraz zgromadzeń plenarnych międzynarodowych komitetów doradczych i przesyła je wszystkim Członkom i Członkom Stowarzyszonym co najmniej na trzy miesiące przed datą otwarcia konferencji. Sekretariat Generalny ani też sekretariaty wyspecjalizowane nie mają prawa przedstawiania wniosków.

ROZDZIAŁ 5

Pełnomocnictwa delegacji na konferencje

- 628 1. Delegacja wysłana na konferencje przez Członka lub Członka Stowarzyszonego Związku powinna być należycie akredytowana, stosownie do postanowień pozycji 629—636.
- 629 2. (1) Delegacje na Konferencje Pełnomocników powinny być akredytowane aktem podpisanym przez głowę państwa lub przez szefa rządu bądź przez ministra spraw zagranicznych.
- 630 (2) Delegacje na konferencje administracyjne powinny być akredytowane aktem podpisanym przez głowę państwa lub przez szefa rządu bądź przez ministra spraw zagranicznych lub przez ministra, do którego właściwości należą zagadnienia rozpatrywane przez konferencje.
- 631 (3) Z zastrzeżeniem potwierdzenia akredytacji przez władze wymienione w pozycjach 629 lub 630 przed podpisaniem aktów końcowych delegacja może być akredytowana tymczasowo przez szefa misji dyplomatycznej swojego kraju przy rządzie kraju, w którym odbywa się konferencja, lub przez szefa stałego przedstawicielstwa swojego kraju przy Europejskim Biurze Organizacji Narodów Zjednoczonych, jeżeli konferencja odbywa się w siedzibie Związku.
- 632 (4) Delegacja reprezentująca terytorium powiernicze, w którego imieniu Organizacja Narodów Zjednoczonych przystąpiła do Konwencji stosownie do artykułu 21, powinna być akredytowana aktem podpisanym przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.
- 633 3. Pełnomocnictwa przyjmuje się, jeżeli są podpisane przez władze wymienione w pozycjach 629—632 i odpowiadają jednemu z następujących kryteriów:
- 634 — udzielają delegacji pełnych uprawnień,
- 635 — upoważniają delegację do reprezentowania swojego rządu bez żadnych ograniczeń,
- 636 — uprawniają delegację lub niektórych jej członków do podpisania aktów końcowych.
- 637 4. (1) Delegacja, której pełnomocnictwa uznane zostały przez posiedzenie plenarne za należyte, ma prawo głosowania w imieniu danego kraju i podpisania aktów końcowych.
- 638 (2) Delegacja, której pełnomocnictwa nie zostały uznane przez posiedzenia plenarne za należyte, nie ma prawa głosowania ani też podpisania aktów końcowych do czasu usunięcia tych nieprawidłowości.
- 639 5. Pełnomocnictwa powinny być złożone w sekretariacie konferencji możliwie najszybciej. Weryfikację pełnomocnictw powierza się specjalnej komisji; przedstawia ona na posiedzeniu plenarnym swoje wnioski w terminie określonym przez posiedzenie plenarne. Do czasu decyzji posiedzenia plenarnego w tej sprawie delegacja Członka Związku upoważniona jest do uczestnic-

- twą w pracach konferencji i korzystania z prawa głosowania w imieniu danego Członka.
- 40 6. W zasadzie Członkowie Związku powinni starać się wysyłać na konferencję Związku własne delegacje. Jednakże, gdy ze względów wyjątkowych Członek nie może wysyłać własnej delegacji, może on udzielić delegacji innego Członka Związku pełnomocnictw do głosowania i składania podpisu w jego imieniu. Takie przekazanie pełnomocnictw powinno być dokonane aktem podpisanym odpowiednio przez władze wymienione w pozycji 629 lub 630.
- 41 7. Delegacja uprawniona do głosowania może przekazać innej delegacji uprawnionej do głosowania swoje uprawnienia do głosowania podczas jednego lub kilku posiedzeń, w których nie może uczestniczyć. W takim wypadku powinna ona zawiadomić o tym w odpowiednim czasie i w pisemnej formie przewodniczącego konferencji.
- 42 8. W wypadkach przewidzianych w pozycjach 640 i 641 delegacja nie może rozporządzać zastępczo więcej niż jednym głosem.
- 43 9. Pełnomocnictwa i zawiadomienia o przekazaniu uprawnień przesłane telegraficznie nie będą przyjmowane. Natomiast przyjmowane będą telegramy zawierające odpowiedź na prośbę przewodniczącego lub sekretariatu konferencji o wyjaśnienia, dotyczące pełnomocnictw.

ROZDZIAŁ 6

Tryb zwoływania konferencji administracyjnych światowych na żądanie Członków i Członków Stowarzyszonych Związku lub na wniosek Rady Administracyjnej

- 644 1. Członkowie i Członkowie Stowarzyszeni Związku, którzy życzą sobie zwołania konferencji administracyjnej światowej, powiadamiają o tym Sekretarza Generalnego, proponując porządek obrad, miejsce i datę konferencji.
- 645 2. Sekretarz Generalny po otrzymaniu podobnych żądań od co najmniej jednej czwartej liczby Członków i Członków Stowarzyszonych Związku przesyła telegraficznie zawiadomienie wszystkim Członkom i Członkom Stowarzyszonym, prosząc Członków o powiadomienie go w terminie sześciu tygodni, czy zgadzają się lub nie zgadzają na przedstawione propozycje.
- 646 3. Jeżeli większość Członków, określona stosownie do postanowień pozycji 76, wypowie się na korzyść całości propozycji, to jest wyrazi zgodę jednocześnie na porządek obrad, datę i miejsce proponowanego zebrania, Sekretarz Generalny powiadamia o tym telegramem okólnym wszystkich Członków i Członków Stowarzyszonych Związku.
- 647 4. (1) Jeżeli, na skutek przyjętej propozycji, zwołuje się konferencję w innym miejscu, a nie w siedzibie Związku, Sekretarz Generalny zwraca się do rządu zainteresowanego kraju z zapytaniem, czy zgadza się on być rządem zapraszającym.
- 648 (2) W razie zgody, Sekretarz Generalny, w porozumieniu z tym rządem, przedsięwzięć kroki niezbędne do zwołania konferencji.
- 649 (3) W braku zgody, Sekretarz Generalny prosi Członków i Członków Stowarzyszonych, którzy żądali zwołania konferencji, o przedstawienie nowych propozycji co do miejsca jej zwołania.
- 650 5. W razie przyjęcia propozycji zwołania konferencji w siedzibie Związku, mają zastosowanie postanowienia rozdziału 3.

- 651 6. (1) Jeżeli propozycja nie została przyjęta w całości (porządek obrad, data i miejsce) przez większość Członków, określoną stosownie do postanowień pozycji 76, Sekretarz Generalny podaje otrzymane wypowiedzi do wiadomości Członkom i Członkom Stowarzyszonym Związku, prosząc Członków o wypowiedzenie się ostateczne w terminie sześciu tygodni co do punktów nie rozstrzygniętych.
- 652 (2) Punkty te uważa się za przyjęte, jeżeli zatwierdzi je większość Członków, określona stosownie do postanowień pozycji 76.
- 653 7. Wymieniony wyżej tryb postępowania ma zastosowanie również wówczas, gdy propozycje zwołania konferencji administracyjnej światowej zgłosi Rada Administracyjna.

ROZDZIAŁ 7

Tryb zwoływania konferencji administracyjnych regionalnych na żądanie Członków i Członków Stowarzyszonych Związku lub na wniosek Rady Administracyjnej

- 654 W odniesieniu do konferencji administracyjnych regionalnych tryb postępowania, podany w rozdziale 6, ma zastosowanie tylko do Członków i Członków Stowarzyszonych zainteresowanego regionu. Jeżeli konferencja ma być zwołana z inicjatywy Członków i Członków Stowarzyszonych regionu, wystarczy, gdy Sekretarz Generalny otrzyma zgodne żądania od czwartej części Członków i Członków Stowarzyszonych tego regionu.

ROZDZIAŁ 8

Postanowienia wspólne dla wszystkich konferencji. Zmiana daty i miejsca konferencji

- 655 1. Postanowienia rozdziałów 6 i 7 stosuje się przez analogię, gdy chodzi o zmianę, na żądanie Członków i Członków Stowarzyszonych Związku lub na propozycję Rady Administracyjnej, daty i miejsca konferencji lub tylko jednego z nich. Jednakże zmiany te można przeprowadzić tylko wtedy, gdy większość zainteresowanych Członków, określona stosownie do postanowień pozycji 76, wypowie się za nimi.
- 656 2. Każdy Członek lub Członek Stowarzyszony, który proponuje zmianę daty lub miejsca konferencji, powinien mieć poparcie niezbędnej liczby pozostałych Członków i Członków Stowarzyszonych.
- 657 3. W takich wypadkach Sekretarz Generalny w zawiadomieniu przewidzianym w pozycji 645 wskaże na przypuszczalne następstwa finansowe, wynikające ze zmiany miejsca lub daty, na przykład poczynione już wydatki dla przygotowania zebrania konferencji w miejscu wyznaczonym poprzednio.

ROZDZIAŁ 9

Regulamin wewnętrzny konferencji

Artykuł 1

Porządek miejsc

- 658 Na posiedzeniach konferencji delegacje zajmują miejsca w porządku alfabetycznym nazw reprezentowanych krajów w języku francuskim.

Artykuł 2

Otwarcie konferencji

- 659 1. (1) Posiedzenie inauguracyjne konferencji poprzedza zebranie przewodniczących delegacji, na którym przygotowuje się porządek obrad pierwszego posiedzenia plenarnego.
- 660 (2) Przewodniczący zebrania przewodniczących delegacji wyznaczany jest stosownie do postanowień pozycji 661 i 662.
- 661 2. (1) Konferencję otwiera osoba wyznaczona przez rząd zapraszający.
- 662 (2) W razie braku rządu zapraszającego, otwiera ją najstarszy z przewodniczących delegacji.
- 663 3. (1) Na pierwszym posiedzeniu plenarnym dokonuje się wyboru przewodniczącego, którym zwykle bywa osoba wyznaczona przez rząd zapraszający.
- 664 (2) W razie braku rządu zapraszającego przewodniczący wybierany jest z uwzględnieniem propozycji, przedstawionej przez przewodniczących delegacji w czasie zebrania, o którym mowa w pozycji 659.
- 665 4. Ponadto pierwsze posiedzenie plenarne:
- a) wybiera zastępców przewodniczącego konferencji;
- 666 b) tworzy komisje konferencji i wybiera ich przewodniczących i zastępców przewodniczących;
- 667 c) powołuje sekretariat konferencji, który składa się z personelu Sekretariatu Generalnego Związku i w razie potrzeby z personelu dostarczonego przez administrację rządu zapraszającego.

Artykuł 3

Uprawnienia przewodniczącego konferencji

- 668 1. Poza wszelkimi uprawnieniami, przysługującymi mu na podstawie niniejszego regulaminu, przewodniczący otwiera i zamyka każde posiedzenie plenarne, kieruje obradami, czuwa nad przestrzeganiem regulaminu wewnętrznego, udziela głosu, poddaje sprawy pod głosowanie i ogłasza zapadłe decyzje.
- 669 2. Przewodniczący sprawuje ogólne kierownictwo nad pracami konferencji i czuwa nad utrzymaniem porządku w czasie posiedzeń plenarnych. Rozstrzyga o kwestiach formalnych, a w szczególności ma prawo zaproponować odroczenie lub zamknięcie dyskusji bądź też zawieszenie lub odroczenie posiedzenia. Może on również decydować o odroczeniu zwołania posiedzenia plenarnego, jeżeli uzna to za konieczne.
- 670 3. Obowiązkiem przewodniczącego jest ochronić prawo wszystkich delegacji do swobodnego i całkowitego wyrażania swych poglądów na rozpatrywaną sprawę.
- 671 4. Czuwa on, aby obrady ograniczały się do sprawy rozpatrywanej, może przerwać każdemu mówcy, który odbiega od tematu i żądać od niego ograniczenia swej wypowiedzi do sprawy rozpatrywanej.

Artykuł 4

Powołanie komisji

- 672 1. Posiedzenie plenarne może powołać komisje do rozpatrzenia spraw zgłoszonych pod obrady konferencji. Komisje te mogą powoływać podkomisje. Komisje i podkomisje mogą również tworzyć grupy robocze.
- 673 2. Jednakże podkomisje i grupy robocze będą tworzone tylko w razie niezbędnej potrzeby.

Artykuł 5

Komisja kontroli budżetowej

- 674 1. Przy otwarciu każdej konferencji lub zebrania posiedzenie plenarne wyznacza komisję kontroli budżetowej, której zleca się opracowanie oceny organizacji konferencji oraz ułatwień dostępnych dla delegatów oraz dla rozpatrzenia i zatwierdzenia rachunków wydatków, dokonanych w czasie trwania konferencji lub zebrania. Do komisji tej wchodzi, oprócz członków delegacji, którzy życzą sobie w niej brać udział, przedstawiciel Sekretarza Generalnego i w razie istnienia rządu zapraszającego, przedstawiciel tego rządu.
- 675 2. Ponad całkowitym wydatkowaniem sum z budżetu, zatwierdzonego przez Radę Administracyjną dla konferencji lub zebrania, komisja kontroli budżetowej wraz z sekretariatem konferencji lub zebrania przedstawia posiedzeniu plenarnemu wstępne zestawienie wydatków. Posiedzenie plenarne bierze je pod uwagę przy podejmowaniu decyzji, czy osiągnięte rezultaty usprawiedliwiają przedłużenie konferencji lub zebrania poza datę, w której nastąpiłoby wyczerpanie sum z zatwierdzonego budżetu.
- 676 3. Na końcu każdej konferencji lub zebrania komisja kontroli budżetowej przedstawia posiedzeniu plenarnemu sprawozdanie, wskazujące możliwie ściśle przewidzianą sumę wydatków konferencji lub zebrania.
- 677 4. Po rozpatrzeniu i zatwierdzeniu tego sprawozdania posiedzenie plenarne przesyła to sprawozdanie wraz ze swoimi uwagami Sekretarzowi Generalnemu dla przedstawienia Radzie Administracyjnej na jej najbliższej sesji rocznej.

Artykuł 6

Skład komisji

- 678 1. Konferencje Pełnomocników Komisje składają się z delegatów krajów Członków i Członków Stowarzyszonych oraz obserwatorów, wymienionych w pozycji 609 i 610, którzy zgłosili swój udział lub zostali do niej wyznaczeni przez posiedzenie plenarne.
- 679 2. Konferencje administracyjne Komisje składają się z delegatów krajów Członków i Członków Stowarzyszonych, obserwatorów i przedstawicieli, wymienionych w pozycjach 618 i 621, którzy zgłosili swój udział w komisji lub zostali do niej wyznaczeni przez posiedzenie plenarne.

Artykuł 7

Przewodniczący i zastępcy przewodniczących podkomisji

- 680 Przewodniczący każdej komisji proponuje kandydatury przewodniczących i zastępców przewodniczących podkomisji, powołanych przez tę komisję.

Artykuł 8

Zwoływanie posiedzeń

- 681 O posiedzeniach plenarnych oraz posiedzeniach komisji, podkomisji i grup roboczych należy ogłaszać możliwie wcześniej w miejscu konferencji.

Artykuł 9

Wnioski zgłoszone przed otwarciem konferencji

- 682 Wnioski zgłoszone przed otwarciem konferencji posiedzenie plenarne przydziela właściwym dla nich komi-

sjom, powołanym stosownie do postanowień artykułu 4 niniejszego rozdziału. Jednakże posiedzenie plenarne może zająć się samo bezpośrednio jakimkolwiek wnioskiem.

Artykuł 10

Wnioski lub poprawki składane w toku obrad konferencji

- 83 1. Wnioski lub poprawki zgłoszone po otwarciu konferencji wręcza się, zależnie od sprawy, przewodniczącemu konferencji lub przewodniczącemu właściwej dla nich komisji. Mogą być one przesłane także sekretariatowi konferencji w celu ich publikacji i rozpowszechnienia jako dokumentów konferencji.
- 84 2. Nie można składać wniosków lub poprawek, jeżeli nie są one podpisane przez przewodniczącego zainteresowanej delegacji lub przez jego zastępcę.
- 85 3. Przewodniczący konferencji lub komisji może w każdym czasie zgłaszać propozycje mogące przyspieszyć obrady.
- 86 4. Każdy wniosek lub poprawka powinny w sposób treściwy i dokładny podawać tekst podlegający rozpatrzeniu.
- 87 5. (1) Do przewodniczącego konferencji lub przewodniczącego kompetentnej komisji należy w każdym przypadku decyzja, czy wniosek lub poprawkę można zgłosić ustnie w czasie posiedzenia, czy też należy ją przedstawić w formie pisemnej w celu opublikowania i rozpowszechnienia stosownie do warunków przewidzianych w pozycji 683.
- 88 (2) W zasadzie tekst każdego ważniejszego wniosku, który ma być poddany pod głosowanie, powinien być rozpowszechniony w językach roboczych konferencji na tyle wcześniej, aby można było zaznajomić się dokładnie z jego treścią przed obradami.
- 89 (3) Ponadto przewodniczący konferencji, który otrzyma wnioski lub poprawki wspomniane w pozycji 683, powinien, zależnie od treści, skierować je do właściwych komisji lub na posiedzenie plenarne.
- 90 6. Każda poważniona osoba może odczytać bądź żądać odczytania na posiedzeniu plenarnym każdego wniosku lub poprawki, zgłoszonych przez nią w toku konferencji, oraz uzasadnić je.

Artykuł 11

Warunki, jakim powinny odpowiadać wnioski lub poprawki, aby być przedmiotem obrad i głosowania

- 91 1. Żaden wniosek lub poprawka, zgłoszone przed otwarciem konferencji lub przez delegacje w czasie trwania konferencji, nie mogą być poddane pod dyskusję, jeżeli w czasie ich wyjaśniania nie zostały poparte przynajmniej przez jeszcze jedną delegację.
- 92 2. Każdy wniosek lub poprawka, należycie poparte, powinny być po dyskusji poddane pod głosowanie.

Artykuł 12

Wnioski lub poprawki pominięte lub odroczone

- 93 Gdy wniosek lub poprawka zostały pominięte bądź rozpatrzenie ich odroczone, delegacja, która była wnioskodawcą, powinna czuwać, aby wniosek ten lub poprawka nie zostały w toku dalszych obrad przeoczone.

Artykuł 13

Prowadzenie obrad na posiedzeniu plenarnym

- 94 1. **Quorum**
Dla ważności głosowania na posiedzeniu plenarnym po-

winna być obecna lub reprezentowana więcej niż połowa delegacji, akredytowanych na konferencji i mających prawo głosowania.

695 2. **Porządek obrad**

(1) Osoby, które pragną zabrać głos, mogą to uczynić tylko za zgodą przewodniczącego. W zasadzie, zabierając głos, należy podać w jakim charakterze się przemawia.

696 (2) Każda osoba zabierająca głos powinna wyrażać się powoli i wyraźnie, oddzielając dobrze słowa i zatrzymując się od czasu do czasu, aby pozwolić wszystkim wiernie uchwycić swoją myśl.

697 3. **Wnioski i kwestie formalne**

(1) W czasie obrad delegacja może zgłosić w chwili, jaką uzna za właściwą, jakikolwiek wniosek formalny lub wysunąć kwestię formalną, które powinny być matychmiast przedmiotem decyzji przewodniczącego zgodnie z niniejszym regulaminem. Każda delegacja może odwołać się od decyzji przewodniczącego, która pozostaje w mocy w całej rozciągłości, jeżeli większość delegacji obecnych i głosujących nie jest temu przeciwna.

698 (2) Delegacja, która zgłasza wniosek formalny, nie może w toku swego wystąpienia poruszać treści dyskutowanej sprawy.

699 4. **Kolejność wniosków i kwestii formalnych**

Wnioski i kwestie formalne, o których mowa w pozycjach 697 i 698, są rozpatrywane w następującej kolejności:

- a) wszelkie kwestie formalne, dotyczące stosowania niniejszego regulaminu;
- 700 b) zawieszenie posiedzenia;
- 701 c) zamknięcie posiedzenia;
- 702 d) odroczenie obrad nad sprawą będącą w toku dyskusji;
- 703 e) zamknięcie obrad w sprawie będącej w toku dyskusji;
- 704 f) wszelkie inne wnioski lub kwestie formalne, które mogą być wysunięte i których kolejność ustala przewodniczący.

705 5. **Wniosek o zawieszenie lub zamknięcie posiedzenia**

W toku dyskusji nad sprawą delegacja może zaproponować zawieszenie lub zamknięcie posiedzenia, podając uzasadnienie swej propozycji. Jeżeli propozycja ta będzie poparta, udziela się głosu mówcom, wypowiadającym się przeciwko zamknięciu i jedynie w tej sprawie, po czym wniosek poddaje się pod głosowanie.

706 6. **Wniosek o odroczenie obrad**

W toku dyskusji nad każdą sprawą delegacja może zaproponować odroczenie obrad na określony okres. W wypadku gdy na temat wniosku wywiąże się dyskusja, udział w niej może wziąć tylko trzech mówców, nie licząc wnioskodawcy, jeden — za, a dwóch — przeciwko wnioskowi.

707 7. **Wniosek o zamknięcie dyskusji**

W każdej chwili delegacja może zaproponować zamknięcie dyskusji nad rozpatrywaną sprawą. W tym wypadku udziela się głosu tylko dwóm mówcom przeciwnym zamknięciu dyskusji, po czym wniosek poddaje się pod głosowanie.

708 8. **Ograniczenie wystąpień**

(1) Posiedzenie plenarne może w razie potrzeby ograniczyć czas trwania i ilość wystąpień tej samej delegacji w tej samej sprawie.

709 (2) Jednakże w kwestiach proceduralnych przewodniczący ograniczy czas trwania każdego wystąpienia najwyżej do pięciu minut.

710 (3) Jeżeli mówca przekroczy czas udzielony mu

na przemówienie, przewodniczący zawiadamia o tym zgromadzenie i prosi mówcę, aby zechciał szybko zakończyć swe przemówienie.

711 9. Zamknięcie listy mówców

(1) W toku obrad przewodniczący może zarządzić odczytanie listy zapisanych do głosu mówców, dodając do niej nazwy delegacji, które proszą jeszcze o głos i za zgodą zgromadzenia może ogłosić listę mówców za zamkniętą. Jednakże przewodniczący może w drodze wyjątku udzielić prawa odpowiedzi na każde wygłoszone przemówienie nawet po zamknięciu listy, jeżeli uważa to za właściwe.

712 (2) Po wyczerpaniu listy mówców przewodniczący ogłasza zamknięcie dyskusji.

713 10. Sprawy kompetencji

Sprawy dotyczące kompetencji, które mogą się wyłonić, powinny być rozstrzygane przed przystąpieniem do głosowania nad istotą sprawy będącej przedmiotem dyskusji.

714 11. Wycofanie i ponowne zgłoszenie wniosku

Wnioskodawca może wycofać swój wniosek, dopóki nie został on poddany pod głosowanie. Każdy wniosek w ten sposób wycofany, z poprawką lub bez poprawki, może być zgłoszony ponownie lub może być podjęty bądź przez delegację, która jest autorem poprawki, bądź przez każdą inną delegację.

Artykuł 14

Prawo głosowania

715 1. Na wszystkich posiedzeniach konferencji delegacja Członka Związku, należycie upoważniona przez Członka do udziału w konferencji, ma prawo jednego głosu, zgodnie z artykułem 12 Konwencji.

716 2. Delegacja Członka Związku korzysta ze swego prawa do głosowania na warunkach określonych w rozdziale 5 Regulaminu Ogólnego.

Artykuł 15

Głosowanie

717 1. Określenie większości

(1) Większość tworzy więcej niż połowa delegacji, obecnych i głosujących.

718 (2) Wstrzymanie się od głosowania nie jest brane pod uwagę przy obliczaniu głosów potrzebnych dla utworzenia większości.

719 (3) W razie równości głosów wniosek lub poprawkę do wniosku uważa się za odrzucone.

720 (4) Dla celów niniejszego regulaminu za „delegację obecną i głosującą” uważa się każdą delegację, która wypowie się za lub przeciw wnioskowi.

721 2. Nieuczestniczenie w głosowaniu

Delegacje obecne, które nie biorą udziału w określonym głosowaniu lub wyraźnie oświadczą, że nie chcą uczestniczyć, nie są uważane za nieobecne, gdy chodzi o ustalenie quorum w myśl pozycji 694, ani za wstrzymujące się od głosowania, gdy chodzi o zastosowanie postanowień pozycji 723.

722 3. Większość kwalifikowana

Większość wymagana przy przyjmowaniu Członków Związku ustala artykuł 1 Konwencji.

723 4. Więcej niż pięćdziesiąt procent wstrzymujących się od głosowania

Jeśli liczba wstrzymujących się od głosowania przekracza połowę złożonych głosów (za, przeciw i wstrzy-

mujących się), rozpatrzenie wniosku odkłada się na jedno z późniejszych posiedzeń, podczas którego nie bierze się pod uwagę liczby wstrzymujących się od głosowania.

724 5. Procedura głosowania

(1) Z wyjątkiem wypadku, przewidzianego w pozycji 727, tryb postępowania przy głosowaniu jest następujący:

725 a) w zasadzie głosuje się przez podniesienie ręki; b) gdy przy głosowaniu przez podniesienie ręki większość nie jest wyraźna lub gdy tego zažadają co najmniej dwie delegacje, głosuje się imiennie.

726 (2) Głosowanie imienne odbywa się przez wywołanie reprezentowanych Członków w porządku alfabetycznym ich nazw w języku francuskim.

727 6. Głosowanie tajne

Głosowanie tajne odbywa się na żądanie co najmniej pięciu obecnych i uprawnionych do głosowania delegacji. W tym wypadku sekretariat podejmuje niezwłocznie niezbędne środki, zapewniające tajemnicę głosowania.

728 7. Zakaz przerywania głosowania

Po rozpoczęciu głosowania żadna delegacja nie może go przerywać, chyba że chodzi o zgłoszenie uwagi proceduralnej, odnoszącej się do sposobu głosowania.

729 8. Uzasadnienie głosowania

Po zakończeniu głosowania przewodniczący udzieli głosu delegacjom, które chcą podać motywy swojego głosowania.

730 9. Głosowanie nad wnioskiem częściami

(1) Jeżeli wnioskodawca tego sobie życzy lub gdy zgromadzenie uważa to za stosowne, lub gdy za zgodą wnioskodawcy proponuje to przewodniczący, wniosek dzieli się na poszczególne części, które poddaje się oddzielnie pod głosowanie. Części wniosku, które zostaną przyjęte, poddaje się następnie pod głosowanie jako całość.

731 (2) Jeżeli wszystkie części wniosku zostaną odrzucone, sam wniosek uważa się za odrzucony.

732 10. Kolejność głosowania nad wnioskami dotyczącymi tej samej sprawy

(1) Jeżeli ta sama sprawa jest przedmiotem kilku wniosków, wnioski te poddaje się pod głosowanie w kolejności ich zgłoszenia, chyba że zgromadzenie postanowi inaczej.

733 (2) Po każdym głosowaniu zgromadzenie decyduje, czy należy przystąpić do głosowania nad następnym z kolei wnioskiem, czy nie.

734 11. Poprawki

(1) Za poprawkę uważa się każdą propozycję zmiany polegającą jedynie na skreśleniu, dodaniu lub zmianie części pierwotnego wniosku.

735 (2) Każda poprawka do wniosku przyjęta przez delegację, która wniosek ten zgłosiła, powinna być natychmiast wcielona do pierwotnego tekstu.

736 (3) Propozycja zmiany nie będzie uważana za poprawkę, jeżeli zgromadzenie jest zdania, że nie da się jej pogodzić z wnioskiem pierwotnym.

737 12. Głosowanie nad poprawkami

(1) Jeżeli wniosek jest przedmiotem poprawki, najpierw odbywa się głosowanie nad poprawką.

738 (2) Jeżeli wniosek jest przedmiotem kilku poprawek, najpierw odbywa się głosowanie nad tą z poprawek, która najbardziej odbiega od tekstu pierwotnego; następnie poddaje się pod głosowanie tę z pozostałych poprawek, która jeszcze najdalej odchyła się od tekstu wniosku pierwotnego i w ten sposób postępuje się dotąd, póki wszystkie poprawki nie zostaną poddane pod głosowanie.

739 (3) Jeżeli jedna lub kilka poprawek zostanie przy-

jętych, wniosek tak zmieniony poddaje się z kolei pod głosowanie.

- 40 (4) Jeżeli żadna z poprawek nie zostanie przyjęta, głosowanie odbywa się nad wnioskiem pierwotnym.

Artykuł 16

Komisje i podkomisje. Prowadzenie obrad i głosowanie

- 41 1. Przewodniczącym komisji i podkomisji przysługują analogiczne uprawnienia, jakie artykuł 3 przyznaje przewodniczącemu konferencji.
- 42 2. Postanowienia określone w artykule 13, dotyczące prowadzenia obrad posiedzenia plenarnego, stosuje się do obrad komisji i podkomisji, z wyjątkiem postanowień dotyczących quorum.
- 43 3. Postanowienia określone w artykule 15 stosuje się przy głosowaniu w komisjach i podkomisjach, z wyjątkiem wypadku przewidzianego w pozycji 722.

Artykuł 17

Zastrzeżenia

- 744 1. Delegacje, które nie zdołały przekonać o słuszności swych poglądów innym delegacji, powinny w zasadzie, w miarę możliwości, przyjąć zdanie większości.
- 745 2. Jednakże, gdy delegacja wyraża, że któraś z postanowień jest tego rodzaju, że może stać na przeszkodzie ratyfikacji Konwencji lub zatwierdzeniu zmian regulaminu przez jej rząd, delegacja ta może zgłosić zastrzeżenia tymczasowe lub ostateczne w sprawie tego postanowienia.

Artykuł 18

Protokoły posiedzeń plenarnych

- 746 1. Protokoły posiedzeń plenarnych sporządza sekretariat konferencji, który stara się o możliwie szybkie rozesłanie ich delegacjom przed datą, w której te protokoły mają być rozpatrywane.
- 747 2. Po rozesłaniu protokołów delegacje mogą składać na piśmie sekretariatowi konferencji, i to w możliwie najkrótszym czasie, poprawki, które uważają za uzasadnione, co nie stoi na przeszkodzie w ustnym zgłoszeniu poprawek na posiedzeniu, na którym protokoły są zatwierdzane.
- 748 3. (1) W zasadzie protokoły zawierają tylko propozycje i wnioski wraz z ich uzasadnieniem, podanym w sposób możliwie jak najbardziej zwięzły.
- 749 (2) Jednakże każda delegacja ma prawo zażądać zamieszczenia w streszczeniu lub w pełnym brzmieniu każdego swojego oświadczenia, wygłoszonego w czasie obrad. W tym wypadku delegacja powinna w zasadzie zapowiedzieć to na początku swojego wystąpienia, w celu ułatwienia zadań sprawozdawcom. Ponadto delegacja powinna sama dostarczyć tekst sekretariatowi konferencji, najpóźniej w ciągu dwu godzin po zamknięciu posiedzenia.
- 750 4. Z uprawnienia z pozycji 749 dotyczącego zamieszczenia oświadczeń należy jednakże korzystać w sposób oględny.

Artykuł 19

Protokoły i sprawozdania komisji i podkomisji

- 751 1. (1) Obrady komisji i podkomisji streszcza sekretariat konferencji w kolejności posiedzeń w sprawozda-

niach odzwierciedlających zasadnicze momenty dyskusji, poszczególne opinie wymagające zanotowania, jak również propozycje i wnioski, wynikające z przebiegu całości obrad.

- 752 (2) Każda delegacja ma jednak również prawo skorzystać z uprawnienia, wynikającego z pozycji 749.
- 753 (3) Delegacje powinny korzystać oględnie z wyżej wymienionego uprawnienia.
- 754 2. Komisje i podkomisje mogą opracowywać częściowe sprawozdania, jeżeli uznają to za potrzebne, a na końcu swoich prac mogą ewentualnie przedstawić sprawozdania końcowe, w którym w zwięzłej formie podają wnioski i uwagi, będące wynikiem studiów zleconych im zagadnień.

Artykuł 20

Zatwierdzanie protokołów i sprawozdań z posiedzeń

- 755 1. (1) W zasadzie na początku każdego posiedzenia plenarnego lub każdego posiedzenia komisji lub podkomisji przewodniczący zapytuje, czy delegacje mają uwagi do protokołu lub sprawozdania z poprzedniego posiedzenia. Protokoły i sprawozdania uważa się za przyjęte, jeśli do sekretariatu nie wpłynęło żadne sprostowanie lub jeżeli nie zgłoszono sprzeciwu ustnie. W przeciwnym razie niezbędne sprostowanie wnosi się do protokołu lub sprawozdania.
- 756 (2) Każde sprawozdanie częściowe lub końcowe powinno być przyjęte przez zainteresowaną komisję lub podkomisję.
- 757 2. (1) Protokół z ostatniego posiedzenia plenarnego bada i zatwierdza przewodniczący tego posiedzenia.
- 758 (2) Sprawozdanie z ostatniego posiedzenia komisji lub podkomisji bada i zatwierdza przewodniczący tej komisji lub podkomisji.

Artykuł 21

Komisja redakcyjna

- 759 1. Teksty konwencji, regulaminów i innych aktów końcowych konferencji, przygotowane przez poszczególne komisje, w miarę możliwości w brzmieniu ostatecznym z uwzględnieniem wyrażonych życzeń, przedstawia się komisji redakcyjnej, której zadaniem jest udoskonalenie ich pod względem formy bez naruszenia sensu i połączenie ich w jedną całość z tymi częściami tekstów poprzednich, które nie uległy zmianom.
- 760 2. Teksty te komisja redakcyjna przedstawia posiedzeniu plenarnemu, które je zatwierdza lub odsyła właściwej komisji do ponownego zbadania.

Artykuł 22

Numeracja

- 761 1. Numeracja rozdziałów, artykułów i paragrafów tekstów podlegających rewizji pozostaje bez zmiany aż do pierwszego czytania przez posiedzenie plenarne. Teksty dodane otrzymują tymczasowe numery ostatniego paragrafu poprzedniego tekstu z dodaniem „A”, „B” itd.
- 762 2. Ostateczną numerację rozdziałów, artykułów i paragrafów, po ich przyjęciu w pierwszym czytaniu, powierza się komisji redakcyjnej.

Artykuł 23

Przyjęcie ostateczne

- 763 Teksty konwencji, regulaminów i innych aktów końcowych uważa się za ostateczne po przyjęciu ich w drugim czytaniu przez posiedzenie plenarne.

Artykuł 24

Podpisanie

764 Teksty końcowe, przyjęte przez konferencję, przedstawia się do podpisu delegatom, posiadającym pełnomocnictwa określone w rozdziale 5 Regulaminu ogólnego, w porządku alfabetycznym nazw francuskich, reprezentowanych przez nich krajów.

Artykuł 25

Komunikaty prasowe

765 Komunikaty urzędowe o pracach konferencji przesyła się prasie tylko z upoważnienia przewodniczącego konferencji lub jednego z zastępców przewodniczącego konferencji.

Artykuł 26

Zwolnienie od opłat

766 W czasie trwania konferencji członkowie delegacji, członkowie Rady Administracyjnej, wyżsi funkcjonariusze stałych organów Związku uczestniczący w konferencji i personel Sekretariatu Związku przydzielony na konferencję mają prawo korzystać bezpłatnie z usług poczty, telegrafu i telefonu w zakresie ustalonym przez rząd kraju, w którym odbywa się konferencja, w porozumieniu z innymi rządami i zainteresowanymi uznanymi prywatnymi towarzystwami eksploatacyjnymi.

C Z Ę Ś Ć 2

Międzynarodowe komitety doradcze

ROZDZIAŁ 10

Postanowienia ogólne

767 1. Postanowienia części drugiej Regulaminu ogólnego są uzupełnieniem artykułu 14 Konwencji, który określa są uprawnienia i organizację międzynarodowych komitetów doradczych.

ROZDZIAŁ 11

Warunki uczestnictwa

768 1. (1) Członkami międzynarodowych komitetów są:
a) z mocy samego prawa administracje wszystkich Członków i Członków Stowarzyszonych Związku;

769 b) każde uznane prywatne towarzystwo eksploatacyjne, które za zgodą uznającego je Członka lub Członka Stowarzyszonego i z zachowaniem procedury podanej poniżej wyrazi chęć uczestniczenia w pracach komitetu; towarzystwo prywatne nie może jednak występować w imieniu Członka lub Członka Stowarzyszonego, który je uznaje, chyba że ten w każdym szczególnym wypadku zawiadomi zainteresowany Komitet Doradczy, iż udzielił w tym celu temu towarzystwu upoważnienia.

770 (2) Prośba uznanego prywatnego towarzystwa eksploatacyjnego o dopuszczenie do uczestnictwa w pracach Komitetu Doradczego, składana po raz pierwszy, powinna być skierowana do Sekretariatu Generalnego, który podaje ją do wiadomości wszystkim Członkom i Członkom Stowarzyszonym oraz dyrektorowi zainteresowanego komitetu doradczego. Prośba uznanego prywatnego towarzystwa eksploatacyjnego powinna być

potwierdzona przez Członka lub Członka Stowarzyszonego, który je uznaje.

771 2. (1) Organizacje międzynarodowe o podobnym zakresie działania, które uzgadniają swe prace z pracami Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, mogą być dopuszczone do udziału w pracach komitetów doradczych z głosem doradczym.

772 (2) Prośba organizacji międzynarodowej o dopuszczenie do uczestnictwa w pracach Komitetu Doradczego, składana po raz pierwszy, powinna być skierowana do Sekretarza Generalnego, który podaje ją telegraficznie do wiadomości wszystkich Członków i Członków Stowarzyszonych i prosi ich o wypowiedzenie się, czy prośba ma być uwzględniona. Będzie ona uwzględniona, jeśli większość odpowiedzi otrzymanych od Członków w ciągu miesiąca będzie przychylna. Sekretarz Generalny zawiadamia Członków i Członków Stowarzyszonych oraz dyrektora zainteresowanego komitetu doradczego o wynikach konsultacji.

773 3. (1) Instytucje naukowe i organizacje przemysłowe, prowadzące badania nad zagadnieniami telekomunikacji lub zajmujące się projektowaniem lub wytwarzaniem sprzętu dla służb telekomunikacyjnych, mogą być dopuszczone z głosem doradczym na posiedzenia komisji studiów komitetów doradczych, pod warunkiem uzyskania na swe uczestnictwo zgody ze strony administracji zainteresowanych krajów.

774 (2) Wniosek instytucji naukowej lub organizacji przemysłowej o dopuszczenie na posiedzenia komisji studiów komitetu doradczego, składany po raz pierwszy, powinien być skierowany do dyrektora tego komitetu doradczego. Wniosek ten powinien być potwierdzony przez administrację zainteresowanego kraju.

775 4. Każde uznane prywatne towarzystwo eksploatacyjne, każda organizacja międzynarodowa lub każda organizacja naukowa bądź przemysłowa, która została dopuszczona do uczestnictwa w pracach komitetu doradczego, ma prawo zgłosić swoją rezygnację z uczestnictwa, przesyłając zawiadomienie do Sekretarza Generalnego. Rezygnacja ta nabiera mocy po upływie jednego roku, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia przez Sekretarza Generalnego.

ROZDZIAŁ 12

Zadania Zgromadzenia Ogólnego

Zgromadzenie Ogólne:

776 a) rozpatruje sprawozdania komisji studiów i zatwierdza, zmienia lub odrzuca projekty zaleceń zawarte w tych sprawozdaniach;

777 b) ustala listę nowych zagadnień, jakie mają być poddane badaniom, stosownie do postanowień pozycji **190**, i jeśli zajdzie tego potrzeba, ustala program badań;

778 c) zależnie od potrzeby utrzymuje istniejące komisje studiów lub tworzy nowe;

779 d) przydziela komisjom studiów zagadnienia do badań;

780 e) rozpatruje i zatwierdza sprawozdanie dyrektora z działalności komitetu od ostatniego zebrania zgromadzenia Ogólnego;

781 f) zatwierdza szacunkowe potrzeby finansowe komitetu na okres do następnego zgromadzenia ogólnego; preliminarz ten przedstawia się Radzie Administracyjnej;

782 g) rozpatruje wszelkie inne zagadnienia, których zbadanie uzna za niezbędne w ramach postanowień artykułu 14 Konwencji i części drugiej Regulaminu ogólnego.

ROZDZIAŁ 13

Zebrania Zgromadzenia Ogólnego

- 33** 1. Zgromadzenie ogólne zbiera się w zasadzie co trzy lata w czasie i miejscu ustalonym przez poprzednie zgromadzenie ogólne.
- 84** 2. Data i miejsce zebrania zgromadzenia ogólnego lub jedno z nich może ulec zmianie za zgodą większości Członków Związku, którzy odpowiedzą na zapytanie Sekretarza Generalnego w tej sprawie.
- 85** 3. Na każdym z tych zebrań przewodniczy zgromadzeniu ogólnemu komitetu doradczego przewodniczący delegacji kraju, w którym odbywa się zebranie, a w razie gdy zebranie odbywa się w siedzibie Związku, osoba wybrana przez samo zgromadzenie ogólne; przewodniczący ma do pomocy wiceprzewodniczących, wybranych przez zgromadzenie ogólne.
- 86** 4. Jako sekretariat zgromadzenia ogólnego komitetu doradczego działa sekretariat wyspecjalizowany tego Komitetu, w razie potrzeby przy pomocy personelu administracji rządu zapraszającego i Sekretariatu Generalnego.

ROZDZIAŁ 14

Języki i prawo głosowania na zgromadzeniach ogólnych

- 787** 1. (1) Języki używane w czasie zgromadzeń ogólnych określone są w artykule 17 Konwencji.
- 788** (2) Dokumenty przygotowawcze komisji studiów, dokumenty i protokoły zgromadzeń ogólnych oraz dokumenty, publikowane przez międzynarodowe komitety doradcze w następstwie ich prac, opracowywane są w trzech językach roboczych Związku.
- 789** 2. Członkowie uprawnieni do głosowania na posiedzeniach zgromadzeń ogólnych komitetów doradczych, wymienieni są w pozycjach 13 i 250. Jednakże gdy kraj — Członek Związku nie jest reprezentowany przez administrację, przedstawiciele uznanych prywatnych towarzystw eksploatacyjnych tego kraju mają jako całość, niezależnie od ich liczby, prawo jednego głosu, z zastrzeżeniem postanowień pozycji 769.

ROZDZIAŁ 15

Komisje studiów

- 790** 1. Zgromadzenie ogólne powołuje komisje studiów niezbędne dla opracowywania zagadnień, które powinny być poddane badaniom. Administracje, uznane prywatne towarzystwa eksploatacyjne i organizacje międzynarodowe dopuszczone stosownie do postanowień pozycji 771 i 772, które chcą wziąć udział w pracach komisji studiów zgłaszają swój udział bądź podczas zebrania zgromadzenia ogólnego, bądź później dyrektorowi zainteresowanemu komitetu doradczego.
- 791** 2. Poza tym do udziału w każdym posiedzeniu jakiegokolwiek komisji studiów mogą być dopuszczeni z głosem doradczym rzeczoznawcy instytucji naukowych lub organizacji przemysłowych, z zastrzeżeniem postanowień pozycji 773 i 774.
- 792** 3. Zgromadzenie ogólne mianuje dla każdej komisji studiów głównych sprawozdawców, którzy mają przewodniczyć tym komisjom, a także zastępców głównych sprawozdawców. Jeżeli w przerwie między dwoma zebraniem zgromadzenia ogólnego główny sprawozdawca nie może wykonywać swoich funkcji, jego miejsce zajmuje zastępca głównego sprawozdawcy, a komisja studiów wybiera w czasie swojego następnego zebrania, spośród swych członków, nowego zastępcę głównego

sprawozdawcy. Wybiera ona także nowego zastępcę głównego sprawozdawcy, jeśli w czasie tego okresu zastępca głównego sprawozdawcy nie jest w stanie pełnić swojej funkcji.

ROZDZIAŁ 16

Bieg spraw w komisjach studiów

- 793** 1. Komisje studiów prowadzą swoje prace w miarę możliwości w drodze korespondencyjnej.
- 794** 2. (1) Zgromadzenie ogólne może jednak dać wytyczne w sprawie zwołania zebrań komisji studiów, których odbycie wydaje się niezbędne dla opracowania większych zespołów zagadnień.
- 795** (2) Ponadto, jeżeli główny sprawozdawca komisji studiów po zgromadzeniu ogólnym uzna, że dla przedyskutowania zagadnień, które nie mogły być rozwiązane w drodze wymiany korespondencji, konieczne jest odbycie jednego lub kilku nie przewidzianych przez zgromadzenie ogólne zebrań Komisji, może on za zgodą swej administracji i po porozumieniu z zainteresowanymi dyrektorem i członkami swej komisji zaproponować odbycie zebrania w dogodnym miejscu, uwzględniając konieczność utrzymania wydatków na najniższym poziomie.
- 796** 3. Jednakże, dla uniknięcia zbędnych podróży i dłuższych nieobecności, dyrektor komitetu doradczego za zgodą głównych sprawozdawców różnych zainteresowanych komisji studiów sporządza ogólny plan zebrań grupy komisji studiów, których posiedzenia powinny odbyć się w tym samym miejscu i czasie.
- 797** 4. Dyrektor przesyła sprawozdanie końcowe komisji studiów uczestniczącym administracjom, uznany prywatnym towarzystwom eksploatacyjnym, które są członkami Komitetu Doradczego, i ewentualnie organizacjom międzynarodowym, które są uczestnikami. Sprawozdania te powinny być przesyłane możliwie jak najszybciej, a w każdym razie tak, aby adresaci otrzymali je przynajmniej na miesiąc przed datą następnego zebrania zgromadzenia ogólnego. Wyjątek od tej zasady może mieć miejsce tylko wówczas, gdy zebrania komisji studiów odbywają się bezpośrednio przed zebraniem zgromadzenia ogólnego. Zagadnienia, które nie były przedmiotem przesłanego w ten sposób sprawozdania, nie mogą figurować na porządku obrad zgromadzenia ogólnego.

ROZDZIAŁ 17

Funkcje dyrektora. Sekretariat wyspecjalizowany

- 798** 1. (1) Dyrektor komitetu doradczego koordynuje prace zgromadzenia ogólnego i komisji studiów; jest on odpowiedzialny za organizację prac komitetu doradczego.
- 799** (2) Odpowiada on za dokumentację komitetu.
- 800** (3) Dyrektor ma do pomocy sekretariat utworzony z personelu wyspecjalizowanego, który pracuje pod jego bezpośrednim kierownictwem nad organizacją prac komitetu.
- 801** (4) Personel sekretariatu wyspecjalizowanego, laboratoria i urządzenia techniczne komitetu doradczego podlegają pod względem administracyjnym Sekretarzowi Generalnemu.
- 802** 2. Dyrektor dobiera personel techniczny i administracyjny tego sekretariatu w ramach budżetu, zatwierdzonego przez Konferencję Pełnomocników lub Radę Administracyjną. Mianowania tego personelu technicznego i administracyjnego dokonuje Sekretarz Generalny, w uzgodnieniu z dyrektorem. Ostateczna decyzja o mianowaniu lub zwolnieniu należy do Sekretarza Generalnego.

- 303 3. Dyrektor, z mocy samego prawa, uczestniczy z głosem doradczym w obradach zgromadzenia ogólnego i komisji studiów. Podejmuje on wszelkie konieczne kroki dla przygotowania zebrań zgromadzenia ogólnego i komisji studiów.
- 304 4. Dyrektor przedstawia zgromadzeniu ogólnemu sprawozdanie z działalności komitetu doradczego od czasu ostatniego zebrania zgromadzenia ogólnego. Sprawozdanie to, po przyjęciu, przesyła się Sekretarzowi Generalnemu dla przedstawienia Radzie Administracyjnej.
- 305 5. Dyrektor przedstawia Radzie Administracyjnej na jej dorocznej sesji sprawozdanie z działalności komitetu za ubiegły rok, do wiadomości Rady oraz Członków i Członków Stowarzyszonych Związku.
- 306 6. Dyrektor przedstawia zgromadzeniu ogólnemu do zatwierdzenia ocenę potrzeb finansowych komitetu doradczego na okres do następnego zgromadzenia ogólnego. Ocenę tę, po zatwierdzeniu, przesyła się Sekretarzowi Generalnemu dla przedstawienia Radzie Administracyjnej.
- 307 7. Dyrektor zestawia, dla włączenia przez Sekretarza Generalnego do projektu rocznego budżetu Związku, przewidywane wydatki komitetu na rok następny, opierając się na ocenie potrzeb finansowych komitetu, zatwierdzonych przez zgromadzenie ogólne.
- 308 8. Dyrektor uczestniczy w niezbędnym zakresie we współpracy technicznej Związku, stosownie do postanowień Konwencji.

ROZDZIAŁ 18

Propozycje na konferencje administracyjne

- 9 1. Stosownie do postanowienia pozycji 191, zgromadzenie ogólne komitetów doradczych mogą przedstawiać propozycje zmian regulaminów, wymienionych w pozycji 203.
- 0 2. Propozycje te, stosownie do postanowień pozycji 627, przedstawia się we właściwym czasie Sekretarzowi Generalnemu celem usystematyzowania, skoordynowania i rozpowszechnienia.

ROZDZIAŁ 19

Stosunki pomiędzy komitetami doradczymi oraz stosunki z innymi organizacjami międzynarodowymi

- 1 1. (1) Zgromadzenia ogólne komitetów doradczych mogą powoływać komisje mieszane dla prowadzenia badań i wydawania zaleceń w zakresie zagadnień ich interesujących.
- 2 (2) Dyrektorzy komitetów doradczych, w porozumieniu z głównymi sprawozdawcami, mogą organizować mieszane zebrania komisji studiów obu komitetów doradczych, w celu przestudiowania i przygotowania projektów zaleceń w zakresie wspólnych zagadnień ich interesujących. Te projekty zaleceń przedstawia się na najbliższym zebraniu zgromadzenia ogólnego każdego z komitetów doradczych.
3. Jeżeli jeden z komitetów doradczych jest zaproszony do wzięcia udziału w zebraniu innego komitetu doradczego lub organizacji międzynarodowej, jego zgromadzenie ogólne lub jego dyrektor ma prawo, uwzględniając postanowienie pozycji 156, przedsięwzięcia kroków dla zapewnienia tego uczestnictwa z głosem doradczym.
3. Sekretarz Generalny, Zastępca Sekretarza Generalnego, przewodniczący Międzynarodowej Izby Rejestra-

cji Częstotliwości i dyrektor innego komitetu doradczego lub ich przedstawiciele mogą brać udział w charakterze doradczym w zebraniach komitetu doradczego. W razie potrzeby komitet może zaprosić na swoje zebrania, w charakterze doradczym, przedstawicieli każdego organu stałego Związku, który nie uważał swojego udziału za niezbędną.

PROTOKÓŁ KOŃCOWY**do Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej (Montreux, 1965)**

Przystępując do podpisania Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965), niżej podpisani pełnomocnicy przyjmują do wiadomości następujące oświadczenia, stanowiące część aktów końcowych Konferencji Pełnomocników (Montreux, 1965):

I

W imieniu Afganistanu:

Delegacja Królewskiego Rządu Afganistanu na Konferencję Pełnomocników Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (Montreux, 1965) zastrzega dla swojego Rządu prawo nieprzyjęcia żadnych postanowień finansowych, które mogłyby spowodować podwyżkę jego udziału w wydatkach Związku oraz podjęcia wszelkich środków, które może on uznać za konieczne dla ochrony swojej służby telekomunikacyjnej, w razie gdyby Członkowie lub Członkowie Stowarzyszeni nie przestrzegali postanowień Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965).

II

W imieniu Algierii (Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej):

Delegacja Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej oświadcza, że Rząd jej zastrzega sobie prawo podjęcia wszelkich środków, które może uważać za konieczne dla ochrony swoich interesów, w razie gdyby poszczególni Członkowie lub Członkowie Stowarzyszeni w jakikolwiek sposób nie przestrzegali postanowień Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965) lub gdyby zastrzeżenia złożone przez innych Członków lub Członków Stowarzyszonych naruszyły należytą działalność jego służb telekomunikacyjnych bądź spowodowały zwiększenie jego udziału w wydatkach Związku.

III

W imieniu Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Królestwa Arabii Saudyjskiej, Republiki Iraku, Królestwa Haszymickiego Jordanii, Państwa Kuwejtu, Libanu, Królestwa Maroka, Syryjskiej Republiki Arabskiej, Zjednoczonej Republiki Arabskiej, Republiki Sudanu i Tunezji:

Delegacje wyżej wymienionych krajów oświadcza, że podpisanie Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965), jak również ewentualna przyszła ratyfikacja tego Aktu przez ich Rządy nie są ważne w stosunku do Członka wymienionego w Załączniku 1 wspomnianej Konwencji pod nazwą Izrael i nie oznaczają w żadnym wypadku jego uznania.

IV

W imieniu Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Republiki Federalnej Kamerunu, Republiki Środkowoafrykańskiej, Demokratycznej Republiki Konga, Republiki Konga

razzaville), Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej, Republiki Zhomeju, Etiopii, Republiki Gabonu, Ghany, Republiki Gwini, Republiki Górnej Wolty, Kenii, Republiki Liberii, Malawi, Republiki Malgaskiej, Republiki Mali, Królestwa Maroka, uzulmańskiej Republiki Maurytanii, Republiki Nigeru, Federalnej Republiki Nigerii, Ugandy, Zjednoczonej Republiki Arabskiej, Republiki Somali, Republiki Rwandy, Republiki Senegal, Sierra Leone, Republiki Sudanu, Zjednoczonej Republiki Tanzanii, Republiki Czad, Republiki Togo, Tunezji Republiki Zambii:

Delegacje powyższych krajów oświadczają, że podpisanie Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej (Montreux, 1965), jak również przyszła ratyfikacja tego Aktu przez ich Rządy nie oznacza w żadnym wypadku uznania przez te Państwa obecnego Rządu Republiki Południowej Afryki i nie stanowi żadnego zobowiązania w stosunku do tego Rządu.

V

W imieniu Republiki Argentynskiej:

Delegacja argentyńska oświadcza:

W pozycji 4 Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej (Montreux, 1965) postanowiono, że Członkiem Związku jest każdy kraj lub grupa terytoriów wymienione w Załączniku 1. W Załączniku tym podano „Terytoria Zamorskie, których stosunki międzynarodowe zapewnia Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej”.

Wymieniony Rząd włącza zazwyczaj do tego zespołu terytorium, które nazywa „Wyspy Falklandzkie i inne do nich należne”, oraz „Brytyjskie Terytoria Antarktyczne”.

Delegacja argentyńska formalnie oświadcza, że fakt ten nie może w żadnym wypadku ograniczyć suwerennych praw Argentyny do Wysp Malwińskich, Wysp Sandwich Południowych i Wysp Georgii Południowej. Zjednoczone Królestwo okupuje te wyspy w wyniku aktu przemocy, którego Rząd argentyński nigdy nie uznał. Rząd Argentyński ponownie potwierdza nienaruszalne prawa Republiki Argentynskiej i oświadcza, że zarówno te terytoria, jak i obszary objęte argentyńskim sektorem antarktycznym nie stanowią kolonii ani też posiadłości żadnego innego narodu i że stanowią one integralną część terytorium argentyńskiego.

Jeśli chodzi o nazwę, użytą w omawianym dokumencie dla określenia Wysp Malwińskich, to delegacja argentyńska uważa za celowe przypomnienie decyzji Komitetu Specjalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, którego zadaniem było badanie wprowadzenia w życie deklaracji dotyczącej przyznania niepodległości krajom i narodom kolonialnym; Komitet ten, po przyjęciu za ogólną zgodą sprawozdania III podkomitetu w sprawie Wysp Malwińskich, z dnia 13 listopada 1964 r. zdecydował większością głosów, że nazwa „Malwińskie” powinna figurować obok nazwy „Falklandzkie” we wszystkich dokumentach Komitetu Specjalnego, przy czym zaproponowano, ażeby to kompromisowe rozwiązanie przyjęte zostało we wszystkich dokumentach Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Powyższe oświadczenie stosuje się również do wszystkich innych wzmianek tego samego rodzaju, które mogą być włączone do Konwencji lub do jej załączników.

VI

W imieniu Republiki Argentynskiej, Boliwii, Brazylii, Chile, Republiki Kolumbii, Kostaryki, Ekwadoru, Gwatemali, Meksyku, Nikaragui, Panamy, Paragwaju, Peru i Republiki Wenezueli:

Delegacje wyżej wymienionych krajów oświadczają, że nie uznają zasady udziału z prawem głosowania w konfe-

rencjach i zebraniach regionalnych Członków Związku, nie należących do danego regionu.

VII

W imieniu Federacji Australijskiej, Malawi, Malty, Nowej Zelandii, Królestwa Holandii, Republiki Filipin, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii, oraz Trynidadu i Tobago:

Delegacje wyżej wymienionych krajów zastrzegają dla swoich Rządów prawo podjęcia wszelkich środków, które mogą one uznać za konieczne dla ochrony swoich interesów, w razie gdyby którykolwiek Członek lub Członek Stowarzyszony Związku nie pokrył swojej części wydatków Związku, lub w jakikolwiek sposób nie stosował się do postanowień Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965), jej załączników lub dołączonych do niej protokołów, bądź gdyby zastrzeżenia innych krajów naruszały należytą działalność ich służb telekomunikacyjnych.

VIII

W imieniu Austrii, Belgii, Danii, Finlandii, Islandii, Księstwa Liechtenstein, Luksemburga, Norwegii, Królestwa Holandii, Niemieckiej Republiki Federalnej, Szwecji i Konfederacji Szwajcarskiej:

Delegacje wyżej wymienionych krajów oświadczają formalnie, że jeśli chodzi o artykuł 15 Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965), podtrzymują zastrzeżenia, które zostały sformułowane w imieniu ich Administracji w czasie podpisywania regulaminów wymienionych w artykule 15.

IX

W imieniu Belgii:

Podpisując niniejszą Konwencję, delegacja Królestwa Belgii oświadcza w imieniu swojego Rządu, że nie przyjmuje do wiadomości żadnych następstw wynikających z zastrzeżeń, które mogłyby spowodować zwiększenie jego udziału w wydatkach Związku.

X

W imieniu Białoruskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej, Ukrainskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich:

Delegacje wyżej wymienionych krajów oświadczają w imieniu swoich Rządów:

1. że decyzja Konferencji Pełnomocników Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (Montreux, 1965) o uznaniu pełnomocnictw przedstawicieli Czang Kai-Szeka do udziału w pracach tej Konferencji i do podpisania jej aktów końcowych w imieniu Chin jest nieprawna, gdyż prawowitymi przedstawicielami Chin zarówno w Międzynarodowym Związku Telekomunikacyjnym, jak i w innych organizacjach międzynarodowych mogą być jedynie przedstawiciele mianowani przez Rząd Chińskiej Republiki Ludowej;

2. że władze sajsjońskie nie reprezentują faktycznie Wietnamu Południowego, nie mogą więc przemawiać w jego imieniu w Międzynarodowym Związku Telekomunikacyjnym. W związku z tym podpisanie aktów końcowych Konferencji Pełnomocników przez przedstawicieli tych władz, lub przystąpienie do nich w imieniu Wietnamu Południowego pozbawione jest wszelkiej podstawy prawnej;

3. że, podpisując Międzynarodową konwencję telekomunikacyjną (Montreux, 1965), Białoruska Socjalistyczna Republika Radziecka, Ukrainka Socjalistyczna Republika Radziecka i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich oświadczają, iż pozostawiają jako otwartą sprawę przyjęcia Regulaminu radiokomunikacyjnego (Genewa, 1959),

XI

W imieniu Białoruskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej, Ludowej Republiki Bułgarii, Kuby, Węgierskiej Republiki Ludowej, Mongolskiej Republiki Ludowej, Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Ukraińskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej, Socjalistycznej Republiki Rumunii, Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich:

Delegacje wyżej wymienionych krajów oświadczają w imieniu swoich Rządów, że uważają za całkowicie nie usprawiedliwione i pozbawione wszelkiej mocy prawnej roszczenia przedstawicieli Korei Południowej do przemawiania w imieniu Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego w imieniu Korei jako całości, gdyż reżim marionetkowy Korei Południowej nie reprezentuje i nie może reprezentować narodu koreańskiego.

XII

W imieniu Unii Birmańskiej:

Podpisując niniejszą Konwencję, delegacja Unii Birmańskiej oświadcza, że zastrzega dla swojego Rządu prawo podjęcia wszelkich środków, które może on uznać za niezbędne dla ochrony swoich interesów, w przypadku gdyby zastrzeżenia wniesione przez inne kraje spowodowały zwiększenie jego udziału w wydatkach Związku.

XIII

W imieniu Ludowej Republiki Bułgarii, Kuby, Węgierskiej Republiki Ludowej, Mongolskiej Republiki Ludowej, Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Socjalistycznej Republiki Rumunii i Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej:

Delegacje wyżej wymienionych krajów oświadczają, że zastrzegają dla swoich Rządów prawo przyjęcia lub nieprzyjęcia Regulaminu radiokomunikacyjnego w całości lub w części.

XIV

W imieniu Ludowej Republiki Bułgarii, Kuby, Węgierskiej Republiki Ludowej, Mongolskiej Republiki Ludowej, Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Socjalistycznej Republiki Rumunii i Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej:

Delegacje wyżej wymienionych krajów uważają podpisanie Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965) w imieniu Chin przez przedstawicieli Czang-jai-Szeka za nielegalne i pozbawione podstawy prawnej, gdyż jedynymi prawowitymi przedstawicielami Chin, mającymi prawo podpisywania układów międzynarodowych w imieniu Chin mogą być tylko przedstawiciele mianowani przez Centralny Rząd Chińskiej Republiki Ludowej.

Jednocześnie delegacje wyżej wymienionych krajów świadczą, że w związku z sytuacją istniejącą na terytorium Wietnamu Południowego i układami genewskimi, Rządy ich nie mogą uznać, że Rząd sajgoński reprezentuje interesy narodu Południowego Wietnamu.

XV

W imieniu Republiki Federalnej Kamerunu:

Delegacja Republiki Federalnej Kamerunu na Konferencję Pełnomocników Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (Montreux, 1965) oświadcza w imieniu swojego rządu, że Rząd ten zastrzega sobie prawo podjęcia wszelkich potrzebnych środków dla ochrony swoich interesów, w przypadku gdyby zastrzeżenia złożone przez inne delegacje w imieniu ich Rządów lub nieprzestrzeganie Konwencji za-

grażały należytej działalności jego służb telekomunikacyjnych.

Rząd Republiki Federalnej Kamerunu nie przyjmuje ponadto do wiadomości żadnych następstw, wynikających z zastrzeżeń innych rządów, złożonych w czasie obecnej Konferencji, a które mogłyby spowodować zwiększenie jego udziału w wydatkach Związku.

XVI

W imieniu Kanady:

Podpisując Międzynarodową konwencję telekomunikacyjną (Montreux, 1965), Kanada zastrzega sobie, że nie uważa się za związaną Międzynarodowym Regulaminem telefonicznym; natomiast uważa się za związaną przez inne regulaminy administracyjne, z wyjątkiem wypadków, co do których złożone zostały formalne zastrzeżenia.

XVII

W imieniu Chile:

Delegacja Chile podkreśla, że w każdym przypadku, kiedy w Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej i jej załącznikach, w regulaminach lub w jakimkolwiek innym dokumencie pojawiają się wzmianki lub powołania odnośnie „obszarów antarktycznych”, jako terytoriów podległych jakimkolwiek Państwu wzmianki te i powołania nie stosują się i nie mogą się stosować do chilijskiego sektora antarktycznego, który stanowi integralną część obszaru państwowego Republiki Chile i do którego Republika ta posiada niezaprzeczalne prawa.

XVIII

W imieniu Chin:

Delegacja Republiki Chińskiej na Konferencję Pełnomocników Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (Montreux, 1965) jest, podobnie jak w Atlantic City, w Buenos Aires i w Genewie, jedyną legalną reprezentacją Chin na tej Konferencji i została za taką uznana przez tę Konferencję. Jakikolwiek oświadczenia lub zastrzeżenia złożone w związku z niniejszą Konwencją lub dołączone do tej Konwencji przez różnych Członków Związku i które są sprzeczne z przedstawioną wyżej pozycją Republiki Chińskiej są nielegalne i wobec tego niebyłe i nieważne. Podpisując niniejszą Konwencję, Republika Chińska nie przyjmuje w stosunku do tych Członków Związku żadnego zobowiązania, wynikającego z Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965), ani z żadnego odnoszącego się do niej protokołu.

XIX

W imieniu Republiki Cypru:

Delegacja Cypru oświadcza, że Rząd Republiki Cypru nie może przyjąć do wiadomości żadnych następstw finansowych, które mogłyby ewentualnie wynikać z zastrzeżeń złożonych przez inne Rządy, biorące udział w Konferencji Pełnomocników (Montreux, 1965).

XX

W imieniu Republiki Kolumbii i Hiszpanii:

Delegacje Republiki Kolumbii i Hiszpanii oświadczają w imieniu swoich Rządów, że nie przyjmują do wiadomości żadnych następstw wynikających z zastrzeżeń, które mogłyby spowodować zwiększenie ich udziału w wydatkach Związku.

XXI

W imieniu Republiki Korei:

Delegacja Republiki Korei oświadcza, że tak jak podczas rzednich konferencji, które miały miejsce od czasu, kiedy ea przystąpiła do Związku, jest ona jedyną legalną repre-tacją całej Korei i za taką została uznana przez obecną rferencję. Jakiegokolwiek oświadczenia lub zastrzeżenia, ione przez poszczególnych Członków Związku w niniej-j Konwencji lub dołączone do niniejszej Konwencji i któ-są niezgodne z przedstawioną powyżej pozycją Republiki rei, są nielegalne i wobec tego niebyłe i nieważne.

XXII

W imieniu Republiki Kostaryki:

Delegacja Kostaryki oświadcza, że zastrzega dla swo-o Rządu prawo przyjęcia lub nieprzyjęcia wszelkich nastpstw, wynikających z zastrzeżeń złożonych przez inne ądy, które mogłyby pociągnąć za sobą zwiększenie udzia-Kostaryki w wydatkach Związku lub które mogłyby naz-yzić funkcjonowanie jej służb telekomunikacyjnych.

XXIII

W imieniu Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej:

Delegacja Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej oświad-a, że zastrzega dla swojego Rządu prawo przyjęcia lub rprzyjęcia następstw, wynikających z zastrzeżeń złożonych zez inne Rządy, które mogłyby pociągnąć za sobą zwięks-enie jego udziału w wydatkach Związku.

XXIV

W imieniu Kuby:

Podpisując Międzynarodową konwencję telekomunika-jną (Montreux, 1965) w imieniu Rządu Republiki Kuby, de-gacja kubańska składa formalne zastrzeżenie co do przyję-a Międzynarodowego regulaminu telegraficznego, Między-rodowego regulaminu telefonicznego i Regulaminu dodat-owego radiokomunikacyjnego wymienionych w pozycji 203 następnych (artykuł 15) wymienionej wyżej Konwencji.

XXV

W imieniu Kuby, Węgierskiej Republiki Ludowej, Mon-olskiej Republiki Ludowej i Polskiej Rzeczypospolitej Lu-owej:

Delegacje wyżej wymienionych krajów zastrzegają dla woich Rządów prawo podjęcia wszelkich środków, które mogą uznać za niezbędne dla ochrony swoich interesów, w rzypadku, gdyby zastrzeżenia wniesione przez inne kraje iały spowodować zwiększenie ich udziału w wydatkach wiazku lub gdyby poszczególni Członkowie Związku nie ywiązywali się ze swych zobowiązań w pokrywaniu wy-atków Związku.

XXVI

W imieniu Republiki Dahomeju:

Delegacja Republiki Dahomeju zastrzega dla swego Rzą-łu prawo:

1. nieprzyjęcia żadnych postanowień finansowych, które mogłyby spowodować wzrost jego udziału w pokrywaniu wydatków Związku;

2. podjęcia wszelkich kroków, które będzie on uważał za niezbędne dla ochrony swoich służb telekomunikacyjnych, w przypadku, gdyby kraje — Członkowie lub Członkowie Stowarzyszeni nie przestrzegali postanowień Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965).

XXVII

W imieniu Danii, Finlandii, Islandii, Norwegii i Szwecji:

Delegacje wyżej wymienionych krajów oświadczenia w imieniu swoich Rządów, że nie przyjmują do wiadomości żadnych skutków, wynikających z zastrzeżeń, które pociąg-ąłyby zwiększenie ich udziału w wydatkach Związku.

XXVIII

W imieniu Stanów Zjednoczonych Ameryki:

Stany Zjednoczone Ameryki oświadczenia formalnie, że przez podpisanie niniejszej Konwencji w ich imieniu nie przyjmują one żadnych zobowiązań wynikających z Regula-minu telefonicznego lub Regulaminu dodatkowego radioko-munikacyjnego, o których jest mowa w artykule 15 Mię-dzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965).

XXIX

W imieniu Etiopii:

Delegacja Etiopii zastrzega dla swojego Rządu prawo podjęcia wszelkich środków, które uzna on za niezbędne dla ochrony swoich interesów, w przypadku, gdyby niektórzy Członkowie lub Członkowie Stowarzyszeni nie stosowali się w jakikolwiek sposób do postanowień Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965) lub gdyby za-strzeżenia sformułowane przez inne kraje zagrażały prawid-łowej działalności jego służb telekomunikacyjnych.

XXX

W imieniu Grecji:

Delegacja Grecji oświadcza w imieniu swojego Rządu, że nie przyjmuje żadnych następstw zastrzeżeń złożonych przez inne Rządy, które mogłyby spowodować podwyżkę je-go udziału w wydatkach Związku.

Jednocześnie delegacja grecka rezerwuje dla swojego Rządu prawo podjęcia wszelkich środków, jakie będzie on uważał za konieczne dla ochrony swoich interesów, w przy-padku, gdyby niektórzy Członkowie lub Członkowie Stowa-rzyszeni Związku nie pokrywali swojej części wydatków Związku lub w jakikolwiek sposób nie stosowali się do po-stanowień Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965), jej załączników lub dołączonych do niej protokołów bądź też gdyby zastrzeżenia złożone przez inne kraje zagrażały prawidłowemu funkcjonowaniu jego służb telekomunikacyjnych.

XXXI

W imieniu Republiki Gwinei i Republiki Mali:

Delegacje wyżej wymienionych krajów zastrzegają dla swoich Rządów prawo podjęcia wszelkich środków, które mogą one uznać za niezbędne dla zagwarantowania i ochro-ny swoich interesów, gdyby niektórzy Członkowie lub Człon-kowie Stowarzyszeni nie stosowali się w jakikolwiek sposób do postanowień Międzynarodowej konwencji telekomunika-cyjnej (Montreux, 1965) lub gdyby zastrzeżenia tych krajów mogły zagrozić działalności ich służb telekomunikacyjnych.

XXXII

W imieniu Republiki Indii:

1. Podpisując Akty Końcowe Konferencji Pełnomocników Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (Montreux, 1965), Republika Indii nie przyjmuje żadnych skutków finansowych, wynikających z zastrzeżeń, które jakkolwiek delegacja, biorąca udział w tej Konferencji, mogłaby złożyć odnośnie spraw finansowych Związku.

2. Delegacja Republiki Indii oświadcza, że podpisanie przez tę delegację Konwencji zawiera również zastrzeżenia, że Republika Indii będzie mogła przyjąć lub nie przyjąć pewnych postanowień Regulaminu telegraficznego i Regulaminu telefonicznego (Genewa, 1958), wymienionych w artykule 15 Konwencji.

3. Ponadto delegacja Republiki Indii zastrzega dla swojego Rządu prawo ewentualnego podjęcia właściwych środków dla zapewnienia należytego funkcjonowania Związku i jego organów stałych, jak również stosowania regulaminów wymienionych w artykule 15 Konwencji, w przypadku, gdyby jakkolwiek kraj złożył w tych sprawach zastrzeżenie lub odrzucił postanowienia Konwencji lub wyżej wymienionych regulaminów.

XXXIII

W imieniu Republiki Indonezji:

1. Delegacja Republiki Indonezji oświadcza, że podpisanie przez tę delegację Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965) i ewentualna późniejsza ratyfikacja tej Konwencji przez jej Rząd nie powinny być interpretowane jako uznanie przez Republikę Indonezji Rządu „Federacja Malajzji”, „Chin” i innych krajów nie uznawanych przez Republikę Indonezji.

2. Delegacja Republiki Indonezji zastrzega dla swojego Rządu prawo podjęcia wszelkich środków, które uważa on będzie za konieczne dla ochrony swoich interesów, gdyby Członkowie lub Członkowie Stowarzyszeni nie przestrzegali w jakikolwiek sposób postanowień Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965) lub gdyby zastrzeżenia złożone przez inne kraje naruszały prawidłową działalność jego służb telekomunikacyjnych.

XXXIV

W imieniu Iranu:

Delegacja Iranu zastrzega dla swojego Rządu prawo podjęcia wszelkich środków, które uważa za stosowne dla ochrony swoich interesów, w przypadku, gdyby Członkowie lub Członkowie Stowarzyszeni nie przestrzegali w jakikolwiek sposób postanowień Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965) lub gdyby zastrzeżenia złożone przez te kraje naruszały działalność jego służb telekomunikacyjnych.

XXXV

W imieniu Państwa Izrael:

Z uwagi na to, że zastrzeżenia złożone przez Rządy Alerskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Królestwa Arabii Saudyjskiej, Republiki Iraku, Królestwa Haszymickiego Jordani, Państwa Kuwejt, Libanu, Królestwa Maroka, Syryjskiej Republiki Arabskiej, Zjednoczonej Republiki Arabskiej, Republiki Sudanu i Tunezji znajdują się w jaskrawej rzeczywistości z zasadami i celami Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, a w związku z tym pozbawione wszelkiej mocy prawnej, Rząd Izraela podaje oficjalnie wiadomości, że po prostu odrzuca te zastrzeżenia i że

uważa, iż nie mogą one mieć żadnego znaczenia, jeśli chodzi o prawa i obowiązki Państw Członków Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego.

W każdym razie, Rząd Izraela zrobi użytek ze swoich praw dla ochrony swoich interesów, w przypadku gdyby Rządy Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Królestwa Arabii Saudyjskiej, Republiki Iraku, Królestwa Haszymickiego Jordani, Państwa Kuwejt, Libanu, Królestwa Maroka, Syryjskiej Republiki Arabskiej, Zjednoczonej Republiki Arabskiej, Republiki Sudanu i Tunezji pogwałciły w jakikolwiek sposób jakiś artykuł Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej.

XXXVI

W imieniu Włoch:

Delegacja Włoch zastrzega dla swojego Rządu prawo podjęcia wszelkich środków, które może on uznać za niezbędne dla ochrony swoich interesów, w przypadku, gdyby poszczególni Członkowie lub Członkowie Stowarzyszeni nie wypełniali swoich zobowiązań w pokrywaniu wydatków Związku lub w jakikolwiek inny sposób nie stosowali się do postanowień Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965), jej załączników lub dołączonych do niej protokołów, lub gdyby zastrzeżenia sformułowane przez inne kraje naruszały prawidłowe funkcjonowanie jego służb telekomunikacyjnych.

XXXVII

W imieniu Jamajki:

Delegacja Jamajki zastrzega dla swojego Rządu prawo podjęcia wszelkich środków, które może on uznać za niezbędne dla ochrony swoich interesów, w przypadku, gdyby poszczególni Członkowie lub Członkowie Stowarzyszeni nie wypełniali swoich zobowiązań w pokrywaniu wydatków Związku lub w jakikolwiek inny sposób nie stosowali się do postanowień Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965), jej załączników lub dołączonych do niej protokołów, lub gdyby zastrzeżenia sformułowane przez inne kraje naruszały prawidłowe funkcjonowanie służb telekomunikacyjnych Jamajki.

XXXVIII

W imieniu Kenii:

Delegacja Kenii zastrzega dla swojego Rządu prawo podjęcia wszelkich środków, które uważa on będzie za konieczne dla ochrony swoich interesów, gdyby niektórzy Członkowie lub Członkowie Stowarzyszeni nie przestrzegali w jakikolwiek sposób postanowień Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965) lub dołączonych do niej załączników i regulaminów bądź gdyby zastrzeżenia sformułowane przez inne kraje miały naruszyć należyte funkcjonowanie jego służb telekomunikacyjnych.

XXXIX

W imieniu Republiki Liberii:

Delegacja Republiki Liberii zastrzega dla swojego Rządu prawo podjęcia wszelkich środków, które może on uznać za niezbędne dla ochrony swoich interesów, w przypadku, gdyby Członkowie lub Członkowie Stowarzyszeni nie przestrzegali w jakikolwiek sposób postanowień Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965) lub gdyby zastrzeżenia złożone przez te kraje miały zagrozić działalności jego służb telekomunikacyjnych.

XL

W imieniu Malajzji:

Delegacja Rządu Malajzji zastrzega dla swojego Rządu prawo podjęcia wszelkich środków, które uzna on za konieczne dla ochrony swoich interesów, w przypadku gdyby Członkowie lub Członkowie Stowarzyszeni nie stosowali się w jakikolwiek sposób do postanowień Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965).

XLI

W imieniu Muzułmańskiej Republiki Mauretanii:

Delegacja Muzułmańskiej Republiki Mauretanii, podpisując niniejszą Konwencję, zastrzega dla swojego Rządu prawo podjęcia wszelkich niezbędnych środków dla ochrony interesów swoich służb telekomunikacyjnych, gdyby niektórzy Członkowie lub Członkowie Stowarzyszeni nie przestrzegali postanowień obecnej Konwencji, oraz prawo nieprzyjęcia do wiadomości żadnych zastrzeżeń, złożonych przez inne rządy, powodujących ewentualny wzrost jego udziału w wydatkach Związku.

XLII

W imieniu Nepalu:

Delegacja Królestwa Nepalu zastrzega dla swojego Rządu prawo podjęcia wszelkich środków, które uważać będzie za konieczne dla ochrony swoich interesów, w przypadku gdyby zastrzeżenia sformułowane przez inne kraje naruszały dobre funkcjonowanie jego służb telekomunikacyjnych.

XLIII

W imieniu Federalnej Republiki Nigerii:

Podpisując niniejszą Konwencję, delegacja Federalnej Republiki Nigerii oświadcza, że Rząd jej zastrzega sobie prawo podjęcia wszelkich środków, które może uznać za niezbędne dla ochrony swoich interesów, w przypadku gdyby niektórzy Członkowie lub Członkowie Stowarzyszeni Związku nie ponosili przypadającej na nich części wydatków Związku lub gdyby w jakikolwiek inny sposób nie wypełniali postanowień Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965), jej załączników lub dołączonych do niej protokołów bądź też gdyby zastrzeżenia sformułowane przez inne kraje naruszały prawidłową działalność służb telekomunikacyjnych Federalnej Republiki Nigerii.

XLIV

W imieniu Ugandy:

Delegacja Ugandy zastrzega dla swojego Rządu prawo podjęcia wszelkich środków, które uzna za konieczne dla ochrony swoich interesów, w przypadku gdyby Członkowie lub Członkowie Stowarzyszeni w jakikolwiek sposób nie przestrzegali postanowień Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965) lub załączników i regulaminów do niej dołączonych bądź też gdyby zastrzeżenia złożone przez inne kraje miały naruszyć należyte funkcjonowanie jego służb telekomunikacyjnych.

XLV

W imieniu Pakistanu:

Rząd Pakistanu oświadcza, że podpisując niniejszą Konwencję zastrzega sobie prawo wyrażenia zgody na wszyst-

kie lub część postanowień Regulaminu telefonicznego i Regulaminu radiokomunikacyjnego.

Rząd Pakistanu oświadcza ponadto, że zastrzega sobie prawo przyjęcia lub nieprzyjęcia skutków, które mogłyby mieć niewyrażenie zgody innych krajów — Członków Związku na postanowienia niniejszej Konwencji i dołączonych do niej regulaminów.

XLVI

W imieniu Panamy:

Delegacja Republiki Panamy na Konferencję Pełnomocników Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (Montreux, 1965) oświadcza, że Rząd Republiki Panamy nie przyjmuje do wiadomości żadnych skutków finansowych, które ewentualnie mogłyby wynikać z zastrzeżeń, złożonych przez inne rządy, biorące udział w obecnej Konferencji, dotyczących wszystkich zagadnień finansowych Związku.

XLVII

W imieniu Peru:

Delegacja Peru zastrzega dla swojego Rządu prawo:

1. podjęcia środków, które uzna on za niezbędne dla ochrony swoich interesów, w przypadku gdyby niektórzy Członkowie lub Członkowie Stowarzyszeni nie stosowali się w jakikolwiek sposób do postanowień Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965), jej załączników lub dołączonych do niej protokołów bądź też gdyby zastrzeżenia złożone przez tych Członków lub Członków Stowarzyszonych pociągały wzrost jego udziału w wydatkach Związku lub zagrażały dobremu funkcjonowaniu jego służb telekomunikacyjnych;

2. przyjęcia lub nieprzyjęcia w całości lub w części postanowień regulaminów administracyjnych, wymienionych w artykule 15 Konwencji.

XLVIII

W imieniu Republiki Filipin:

Ponieważ zastrzeżenia złożone przez niektóre kraje są takiego charakteru, że mogą zagrozić dobremu funkcjonowaniu służb telekomunikacyjnych Republiki Filipin, delegacja Filipin, podpisując niniejszą Konwencję w imieniu swojego Rządu, zastrzega sobie formalnie prawo przyjęcia lub odrzucenia w części lub w całości postanowień Międzynarodowego regulaminu telegraficznego i telefonicznego oraz Regulaminu dodatkowego radiokomunikacyjnego, o których jest mowa w Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965) i które ją uzupełniają.

XLIX

W imieniu Portugalii:

Delegacja portugalska na Konferencję Pełnomocników UIT (Montreux, 1965).

biorąc pod uwagę,

a) że Uchwała Nr 46, podjęta przez tę Konferencję do tyczy zagadnień o charakterze ściśle politycznym i leżących całkowicie poza zasięgiem prac Związku;

b) że Uchwała ta została podjęta bez uprzedniego wypowiedzenia się Konferencji, zgodnie z pozycją 611 Regulu minu ogólnego, dołączonego do Konwencji Genewskiej (1959), odnośnie sprawy kompetencji, co zostało podniesione na piśmie przez delegację portugalską (protokół 7 posiedzenia plenarnego w dn. 21 września 1965, Dokument nr 158)

oświadcza

w imieniu swojego Rządu, że podpisując niniejszą Konwencję, uważa ona Uchwałę nr 46 za nielegalną, a w związku z tym za niebyłą.

L**W imieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii:**

Delegacja Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii oświadcza, że nie przyjmuje oświadczenia złożonego przez delegację argentyńską, gdyż oświadczenie to kwestionuje suwerenne prawo Rządu Jej Królewskiej Mości do Wysp Falklandzkich i innych wysp do nich należnych oraz do Brytyjskiego Terytorium Antarktycznego i pragnie formalnie zastrzec prawa Rządu Jej Królewskiej Mości w tym przedmiocie. Wyspy Falklandzkie i do nich należne oraz Brytyjskie Terytorium Antarktyczne stanowią i będą stanowiły integralną część terytoriów, które razem są Członkiem Związku pod nazwą „Terytoria Zamorskie, których stosunki międzynarodowe zapewnia Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii”, w którego imieniu Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii przystąpiło do Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Genewa, 1959) 9 grudnia 1961 i który określony jest w ten sam sposób w załączniku 1 do Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965).

Ponadto delegacja Zjednoczonego Królestwa nie może zgodzić się z opinią, wyrażoną przez delegację argentyńską, według której przy nazwie Wysp Falklandzkich i wysp do nich należnych należy dodawać określenie „Wyspy Malwińskie”. Decyzja dodawania po nazwie tych wysp określenia „Wyspy Malwińskie” dotyczy jedynie dokumentów Komitetu Specjalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych dla badania wprowadzenia w życie deklaracji w sprawie przyznania niepodległości krajom i narodom kolonialnym i nie została przyjęta przez ONZ jako obowiązująca dla wszystkich jej dokumentów. Decyzja ta więc w żadnym stopniu nie dotyczy Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965) i jej załączników ani żadnych innych dokumentów publikowanych przez Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny.

Jeśli chodzi o oświadczenie delegacji argentyńskiej odnośnie praw suwerennych nad Brytyjskim Terytorium Antarktycznym, delegacja Zjednoczonego Królestwa pragnie zwrócić uwagę Rządu Argentyńskiego na Artykuł IV Układu Antarktycznego, którego stronami są zarówno Rząd Argentyny, jak i Rząd Zjednoczonego Królestwa.

LI**W imieniu Republiki Rwandy:**

Delegacja Republiki Rwandy zastrzega dla swojego Rządu prawo podjęcia wszelkich środków, które uważać on będzie za konieczne dla ochrony swoich interesów, w przypadku gdyby niektórzy Członkowie lub Członkowie Stowarzyszeni w jakikolwiek sposób nie przestrzegali postanowień Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965) lub dołączonych do niej załączników i regulaminów, bądź też gdyby zastrzeżenia złożone przez inne kraje miały naruszyć należyte funkcjonowanie jego służb telekomunikacyjnych.

LII**W imieniu Republiki Senegalu:**

Delegacja Republiki Senegalu oświadcza w imieniu swojego Rządu, że nie przyjmuje żadnych następstw wynikają-

cych z zastrzeżeń, złożonych przez inne Rządy, uczestnicząc w niniejszej Konferencji, których skutkiem byłoby zwiększenie jego udziału w wydatkach Związku.

Ponadto Republika Senegalu zastrzega sobie prawo podjęcia wszelkich środków, które będzie uważać za niezbędne dla ochrony swoich interesów, w przypadku gdyby zastrzeżenia wniesione przez inne kraje lub niestosowanie się przez nie do Konwencji prowadziło do naruszenia należytej działalności jej służby telekomunikacyjnej.

LIII**W imieniu Sierra Leone:**

Delegacja Sierra Leone oświadcza, że zastrzega dla swojego Rządu prawo podjęcia wszelkich środków, które uważać będzie za konieczne dla ochrony swoich interesów, w przypadku gdyby Członkowie lub Członkowie Stowarzyszeni Związku w jakikolwiek sposób nie przestrzegali postanowień Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965) lub gdyby zastrzeżenia sformułowane przez inne kraje członkowskie miały naruszyć należyte funkcjonowanie jego służb telekomunikacyjnych.

LIV**W imieniu Singapuru:**

Podpisując Międzynarodową konwencję telekomunikacyjną (Montreux, 1965), delegacja Rządu Singapuru zastrzega dla swojego Rządu prawo podjęcia wszelkich środków, które może on uznać za konieczne dla ochrony swoich interesów, gdyby jakieś kraje w jakikolwiek sposób nie przestrzegały postanowień tej Konwencji lub gdyby zastrzeżenia złożone przez te kraje miały naruszyć działanie jego służb telekomunikacyjnych lub spowodować wzrost jego udziału w wydatkach Związku.

LV**W imieniu Republiki Somali:**

Delegacja Republiki Somali zastrzega dla swojego Rządu prawo podjęcia środków, które uzna on za konieczne dla ochrony swoich interesów, w przypadku gdyby niektórzy Członkowie lub Członkowie Stowarzyszeni nie stosowali się w jakikolwiek sposób do postanowień Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965), jej załączników lub dołączonych do niej Regulaminów bądź też gdyby zastrzeżenia sformułowane przez inne kraje naruszały prawidłowe funkcjonowanie jego służb telekomunikacyjnych.

LVI**W imieniu Republiki Sudanu:**

Delegacja Republiki Sudanu zastrzega dla swojego Rządu prawo podjęcia wszelkich środków, które uważać on będzie za konieczne dla ochrony swoich interesów, w przypadku gdyby którykolwiek z krajów nie przestrzegał w jakikolwiek sposób postanowień Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965) lub gdyby zastrzeżenia sformułowane przez którykolwiek kraj miały naruszyć prawidłowe funkcjonowanie jego służb telekomunikacyjnych bądź też spowodować wzrost jego udziału w wydatkach Związku.

LVII**W imieniu Konfederacji Szwajcarskiej:**

Ponieważ stałą zasadą polityki Konfederacji Szwajcarskiej jest poszanowanie prawa, delegacja jej Rządu oświad-

cza, że nie może przyjąć Uchwał nr 44, 45 i 46, które jej zdaniem są sprzeczne z artykułami 2 i 4 Konwencji.

Zajmując takie stanowisko delegacja szwajcarska nie wypowiada się co do meritum omawianych uchwał, uważa jednak, że instytucje techniczne z zasady nie powinny zajmować się sporami o charakterze politycznym.

LVIII

W imieniu Zjednoczonej Republiki Tanzanii:

Delegacja Zjednoczonej Republiki Tanzanii zastrzega dla swojego Rządu prawo podjęcia wszelkich środków, które uzna on za konieczne dla ochrony swoich interesów, gdyby niektórzy Członkowie lub Członkowie Stowarzyszeni nie przestrzegali w jakikolwiek sposób postanowień Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965) lub Załączników i Regulaminów do niej dołączonych bądź też gdyby zastrzeżenia złożone przez inne kraje miały naruszyć dobre funkcjonowanie jego służb telekomunikacyjnych.

LIX

W imieniu Terytoriów Stanów Zjednoczonych Ameryki:

Terytoria Stanów Zjednoczonych Ameryki oświadczają formalnie, że przez podpisanie w ich imieniu niniejszej Konwencji, Terytoria Stanów Zjednoczonych Ameryki nie przyjmują żadnych zobowiązań odnośnie Regulaminu telefonicznego lub Regulaminu radiokomunikacyjnego dodatkowego, o których jest mowa w artykule 15 Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965).

LX

W imieniu Syjamu:

Syjam zastrzega sobie prawo podjęcia wszelkich środków, które może uważać za niezbędne dla ochrony swoich interesów, gdyby zastrzeżenia złożone przez inne kraje miały spowodować wzrost jego udziału w wydatkach Związku.

LXI

W imieniu Republiki Togo:

Delegacja Republiki Togo zastrzega dla swojego Rządu prawo podjęcia wszelkich środków, które uważać on będzie za celowe, gdyby którykolwiek z krajów nie przestrzegał postanowień niniejszej Konwencji lub gdyby zastrzeżenia złożone przez niektórych Członków lub Członków Stowarzyszonych w czasie Konferencji lub przy składaniu podpisów były sprzeczne z działalnością jego służb telekomunikacyjnych lub pociągały wzrost, oceniony jako zbyt wysoki, jego udziału w pokrywaniu wydatków Związku.

LXII

W imieniu Turcji:

Turcja zastrzega sobie prawo podjęcia wszelkich środków, które może uznać za niezbędne dla ochrony swoich

interesów, gdyby zastrzeżenia sformułowane przez inne kraje miały spowodować wzrost jej udziału w wydatkach Związku.

LXIII

W imieniu Republiki Wenezueli:

1. Delegacja Republiki Wenezueli zastrzega dla swojego Rządu prawo przyjęcia lub nieprzyjęcia postanowień pozycji 204 niniejszej Konwencji w sprawie regulaminów administracyjnych.

2. Delegacja Republiki Wenezueli zastrzega dla swojego Rządu prawo podjęcia wszelkich środków, które uważać on będzie za niezbędne dla ochrony swoich interesów, w przypadku gdyby inny kraj nie przestrzegał postanowień niniejszej Konwencji.

3. Republika Wenezueli nie przyjmuje żadnych skutków zastrzeżeń złożonych odnośnie niniejszej Konwencji lub jej załączników, które mogłyby spowodować, bezpośrednio lub pośrednio, wzrost jej udziału w wydatkach Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego.

LXIV

W imieniu Federacyjnej Socjalistycznej Republiki Jugosławii:

Delegacja Federacyjnej Socjalistycznej Republiki Jugosławii oświadcza w imieniu swojego Rządu, że uważa:

a) iż przedstawiciele Tajwanu nie mają prawa podpisywać Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965) w imieniu Chin;

b) iż przedstawiciele Wietnamu Południowego nie mają prawa podpisywać omawianej Konwencji w imieniu całego Wietnamu;

c) iż przedstawiciele Korei Południowej nie mają prawa podpisywać omawianej Konwencji w imieniu całej Korei.

LXV

W imieniu Republiki Zambii:

Delegacja Republiki Zambii oświadcza, że zastrzega dla swojego Rządu prawo podjęcia wszelkich środków, które uważać on będzie za konieczne dla ochrony swoich interesów, gdyby Członkowie lub Członkowie Stowarzyszeni nie przestrzegali w jakikolwiek sposób postanowień Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux, 1965), lub gdyby zastrzeżenia tych krajów miały przynieść szkodę jego służbom telekomunikacyjnym.

Na dowód czego odnośni pełnomocnicy podpisali niniejszy Protokół końcowy sporządzony w jednym egzemplarzu w językach: angielskim, chińskim, hiszpańskim, francuskim i rosyjskim.

Protokół ten zostanie złożony w archiwach Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, który przekaże o pis jego każdemu krajowi sygnatariuszowi.

Sporządzono w Montreux, dnia 12 listopada 1965 r.

(Następują podpisy identyczne jak pod konwencją)